

TÜRKİYE VE ORTADOĞU AMME İDARESİ
ENSTİTÜSÜ

Nasıl bir kamu yönetimi?

Y ü z ü n c ü Y ı l Ü n i v e r s i t e s i

KAYFOR 14

Kamu Yönetimi Forumu Van -2017

27 - 29
Nisan 2017

kayfor14.yyu.edu.tr

kayfor14@gmail.com

0432 2251742

KAYFOR 14 DESTEKÇİLERİ

SUNUŞ

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi kuruluşundan günümüze sahip olduğu misyonun gereği olarak 27-29 Nisan 2017 tarihlerinde düzenlenen ve kamu yönetimi camiasını bir araya geldiği 14. Uluslararası Kamu Yönetimi Sempozyumu'na (KAYFOR 14) ev sahipliği yaparak çok önemli bir akademik geleneği sürdürmüştür. Kamu yönetiminin geleceğinin tartışıldığı KAYFOR 14'te, ülkemizin farklı üniversitelerinden gelen saygıdeğer akademisyenlerimizi misafir etmiş olmak bizleri gururlandırmıştır. Bulunduğu coğrafyada adeta bir çekim merkezi haline gelen ilimizin böylesi bir toplantıya ev sahipliği yapmış olması bizler için çok kıymetlidir. Sempozyum sonrası yapılan olumlu değerlendirmeler de bu etkinliğin önemini ortaya koymuştur.

Küreselleşme süreci yeni bir kamu yönetimi anlayışının geliştirilmesine yol açmıştır. Kamu Yönetimi disiplini içerisinde farklı alt başlıkları da bir arada barındıran yeni yaklaşımlar öne çıkmış ve bu tartışmalar değişen dünya düzeni içerisinde devletin, yönetimin ve hatta siyasetin de konumunu şekillendirmiştir. Gerçekleştirdiğimiz 14. Kamu Yönetimi Forumunda 2 gün boyunca süren tartışmalar ve gerçekleşen oturumlar ile “Nasıl bir kamu yönetimi” sorusu ele alınırken hem yönetim bilimi literatürüne ciddi katkılar sunulmuş hem de güncel yönetim konularına yönelik yeni yaklaşımlar ortaya konmuştur. Sempozyumu bizler için önemli kılan bir diğer unsur da sempozyum kapsamında Van ile ilgili idari ve sosyal sorunların tartışıldığı özel bir oturumun düzenlenmiş olmasıdır.

35. yılını geride bırakmış olan üniversitemiz hem yerel hem de ulusal anlamda giderek önemli bir konuma sahip olmasına katkı sağlayan sempozyumun öneminin ve etkisinin bilincinde olarak söz uçar yazı kalır sözünden hareketle, değerleri katılımcılarımızın bildiri özetlerini KAYFOR 14 Sempozyum Özet Kitapçığı'nı akademik camiaya sunmak istedik. Sempozyuma katkılarından dolayı onur, bilim ve hakem kurulu üyelerine, düzenleme kurulunda emeği geçen meslektaşlarıma, bildiri sahibi akademisyenler ile işbirliği olanaklarını esirgemeyen kurum ve kuruluşlarımıza teşekkürlerimi sunarım.

Prof. Dr. Peyami BATTAL
Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Rektörü
KAYFOR 14 Onursal Başkanı

ONURSAL BAŐKANLAR

İbrahim TAŞYAPAN-Van Valisi

Prof. Dr. Peyami BATTAL-Yüzüncü Yıl Üniversitesi – Rektör

Prof. Dr. Onur Ender ASLAN-TODAİE - Genel Müdür

ONUR KURULU

Mustafa YALÇIN - Van Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreteri

Doç. Dr. Fevzi ÖZGÖKÇE - Tuşba Belediye Başkanı

Dr. Emin Yaşar DEMİRCİ - DAKA Genel Sekreteri

Necdet TAKVA - VAN TSO YK Başkanı

Enver MEMDUHOĞLU - VANTB YK Başkanı

Prof. Dr. Ruşen KELEŞ

Prof. Dr. Cevat GERAY

Prof. Dr. Eyüp Günay İSBİR

Prof. Dr. Can HAMAMCI

Prof. Dr. Korel GÖYMEN

Prof. Dr. Kemal KARTAL

Prof. Dr. İbrahim YILDIRIM

DÜZENLEME KURULU

Doç. Dr. A. Menaf TURAN

Doç. Dr. Ferit İZCİ

Doç. Dr. Sonay BAYRAMOĞLU ÖZUĞURLU

Yrd. Doç. Dr. Sait EBİNÇ

Yrd. Doç. Dr. Tekin AVANER

Yrd. Doç. Dr. Aysun YARALI AKKAYA

Yrd. Doç. Dr. Barış KANDEĞER

Yrd. Doç. Dr. Erkan AFŞAR

Öğr. Gör. Koray MİLANLIOĞLU

Araş. Gör. Ajar ALPASLAN

Araş. Gör. Gülcan AZİMLİ ÇİLİNGİR

Araş. Gör. Umut EKİNCİALP

Araş. Gör. Özge ERSEZER

Araş. Gör. Gaye Tuğ LEVENT

Araş. Gör. Emine YÖNDEN PEHLİVAN

Araş. Gör. Mehmet Şerif YILDIZ

Araş. Gör. İlke ÖRÇEN YİĞİT

Sekreteryaya

Dilber Temel - İİBF Dekan Sekreteri

Web Teknik Sorumlusu

Doç. Dr. H. Eray ÇELİK-YYÜ BBAUM

Araş. Gör. Emre BİÇEK-YYÜ BBAUM

OLAĞAN KURUL

- Prof. Dr. Muhittin ACAR (Hacettepe Üniversitesi)
Prof. Dr. Onur Ender ASLAN (TODAİE)
Prof. Dr. Hamza ATEŞ (Medeniyet Üniversitesi)
Prof. Dr. Ahmet Hamdi AYDIN (Sütçü İmam Üniversitesi)
Prof. Dr. Halil İbrahim AYDINLI (Sakarya Üniversitesi)
Prof. Dr. Burhan AYKAÇ (Gelişim Üniversitesi)
Prof. Dr. Kamil Ufuk BİLGİN (TODAİE)
Prof. Dr. Recep BOZLAĞAN (Marmara Üniversitesi)
Prof. Dr. Yakup BULUT (Mustafa Kemal Üniversitesi)
Prof. Dr. Bayram COŞKUN (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi)
Prof. Dr. Berkan DEMİRAL (Trakya Üniversitesi)
Prof. Dr. Ahmet Alpay DİKMEN (Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Musa EKEN (Sakarya Üniversitesi)
Prof. Dr. Veysel EREN (Mustafa Kemal Üniversitesi)
Prof. Dr. Bilal ERYILMAZ (Medeniyet Üniversitesi)
Prof. Dr. Fatma Neval GENÇ (Adnan Menderes Üniversitesi)
Prof. Dr. Kemal GÖRMEZ (Gazi Üniversitesi)
Prof. Dr. Zerrin Toprak KARAMAN (Dokuz Eylül Üniversitesi)
Prof. Dr. Selma KARATEPE (İnönü Üniversitesi)
Prof. Dr. Hikmet KAVRUK (Gazi Üniversitesi)
Prof. Dr. Ali KAYA (Erciyes Üniversitesi)
Prof. Dr. Önder KUTLU (Selçuk Üniversitesi)
Prof. Dr. Doğan Nadi LEBLEBİCİ (Hacettepe Üniversitesi)
Prof. Dr. Ayşegül MENGİ (Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Uğur ÖMÜRGÖNÜLŞEN (Hacettepe Üniversitesi)
Prof. Dr. Hüseyin ÖZGÜR (Pamukkale Üniversitesi)
Prof. Dr. Namık Kemal ÖZTÜRK (Muğla Üniversitesi)
Prof. Dr. Nail ÖZTAŞ (Gazi Üniversitesi)
Prof. Dr. Bekir PARLAK (Uludağ Üniversitesi)
Prof. Dr. Yusuf ŞAHİN (Aksaray Üniversitesi)
Prof. Dr. Turgay UZUN (Muğla Üniversitesi)
Prof. Dr. Ahmet YATKIN (Fırat Üniversitesi)
Prof. Dr. Abdullah YILMAZ (Anadolu Üniversitesi)

BİLİM & HAKEM KURULU

- Prof. Dr. Muhittin ACAR (Hacettepe Üniversitesi)
Prof. Dr. Aslı AKAY (TODAİE)
Prof. Dr. Örsan AKBULUT (TODAİE)
Prof. Dr. Akif Argun AKDOĞAN (TODAİE)
Prof. Dr. Adalet ALADA (İstanbul Üniversitesi)
Prof. Dr. Nesrin ALGAN (Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Sait AŞGIN (Karabük Üniversitesi)
Prof. Dr. Hamza ATEŞ (Medeniyet Üniversitesi)
Prof. Dr. Agni Vlavianos ARVANITIS (Greece)
Prof. Dr. Aydın ASLANOV (Azerbaidjan)
Prof. Dr. Ayşe AYATA (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)
Prof. Dr. Ahmet Hamdi AYDIN (Sütçü İmam Üniversitesi)
Prof. Dr. Halil İbrahim AYDINLI (Sakarya Üniversitesi)
Prof. Dr. Eduardo BARAJAS (Bogota/Columbia)
Prof. Dr. Kamil Ufuk BİLGİN (TODAİE)
Prof. Dr. Yılmaz BİNGÖL (Yıldırım Beyazıt Üniversitesi)
Prof. Dr. Yakup BULUT (Mustafa Kemal Üniversitesi)
Prof. Dr. Bülent CİHANGİR (Dokuz Eylül Üniversitesi)
Prof. Dr. Bayram COŞKUN (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi)
Prof. Dr. Ömer ÇAHA (Yıldız Teknik Üniversitesi)
Prof. Dr. Adem ÇAYLAK (Yıldırım Beyazıt Üniversitesi)
Prof. Dr. Abdullah ÇELİK (Harran Üniversitesi)
Prof. Dr. Tayfun ÇINAR (Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Sıtkı ÇORBACIOĞLU (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)
Prof. Dr. Berkan DEMİRAL (Trakya Üniversitesi)
Prof. Dr. Ahmet Alpay DİKMEN (Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Musa EKEN (Sakarya Üniversitesi)
Prof. Dr. Tevfik ERDEM (Gazi Üniversitesi)
Prof. Dr. Veysel EREN (Mustafa Kemal Üniversitesi)
Prof. Dr. Bilal ERYILMAZ (Medeniyet Üniversitesi)
Prof. Dr. Erol ESEN (Akdeniz Üniversitesi)
Prof. Dr. F. Hilal ONUR İNCE (TODAİE)
Prof. Dr. Fatma Neval GENÇ (Adnan Menderes Üniversitesi)
Prof. Dr. Ömer Faruk GENÇKAYA (Marmara Üniversitesi)
Prof. Dr. Kemal GÖRMEZ (Gazi Üniversitesi)
Prof. Dr. Hüseyin GÜL (Süleyman Demirel Üniversitesi)
Prof. Dr. Mahmut GÜLER (Trakya Üniversitesi)
Prof. Dr. Atilla GÜNEY (Mersin Üniversitesi)
Prof. Dr. Chris HIMSHWORTH (Edinburgh University-UK)
Prof. Dr. Zerrin Toprak KARAMAN (Dokuz Eylül Üniversitesi)
Prof. Dr. Selma KARATEPE (İnönü Üniversitesi)
Prof. Dr. Şükrü KARATEPE (Yıldırım Beyazıt Üniversitesi)
Prof. Dr. Hikmet KAVRUK (Gazi Üniversitesi)
Prof. Dr. Ali KAYA (Nuh Naci Yazgan Üniversitesi)
Prof. Dr. Esra G. Dardağan KİBAR (Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Önder KUTLU (Necmettin Erbakan Üniversitesi)
Prof. Dr. Doğan Nadi LEBLEBİCİ (Hacettepe Üniversitesi)
Prof. Dr. Ayşegül MENGİ (Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Ensar NİŞANCI (Namık Kemal Üniversitesi)

Prof. Dr. MURAT OKÇU (Süleyman Demirel Üniversitesi)
Prof. Dr. Gökhan ORHAN (Balıkesir Üniversitesi)
Prof. Dr. Uğur ÖMÜRGÖNÜLŞEN (Hacettepe Üniversitesi)
Prof. Dr. Ahmet ÖZALP (Hitit Üniversitesi)
Prof. Dr. Ayşe ÖZCAN (Giresun Üniversitesi)
Prof. Dr. Hüseyin ÖZGÜR (Pamukkale Üniversitesi)
Prof. Dr. Nail ÖZTAŞ (Gazi Üniversitesi)
Prof. Dr. Bekir PARLAK (Uludağ Üniversitesi)
Prof. Dr. Yusuf ŞAHİN (Aksaray Üniversitesi)
Prof. Dr. Seriya SEZEN (TODAİE)
Doç. Dr. Zülfikar SARKIT (Mongolia)
Prof. Dr. Şaban SİTEMBÖLÜKBAŞI (Süleyman Demirel Üniversitesi)
Prof. Dr. Şule TOKTAŞ (Kadir Has Üniversitesi)
Prof. Dr. Turgay UZUN (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi)
Prof. Dr. Ahmet YATKIN (Fırat Üniversitesi)
Prof. Dr. Abdullah YILMAZ (Anadolu Üniversitesi)
Doç. Dr. Murat AKTAŞ (Alpaslan Üniversitesi)
Doç. Dr. Derya ALTUNBAŞ (Ardahan Üniversitesi)
Doç. Dr. Erbay ARIKBOĞA (Marmara Üniversitesi)
Doç. Dr. Seyfettin ASLAN (Dicle Üniversitesi)
Doç. Dr. Ali AYATA (Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi)
Doç. Dr. Ulaş BAYRAKTAR (Mersin Üniversitesi)
Doç. Dr. Mahmut BOZAN (Bartın Üniversitesi)
Doç. Dr. Sevim BUDAK (İstanbul Üniversitesi)
Doç. Dr. Hasan Hüseyin ÇALI (Bayburt Üniversitesi)
Doç. Dr. Can Umut ÇİNER (Ankara Üniversitesi)
Doç. Dr. Elif ÇOLAKOĞLU (Atatürk Üniversitesi)
Doç. Dr. Mustafa DEMİRCİ (Erciyes Üniversitesi)
Doç. Dr. Mustafa FİŞNE (Afyon Kocatepe Üniversitesi)
Doç. Dr. Mustafa GÖRÜN (Onsekiz Mart Üniversitesi)
Doç. Dr. Mehmet GÜNEŞ (Ufuk Üniversitesi)
Doç. Dr. Deniz İŞÇİOĞLU (Doğu Akdeniz Üniversitesi)
Doç. Dr. Mithat Arman KARASU (Harran Üniversitesi)
Doç. Dr. Naci KARKIN (Pamukkale Üniversitesi)
Doç. Dr. Nuray ERTÜRK KESKİN (Ondokuz Mayıs Üniversitesi)
Doç. Dr. Hacı KURT (Mersin Üniversitesi)
Doç. Dr. Özgür ÖNDER (Dumlupınar Üniversitesi)
Doç. Dr. Barış ÖVGÜN (Ankara Üniversitesi)
Doç. Dr. Yunus Emre ÖZER (Dokuz Eylül Üniversitesi)
Doç. Dr. İpek ÖZKAL SAYAN (Ankara Üniversitesi)
Doç. Dr. Ahmet ÖZKİRAZ (Gaziosmanpaşa Üniversitesi)
Doç. Dr. Murat ÖZKALELİ (Zirve Üniversitesi)
Doç. Dr. Özcan SEZER (Bülent Ecevit Üniversitesi)
Doç. Dr. İlyas SÖĞÜTLÜ (Karabük Üniversitesi)
Doç. Dr. Savaş Zafer ŞAHİN (Atılım Üniversitesi)
Doç. Dr. Azize Serap TUNÇER (Ahi Evran Üniversitesi)
Doç. Dr. Erkan TURAL (TODAİE)
Doç. Dr. Ferruh TUZCUOĞLU (Sakarya Üniversitesi)
Doç. Dr. Nail YILMAZ (Marmara Üniversitesi)
Doç. Dr. İbrahim Güray YONTAR (Dokuz Eylül Üniversitesi)

AÇILIŞ KONUŞMASI

Çok Kıymetli Misafirlerimiz;

Kamu Yönetimi camiasını, kamu yönetiminin geleceğini tartışmak üzere kadim şehrimiz Şehriyan, Güneş Şehri Tuşba'da ağırlamaktan onur duyduğumu belirtmek isterim. Bu konuşmayı birbirinden değerli zamanlarını ve emeklerini ortaya koyan ekip arkadaşlarım adına yapıyorum. Van'ı çok anlatmaya gerek yok ancak hakikaten maviyi, turkuazı, güneşi en doğal haliyle görebileceğiniz ender bir yerdir Van şehri. Ayrıca akademik açıdan da Van kenti bir laboratuvardır.

Bizler bu camianın Van'daki temsilcileri olarak, rahmet ve minnetle andığımız ve 2005 yılında kaybettiğimiz kıymetli hocamız Prof. Dr. Tayfur Özşen'in girişimleriyle 2003 yılında başlatılan ve değerli hocalarımızın katkılarıyla geleneksel hale getirilen KAYFOR'un 14. sünü bu geleneği sürdürmek üzere üstlendik.

Bu yılki KAYFOR'un temasını Nasıl Bir Kamu Yönetimi olarak belirlerken aslında, kamu yönetimi disiplininin inceleme nesnesi olarak devlet olgusunun kabulünden hareket ettik. Devlet olgusunun etrafında cereyan eden bütün meselelere yanıt vermek için başvurulacak olan en önemli disiplinlerden biridir kamu yönetimi disiplini. 200 yıldır bu coğrafyada gerek Osmanlı İmparatorluğu, gerekse de genç Türkiye Cumhuriyeti'ne bakıldığında bu sürecin devlette reform süreci olduğu görülecektir. Yöntemsel açıdan bu reform sürecinin bir kopuş değil de bir süreklilik çerçevesinde ele alınması gerektiğini düşünmekteyim. Bu anlamda devletin hali ahvalini ortaya koymak, geçmişini analiz etmek ve geleceğe yön vermek bu sempozyumun temel amaçlarından biridir. Devlet, toprağıyla, yurttaşıyla, egemenlik ve iktidarıyla insicam bulur. Türkiye gibi üniter yapıli devletlerde ise devletin egemenliğı ve iktidarı merkezi yönetim ve yerel yönetim bütünlüğüyle varlık bulur. Bu anlamda hem merkezi hem de yerel yönetimler düzeyinde devletin varlığına yönelik tehditlerin yoğunlaşması devlette reform sürecini tetikleyen temel unsurlar olarak ortaya çıkmaktadır. Son birkaç yıldır bu tür tehditlerin yoğunlaşmış olduğu ve reform sürecini yönlendirdiğı görülmektedir. 15 Temmuz kanlı darbe girişimini bu çerçevede değerlendirmek gerektiğı kanısındayım.

Sempozyumun önemli yanlarından bir tanesi de çok yakın bir zamanda gerçekleştirilen referandum sonucunda geçtiğimiz Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile ilgilidir. Bundan sonraki dönemde reform sürecinin bu sistemle ilgili olarak devam edeceği aşikârdır ve konu kamu yönetimi çevresinde önemli bir yer işgal edecektir. Göçler, yeni kentsel politikalar, yerel yönetimler, kamu personel sistemi gibi birçok konunun da kamu yönetimi camiasının gündeminde olacağını bilmekteyiz. KAYFOR'un bu alanların tartışılması açısından ne denli önemli bir platform olduğunu vurgulamak isterim.

KAYFOR 14 birkaç yol kazasını atlatarak bu güne geldi. Van Valimiz Sayın İbrahim Taşyapan, YYÜ Rektörümüz Prof. Dr. Peyami Battal, Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreterimiz Sayın Mustafa Akıncı, Edremit Kaymakamı ve Belediye Başkanı Sayın Atif Çiçekli, Erciş Kaymakamı ve Belediye Başkanı Sayın Mehmet Şirin Yaşar, Tuşba Belediye Başkanı Sayın Doç. Dr. Fevzi Özgökçe, Gevaş Belediye Başkanı Sayın Sinan Hakan, VANTSO YK Başkanı Sayın Necdet Takva, VANTB YK Başkanı Sayın Enver Memduhoğlu'na İİBF Dekanı Sayın Prof. Dr. Reha Saydan'a desteklerinden dolayı teşekkür ederim.

Sempozyum onur kurulu üyelerimiz, olağan kurul üyelerimiz, bilim ve hakem kurulumuza minnettarım. Ekip arkadaşları olarak yola çıktığımız düzenleme kurulu üyelerine ise şükranlarımı sunarım.

Doç. Dr. A. Menaf TURAN
KAYFOR 14 Düzenleme Kurulu Adına

PROGRAM

1. GÜN: 27 NİSAN 2017 PERŞEMBE

08.00-09.00: Kayıt

09.00-11.30: Açılış Konuşmaları

AçILIş KONUşMALARINI -EREK SALONU	
Doç. Dr. Menaf TURAN	YYÜ Kent Araştırmaları Merkezi Müdürü/Kamu Yönetimi Bölüm Başkanı
Prof. Dr. Peyami BATTAL	YYÜ Rektörü/ Sempozyum Onursal Başkanı
İbrahim TAşYAPAN	Van Valisi/Van BşB Başkan Vekili/Sempozyum Onursal Başkanı
Fatih Çifçi	Gümrük ve Ticaret Bakan Yardımcısı

11.45-13.00: Açılış Oturumları

TUşBA SALONU: 11.45-13.00

VAN KENTİ -OTURUM 1	
OTURUM BAşKANI: Dr. Emin Yaşar DEMİRCİ	DAKA Genel Sekreteri
Mehmet şirin YAşAR	Erciş Kaymakamı / Erciş Belediye Başkan V.
Mustafa YALÇIN	Van Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreteri
Necdet TAKVA	VANTSO YK Başkanı
Enver MEMDUHOĞLU	VANTB YK Başkanı
Sinan HAKAN	Gevaş Belediye Başkanı
Doç. Dr. Fevzi ÖZGÖKÇE	Tuşba Belediye Başkanı

EREK SALONU: 11.45-13.00

KAMU YÖNETİMİ EĞİTİMİ - OTURUM 2			
OTURUM BAşKANI : Prof. Dr. Murat OKÇU			
1.	153	Kamu Yönetimi Eğitimi Çalıştay Çıktılarının Değerlendirilmesi	Prof. Dr. Hüseyin Gül Prof. Dr. Murat Okçu Doç. Dr. Nilüfer Negiz Yrd. Doç. Dr. Hakan M. Kiriş Yrd. Doç. Dr. Çiğdem Akman Yrd. Doç. Dr. Elvettin Akman
2.	153	Türkiye'de Kamu Politikası Öğretimi	Prof. Dr. Mete Yıldız Yrd. Doç. Dr. Cenay Babaoğlu
3.	235	Türkiye'de Kamu Yönetimi Bölümü Akademisyenlerinin Performansları: İki Kriter Çerçevesinde Bir İnceleme	Prof. Dr. Hamza Ateş Aydın Akpınar
4.	153	Kamu Yönetimi Eğitiminde Uygulamalı Programlara Yenilikçi Bir Örnek: Kamusal Akıl Stüdyosu	Doç. Dr. Savaş Zafer şahin
5.	166	Kamu Yönetimi Bölümündeki Çevre Derslerinin Çevre Bilinci Üzerine Etkisi	Dr. Aziz Belli Araş. Gör. Abbdullah Aydın
6.	153	Türkiye'de Kamu Yönetimi Eğitiminde Yenilikçilik Unsuru: Ankara Örneği	Ali Can Gözcü
7.	153	Kamu Yönetimi Eğitimi ve Uygulaması	Kayhan Kavas

14.00-16.00: Birinci Oturumlar

EREK SALONU: 14.00-16.00

ANAYASA ÇALIşMALARINI VE BAşKANLIK SİSTEMİNİ - OTURUM 3			
OTURUM BAşKANI : Prof. Dr. Ali KAYA			
8.	252	Başkanlık Sisteminde Başkanla İdari Yapı Arasındaki İlişki ve Türkiye İçin Değerlendirmeler	Prof. Dr. Bayram Coşkun Araş. Gör. Çiğdem Pank
9.	230	1960 Sonrası Cumhuriyet Tarihindeki Siyasilere Başkanlık Sistemi İle İlgili Söylemlerine Yönelik Bir Araştırma	Yrd. Doç. Dr. Abdullah Uzun Araş. Gör. Çağrı D. Çolak
10.	181	Türkiye'de Başkanlık Sistemi Tartışmalarında Bakan ve Bakan Yardımcılıklarının Geleceği	Doç. Dr. Mehmet Güneş
11.	326	Nisan 2017 Anayasa Değişikliği Çerçevesinde Yürütme Erki	Doç. Dr. Ferit İzci
12.	247	Türkiye'de Cumhurbaşkanlığı Sistemine Geçiş Süreci	Doç. Dr. Menaf Turan
13.	145	Türkiye'de Yerel Özerklik Tartışmaları Bağlamında Başkanlık Sistemi	Öğr. Gör. Kübra Köroğlu

TUŞBA SALONU: 14.00-16.00

YENİ BÜYÜKŞEHİR DÜZENİ VE UYGULAMASI		-OTURUM 4	
OTURUM BAŞKANI : Prof. Dr. Halil İbrahim AYDINLI			
14.	176	Niçin ve Nasıl Bir Büyükşehir Belediye Reformu?	Prof. Dr. Hüseyin Özgür Prof. Dr. Hüseyin Gül Araş. Gör. Seda Efe
15.	209	Yerel Yöneticiler Gözünden 6360 Sayılı Kanun ve Muğla Örneği	Prof. Dr. Turgay Uzun Yrd. Doç. Dr. Ceray Aldemir Araş. Gör. Gözde Müşerref Gezgüç
16.	148	Büyükşehir Yönetim Sisteminin Desantralizasyonu ve Van İli Özelinde Bir Model Önerisi	Doç. Dr. Erbay Arıkboğa
17.	147	Yeni Büyükşehir Uygulamasının Yerel Halk Üzerindeki Etkileri: Van Örneği	Doç. Dr. Şafak Kaypak Öğr. Gör. Vedat Yılmaz
18.	344	Türkiye'nin Büyükkent Yönetimi Deneyiminde Kentsel Yaşama Dair Dönüşümler: Yeni Bir Büyük Kent Üzerinden Bir İnceleme	Yrd. Doç. Dr. Yasemin Hayta Saraçbaşı Doç. Dr. Nilüfer A. Negiz
19.	205	İl Ölçeğinde Yaşanan İdari ve Siyasi Dönüşüm: Vali ve Büyükşehir Belediye Başkanının Karşılaştırmalı Bir Analizi	Yrd. Doç. Dr. Konur Alp Demir
20.	193	6360 Sayılı Kanun Ölçeğinde Elektronik Erişimin Yerel Katılıma Etkisi	Öğr. Gör. Dilek Topcu

Prof. Dr. ÇETİN KOTAN SALONU: 14.00-16.00

İÇ VE DIŞ GÖÇLERİN ETKİLERİ		- OTURUM 5	
OTURUM BAŞKANI : Prof. Dr. Ensar NIŞANCI			
21.	112	Göç Entegrasyon Politikasının Türk Kamu Yönetimindeki Yeri ve Önemi	Burhanettin Coşkun
22.	277	Türkiye'de Uluslararası Göç ve Yerel Politika	Dr. Hazal Ilgın Bahçeci Şenol Uzun
23.	320	Küresel ve Yerelin Kesişiminde Türkiye'de Sığınmacı Meselesi ve Kurumsal Çözümler	Yrd. Doç. Dr. Zehra Yılmaz
24.	177	Göçlerin Kent Ekonomileri ve Kent Yönetimleri Üzerindeki Etkileri Bağlamında Suriye İç Savaşından Kaçan Sığınmacıların Kentlerde Oluşturduğu Değişimler	Görkem Gök Ceren Demir Zafer Çiçek
25.	276	Suriye Göçlerinin Türkiye'nin Sosyal Güvenlik Politikalarına Etkileri	Kerem Dönmez İbrahim Yıldız Abdullah Elmas Ahmet Akalın
26.	144	Dijital Türkiye Projesi Kapsamında Kamu Hizmetlerinin Dönüşümü	Prof. Dr. Ali Kaya Araş. Gör. Damla Mursül

SÜPHAN SALONU: 14.00-16.00

YÖNETİME KATILIM VE DEMOKRASİ		1-OTURUM 6	
OTURUM BAŞKANI : Prof. Dr. Bekir PARLAK			
27.	260	Dezavantajlı Bir Grup Olarak Çingenelerin Yerel Yönetim Mekanizmalarında Algılanırlık Durumu: Tekirdağ ve Bandırma Örneği	Prof. Dr. Baran Dural Bahriye Eseler
28.	287	Belediyelerde Karar Verme Süreci: Batman Örneği	Prof. Dr. Veysel Eren Muzaffer Bımay
29.	308	Türkiye'nin Demokratikleşme Serüveninde Önemli Bir Aktör: Kadın	Yrd. Doç. Dr. Tuğba Yolcu
30.	275	Türkiye'de Kent Sakinlerinin Suça Maruz Kalma Risk Algıları Üzerine Bir Araştırma	Yrd. Doç. Dr. Esra Banu Sipahi
31.	168	Yerel Yönetimlerde Karar Süreçlerine Katılımda Sivil Toplum Kuruluşlarının Rolü	Doç. Dr. Şafak Kaypak Muzaffer Bımay
32.	143	Katılımcı Kamu Hizmeti Sunumunda Sosyal Medyanın Rolü: Üniversiteler Üzerinden Bir Değerlendirme	Öğr. Gör. Arzu Dilaveroğlu

2.GÜN: 28 NİSAN 2017 CUMA
09.00-10.45: Birinci Oturumlar

EREK SALONU: 09.00-10.45

KAMU POLİTİKALARI VE YÖNETİMDE REFORM		I- OTURUM 7	
OTURUM BAŞKANI : Prof. Dr. Nail ÖZTAŞ			
33.	132	Türkiye'de Sol Partilerin Kamu Yönetimi Anlayışı	Prof. Dr. Hamza Ateş Handan Dinç Güzel
34.	353	Kamu İşletmeciliği Anlayışından Kamu Değerine: Değişim ve Dönüşümler	Doç. Dr. Ferit İzci Araş. Gör. M. Şerif Yıldız
35.	325	Yönetim ve Sinema	Doç. Dr. Can Umut Çiner
36.	113	Yönetimi Yörüngesinden Çıkarmak	Yrd. Doç. Dr. Ozan Zengin
37.	222	Siyasi Partilerin Kamu Yönetimi Reformu Üzerine Politikaları: 2015 Yılı Milletvekili Genel Seçimleri Örneği	Yrd. Doç. Dr. Uğur Sadioğlu
38.	172	Bir Politika Yayılım ve Yenilik Modeli Örneği: Çözüm Süreci Politikası	Tolga Ünal

TUŞBA SALONU: 09.00 -10.45

KAMU POLİTİKALARI VE YÖNETİMDE REFORM		II- OTURUM 8	
OTURUM BAŞKANI : Prof. Dr. Doğan Nadi LEBLEBİCİ			
39.	130	Adalet ve Kalkınma Partisi'nin Reform Düşüncesi	Doç. Dr. Barış Övgün
40.	253	Personel Reformunun Yöntemi Üzerine: Mercek Açısını Genişletmek	Araş. Gör. İmren Pınar Dülğar
41.	216	Bölgeselleşmeyi Bağlamına Oturtmak: Yeni Bir Bölgeselleşme Politikası Tahayyül Edilebilir mi?	Araş. Gör. Meryem Çakır Kantarcıoğlu
42.	200	Türkiye'de İç Denetim: İçerik, Uygulama ve Gelecek	Araş. Gör. İlkyay Tosun
43.	203	Kanun Hükmünde Kararname ve Torba Kanunların Kamu Yönetimine Etkileri	Araş. Gör. Recep Fedai
44.	352	Yerel Yönetimlerde Neo-liberal Dönüşümün Kısa Bir Değerlendirmesi	Araş. Gör. Erol Uğraş Öçal
45.	228	Karar Verme, Uygulama ve Denetleme Süreçlerine Katılımda Unutulan Bir Birim: Mahalle Muhtarlığı	Araş. Gör. Şulener Özkan Erdoğan
46.	139	Belediyelerin Sunduğu Hizmetlerde Etik Değerlerinin Önemi	Prof. Dr. Abdullah Çelik Araş. Gör. Ömer Faruk Bilbay

Prof. Dr. ÇETİN KOTAN SALONU: 09.00 -10.45

KONUT POLİTİKALARI ve İMAR		-OTURUM 9	
OTURUM BAŞKANI : Prof. Dr. Kemal GÖRMEZ			
47.	103	Nasıl Bir TOKİ, Nasıl Bir Konut Politikası	Doç. Dr. Mithat Arman Karasu
48.	173	Türkiye'de Yapı Kooperatifçiliğinin Dünü Bugünü ve Yarını	Yrd. Doç. Dr. Hayriye Şengün
49.	192	İdare, Piyasa ve Mekân: TOKİ'nin Konut Politikasında Yeni Eğilimler	Araş. Gör. Can Giray Özgül Araş. Gör. Özhan Değirmencioğlu
50.	292	Türkiye'de 1980 Sonrası Dönemde Konut Piyasasının Dönüşümü Bağlamında İkinci El Ev Eşyası Piyasası Malatya Örneği	Ayşegül Arslan
51.	217	Yapılı Çevre Üretiminin Önüne Dikilen Hukuksal Engeller, Plan Uygulamalarının Hukukla Yarışı	Araş. Gör. Nazile İrem Yeşilyurt
52.	280	3194 Sayılı İmar Kanununun 18. Maddesinin Uygulanmasında Halk Katılımının Önemi	Araş. Gör. Hülya Sağlam

SÜPHAN SALONU: 09.00 -10.45

KENTSEL POLİTİKALAR		- OTURUM 10	
OTURUM BAŞKANI : Prof. Dr. Mahmut GÜLER			
53.	279	İstanbul Perspektifinden Akıllı Şehirlere Bakış: Şehirleri Akıllı Kılan Sadece Teknoloji mi?	Dr. Hicran Hamza Çelikyay
54.	328	Türkiye'de Büyükşehir Belediyesine Sahip İllerin Girişimci Kent Açısından Değerlendirilmesi	Z. İsmet Anadol Koyun Doç. Dr. M. Şükrü Mollavelioğlu
55.	106	Türk Kamu Yönetimi Sisteminde Kentlerin Yeniden Tanımlanması ve Marka Kent Kavramı: İstanbul Üzerine Bir Değerlendirme	Yard. Doç. Dr. Salih Batal
56.	137	Türkiye'de Küreselleşmenin Kentler Üzerindeki Etkisi: Alışveriş Merkezleri ve İstanbul	Araş. Gör. Aslı Yöntem Balaban Araş. Gör. İbrahim İrdem
57.	335	Yerel Yönetimlerde Açıklık, Şeffaflık ve Hesapverebilirlik: Büyükşehir Belediyelerinin Web Sitelerinin Analizi	Prof. Dr. Ömer Faruk Gençkaya Yrd. Doç. Dr. Ufuk Özışık
58.	357	İşyeri Sahiplerinin Perspektifinden Kentlerde Yayılaştırma Projelerini Etkileyen Faktörler: Erzincan Örneği	Abdulsamet Dinç Yrd. Doç. Dr. Burak Hergüner
59.	358	Kent, Kimlik ve İmaj: Van İli Örneği	Prof. Dr. Reha Saydan Yrd. Doç. Dr. Sanem Şehribanoğlu Yrd. Doç. Dr. Emine Cihangir Araş. Gör. M.Fuat Levendoğlu

11.00-12.45: İkinci Oturumlar

EREK SALONU: 11.00 -12.45

KAMU PERSONELİ SİSTEMİNDE YENİDEN YAPILANMA ARAYIŞLARI			1- OTURUM 11
OTURUM BAŞKANI : Prof. Dr. Muhittin ACAR			
60.	117	Türkiye'de Kamu Personel Yönetiminde Sorunlar ve Çözüm Önerileri Üzerine Düşünmek	Doç. Dr. İpek Özkal Sayan
61.	135	Kamu Personel Rejimini Sendikalarla Birlikte Yönetmek: TARGEL Projesi Üzerinden Bir Değerlendirme	Yrd. Doç. Dr. Süha Oğuz Albayrak
62.	165	2010 Anayasa Değişikliğinden Bugüne Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun Örgütsel ve Yönetimsel Açısından Bir Değerlendirme	Araş. Gör. Özkan Durna
63.	178	Düzenleyici ve Denetleyici Kurum Personelinin Teknokrat Nitelikleri Üzerine Bir İnceleme	Yrd. Doç. Dr. Mustafa Arslan
64.	256	Siyasal ve Bürokratik Bir Pozisyon Olarak Türkiye'de Bakan Yardımcılığı Statüsü	Yrd. Doç. Dr. Funda Kemahlı Yrd. Doç. Dr. Şükrü Mert Karcı
65.	270	Türkiye'de Personel İstihdamında Güvencesiz Çalıştırmanın Aracı Kurumu: Özel İstihdam Büroları	Yrd. Doç. Dr. Aytül Güneşer Demirci

TUŞBA SALONU: 11.00 -12.45

KAMU PERSONELİ SİSTEMİNDE YENİDEN YAPILANMA ARAYIŞLARI 2			- OTURUM 12
OTURUM BAŞKANI : Prof. Dr. Akif Argun AKDOĞAN			
66.	171	Erdemli Kamu Yöneticilerinden Başarılı Kamu Yönetimine	Prof. Dr. Ahmet Yatkın
67.	346	Kamu Yönetiminde Liderlik Önündeki Engeller	Yrd. Doç. Dr. Cemal Öztürk
68.	211	Türkiye'de Kamu Yönetiminin Yeniden İnşasında Oryantalist Etkiler	Prof. Dr. Muharrem Güneş Öğr. Gör. H. İbrahim Çelebi
69.	278	Postmodern Yönetim Anlayışının Türk Kamu Yönetimi Üzerinde Uygulanabilirliği	Araş. Gör. İbrahim İrdem
70.	340	Hayaller Mars, Gerçekler Dünya: Geleceğin Kamu Yönetiminin Düşünsel Temelleri Üzerine Bir Tartışma	Prof. Dr. Ahmet Özalp
71.	306	İnterdisipliner Keşif ve Araştırmalar Bağlamında Sosyal Bilimlerin Paradigmatik-Devrimsel Dönüşümü: Neuropolitika&Neuroyönetim Örneği	Öğr. Gör. Mehmet Şirin Demir

Prof. Dr. ÇETİN KOTAN SALONU: 11.00-12.45

DEMOKRASİ VE KATILIM			- OTURUM 13
OTURUM BAŞKANI : Prof. Dr. Hikmet KAVRUK			
72.	244	Katılımcı Kamu Yönetiminin Uygulanabilirliği Üzerine Bir İnceleme	Zeynep Damla Karanuh
73.	296	Demokrasiyi Yeniden Düşünmek (Güvenli Topluluklar Bağlamında)	Yrd. Doç. Dr. Abdullah Erol
74.	297	Küreselleşen Demokrasi-Demokrasinin Küreselleşmesi ve Küresel Kriz	Yrd. Doç. Dr. Haluk Yergin
75.	309	Günümüz Demokrasilerindeki Meşruiyet Sorununun Çözümüne Dair Bir Alternatif: Müzakereci Demokrasi Anlayışı ve Çok Düzlemli Yönetişim	Araş. Gör. Hakan Gökhan Gündoğdu
76.	315	Yönetime Katılım: Dışlayıcı mı, Kapsayıcı mı?	Araş. Gör. Dr. Ali Somel
77.	349	Yönetişim Kavramı ve Türkiye'de Demokratikleşme Reformları: Kamu Denetçiliği Kurumu (Ombudsman) Örneği	Yrd. Doç. Dr. Kadir Caner Doğan

SÜPHAN SALONU: 11.00 -12.45

KAMU HİZMETİ			- OTURUM 14
OTURUM BAŞKANI : Prof. Dr. Baran DURAL			
78.	265	Yerel Hizmetin ve Siyasanın Kamusalılığı: Nerede ve Ne Kadar?	Doç. Dr. Azize Serap Tunçer
79.	251	Türkiye'de Muhtarlığın Dönüşümü ve Yeni Muhtarlık Algısı	Tuna Emre Köklü Prof. Dr. Hüseyin Gül
80.	334	Demokrasi Bağlamında Bir Değerlendirme: Türk Yerel Yönetim Sistemi ve Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Belediyelerin Kuruluşu	Esmâ Sağıl Berfin Göksoy
81.	184	Suriye Kökenli Öğrencilerin Sosyal Uyum, Eğitim ve Adaptasyon Sorunları: Yüzüncü Yıl Üniversitesi Örneği	Yrd. Doç. Dr. Aysun Yaralı Akkaya Araş. Gör. Gaye Tuğ Levent Araş. Gör. Gülcan Azimli Çilingir
82.	345	Bir İnsan Hakkı Olarak Su Hakkının Dava Edilebilirliği	Dr. Nurten İnce

13.30-15.15: Üçüncü Oturumlar

EREK SALONU: 13.30 -15.15

ÇEVRE POLİTİKASI VE YÖNETİMİ - OTURUM 15			
OTURUM BAŞKANI		: Doç. Dr. Mithat Arman KARASU	
83.	142	Kuşatılmış Doğanın Korunması İçin Halkın Bilinçlendirilmesi ve Yönetim Kararlarına Katılımı	Dr. Hasan Hüseyin Doğan
84.	104	Sokak Atık Toplayıcıları Sorununun Farklı Bir Bakış Açısı İle Değerlendirilmesi	Yrd. Doç. Dr. Ali Ekşi
85.	214	Üstün Kamu Yararı Bağlamında Türkiye'de HES Politikalarına İlişkin Bir Değerlendirme	Doç. Dr. Hasan Yaylı Araş. Gör. Aysema Pelin Şaşmaz
86.	236	Kalkınma -Çevre İlişkisinin "Çevreyi Dışlamayan Kalkınma" ve "Sürdürülebilir Kalkınma" Kavramları İle Değerlendirilmesi	Yrd. Doç. Dr. Ahsen Saçlı
87.	322	Doğal Kaynakların Jeopolitiğine Çevrebilimsel Bir Yaklaşım: Çevresel Güvenlik	Araş. Gör. İlke Örcen
88.	323	Kentleşme Jeolojik Ortamlar ve Jeomedikal Riskler	Prof. Dr. Sefer Örcen

TUŞBA SALONU: 13.30 -15.15

KAMU YÖNETİMİNDE REFORM -OTURUM 16			
OTURUM BAŞKANI		: Prof. Dr. Selma KARATEPE	
89.	319	Bir Söylem Olarak Yönetimde Değişim "Kamu Yönetimi Temel Kanunu"	Barış Kandeğer
90.	351	Yeni Kamu Yönetimi Reformlarının Yerel Yönetimler Üzerindeki Etkisi	Yrd. Doç. Dr. Abdulsemet Yaman Öğr. Gör. Gökbörü Önalp
91.	180	2000 Sonrası Türkiye'sinde Yerelleşme Reform Süreçleri: Karşılaştırmalı Bir Analiz	Yrd. Doç. Dr. Osman Savaşkan
92.	150	Büyükşehir Belediyelerinin Gelir Yapılarının Değerlendirilmesi: 2006-2015	Prof. Dr. Mahmut Güler Bilge Hakan Agun
93.	336	Kamu Yönetiminde Stratejik Planlamanın Yeniden Ziyareti: Sorunlar ve Öneriler	Prof. Dr. Ömer Faruk Gençkaya Doç. Dr. Besim Bülent Bali

Prof. Dr. ÇETİN KOTAN SALONU: 13.30-15.15

KAMU YÖNETİMİNDE YENİ YAKLAŞIMLAR VE UYGULAMALAR - OTURUM 17			
OTURUM BAŞKANI		: Prof. Dr. Eyüp Günay İSBİR	
94.	229	Türk Kamu Yönetiminde Psikoloji Disiplini: İdarede Beşeri İlişkilerden Yönetim Psikolojisine	Araş. Gör. Yeşim Akın Yalçın
95.	210	Türkiye'nin Mülteci Politikaları: Suriyeli Mültecilerin Durumuna İlişkin Bir İnceleme	Prof. Dr. Yakup Bulut Soner Akın Sedat Karakaya
96.	189	Kamu Yönetimi Araştırmalarında Yöntem: Sınırlar ve İmkânlar	Doç. Dr. Sonay Bayramoğlu Özüğurlu Doç. Dr. Nuray Ertürk Keskin
97.	161	Bir Politika Transferi Örneği Olarak Türkiye'de Etik Yapılanma	Uzman Nazmi Küçükyağcı
98.	188	Etik Kurul Etik Dışı Davranışları Azaltıyor mu?	Araş. Gör. Ümit Şimşek

SÜPHAN SALONU: 13.30-15.15

İDARE TARİHİ ve DENEYİMLER - OTURUM 18			
OTURUM BAŞKANI		: Prof. Dr. Turgay UZUN	
99.	327	Birinci Umumi Müfettişliğin İdare Teşkilâtı	Yrd. Doç. Dr. Erkan Afşar Yrd. Doç. Dr. Abdulaziz Kardaş
100.	288	Avrupa Bütünleşmesi Sürecinde Bulgaristan'da Yerelleşme	Prof. Dr. Erol Esen Veli Ercan Çetintürk Iva Mihova
101.	206	İtalya ve Türkiye'de Yerel Özerklik: Karşılaştırmalı Bir Değerlendirme	Hülya Küçük
102.	350	Küreselleşme Sürecinde Azerbaycan Cumhuriyeti'nin Kamu Yönetimi Sisteminde Reform ve Çağdaş Yaklaşımlar	Doç. Dr. Murteza Hasanoğlu Yrd. Doç. Dr. Tekin Avaner
103.	198	Yunanistan: Bürokrasi Kriz Çıkarmı?	Yrd. Doç. Dr. Tekin Avaner Halil Deligöz

15.30-17.15: Dördüncü Oturumlar

EREK SALONU: 15.30-17.30

KALKINMA YÖNETİMİ - OTURUM 19			
OTURUM BAŞKANI		: Prof. Dr. Ömer Faruk GENÇKAYA	
104.	101	AB, Şanghay İşbirliği Örgütü ve Avrasya Oluşumlarında Türkiye'nin Yeri	Doç. Dr. İlhan Aksoy Duygu Kalkan
105.	102	Bölgesel Kalkınma Politikalarının Sonuçları Üzerine Bir Analiz	Dr. Özkan Leblebici
106.	199	Yaşanılabilir Kentler İçin Kalkınma Ajanslarının Önemi: İSTKA Örneği	Öğr. Gör. Ergün Dilaveroğlu
107.	243	Kalkınma Ajansları Sadece Ekonomik Kalkınma İçin mi?	Yrd. Doç. Dr. Ayşegül Kanbak Yrd. Doç. Dr. Nihal Şirin Pınarcıoğlu Yrd. Doç. Dr. Makbule Şiriner Önver
108.	109	Birleşmiş Milletler'in 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi Nasıl Bir Kamu Yönetimi İstiyor?	Yrd. Doç. Dr. Ahmet Barbak Yrd. Doç. Dr. Dilek Memişoğlu
109.	121	Yeni Kamu Yönetimi Anlayışı Gelecek Vaadediyor mu?	Dr. Esra Ebru Mavi

TUŞBA SALONU: 15.30-17.30

KENTSEL DÖNÜŞÜM - OTURUM 20			
OTURUM BAŞKANI		: Prof. Dr. Hüseyin GÜL	
110.	264	Afet Yönetiminde Kapasite Geliştirmenin Önemi: Hatay Açısından Bir Değerlendirme	Prof. Dr. Yakup Bulut Soner Akın Mehmet Kara
111.	258	Afet Risklerinin Azaltımı Amacıyla Kentsel Dönüşüm: İzmir Örneği	Prof. Dr. F. Neval Genç Araş. Gör. Bulut Doğan
112.	170	Afet Sonrası Kentsel Gelişme Aracı Olarak Kentsel Yönetim Sistemi Değişiklikleri: Düzce ve Van Örnekleri	Yrd. Doç. Dr. Binali Tercan
113.	354	Kamu Yönetiminde İş Sağlığı ve Güvenliğinin Tespit ve Uygulanması: (Van MEM Örneği)	Necmettin Koç
114.	146	Şanlıurfa'da Kentsel Dönüşüm Deneyimi Eski Sanayi Bölgesi Örneği	Hasan Yetkin
115.	356	Kamu Yönetiminde Cam Tavan Sendromu: Türkiye'de Devlet Üniversiteleri Örneği	Büşra Yeşim Aslantaş Şenay Eray

Prof. Dr. ÇETİN KOTAN SALONU: 15.30-17.30

YEREL KATILIM -OTURUM 21			
OTURUM BAŞKANI		: Prof. Dr. Yakup BULUT	
116.	133	Kent Yönetimine Katılım Boyutuyla Dijital Dönüşümün Yansımaları	Yrd. Doç. Dr. Firdevs Koç
117.	152	Belediyelerde Vatandaş Odaklı Yönetim Uygulamaları	Yrd. Doç. Dr. Ülkü Arıkoğa
118.	281	Yerel Yönetimlerde İnovasyon: Şeffaf Yönetim-Açık Veri	Araş. Gör. Nilgün Kahraman Araş. Gör. Esmâ Gültekin
119.	291	Vatandaş Karnesi: Yerel Hizmetlerde Vatandaş Memnuniyeti Nasıl Sağlanır?	Yrd. Doç. Dr. Erhan Örselli Yrd. Doç. Dr. Erdal Bayrakçı
120.	347	Mülki İdare Amirinin Belediye Meclisi Kararlarındaki İdari Vesayet Yetkisi: Yargı İçtihatları ve Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı Bağlamında Bir İnceleme	Kadir Burak Turgut
121.	355	BİMER'in Hesap Verebilir Yönetime Etkisi: Van Sağlık Hizmetleri Örneği	Atif Çiçekli

17.30-18.30: Kapanış Oturumu:

KAPANIŞ OTURUMU	
MODERATÖR: Doç. Dr. Menaf TURAN	YYÜ Kent Araştırmaları Merkezi Müdürü/Kamu Yönetimi Bölüm Başkanı
Prof. Dr. Ruşen KELEŞ	Ankara Üniversitesi SBF
Doç. Dr. Hüseyin YAYMAN	Kültür ve Turizm Bakan Yardımcısı

ÖZETLER

OTURUM 2

KAMU YÖNETİMİ EĞİTİMİ

Nasıl Bir Kamu Yönetimi Eğitimi? Kamu Yönetimi Eğitimi Çalıştayı Çıktılarının Bir Değerlendirmesi

Prof. Dr. Hüseyin GÜL
SDÜ İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
Prof. Dr. Murat OKCU
SDÜ İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
Yrd. Doç. Dr. Çiğdem AKMAN
SDÜ İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
Yrd. Doç. Dr. Elvettin AKMAN
SDÜ İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
Doç. Dr. Nilüfer NEGİZ
SDÜ İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
Yrd. Doç. Dr. Hakan M. KİRİŞ
SDÜ İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Kamu yönetimi ve eğitimi alanında son yıllarda dünyada ve Türkiye'de önemli değişimler yaşanmaktadır. Bu değişimleri anlayabilmek, değişime uyum sağlayabilmek ve önceki ve yeni kurulan kamu yönetimi bölümlerinin ders programlarını ve eğitim yöntem ve tekniklerini bu değişime göre yeniden biçimlendirmeleri önemlidir. Ayrıca, kamu yönetimi eğitiminde, araştırmalarında ve yayınlarında niteliğin ve kalitenin iyileştirilmesine daha fazla kafa yormak ve tartışmak gerekmektedir. Bu amaçla; Süleyman Demirel Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü'nce 13.11.2015 tarihinde Isparta'da Kamu Yönetimi Eğitimi Çalıştayı gerçekleştirilmiştir. Çalıştaya Türkiye'den 16 üniversiteden akademisyenler, değişik kamu kurumlarından bürokratlar ile öğrenciler katılmıştır. Bu çalışma, kamu yönetimi ve eğitimi alanında son yıllarda dünyada ve Türkiye'de yaşanan önemli değişimlere kısaca değindikten sonra, çalıştayı önemli çıktıları sunmakta ve tartışmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kamu yönetimi eğitimi, Isparta, kamu yönetimi bölümü eğitim programları.

What Kind of a Public Administration Education? An Evaluation of the Outcomes of Workshop on Public Administration Education

Abstract

Many changes have taken place in the field of public administration and education in the world and Turkey in recent years. It is necessary to understand these changes, to adapt to these changes, and for the departments of public administration to reshape their curricula and education methods and techniques in accordance with these changes. It is also important to deliberate and discuss how to increase quality in public administration education, research and publications. For this purpose; the Department of Political Science and Public Administration at Süleyman Demirel University organized a workshop on public administration education in Isparta on 13 October 2015. Academicians from 16 universities, bureaucrats from different public organizations and students participated in this workshop. This study aims to discuss the changes that have taken place in the field of public administration and education in the world and Turkey in recent years, and then to present and discuss the outcomes of this workshop.

Keywords: Public administration education, Isparta, curricula of departments of public administration.

Türkiye'de Kamu Politikası Öğretimi

Prof. Dr. Mete Yıldız
Hacettepe Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Dr. Cenay Babaoğlu
Ömer Halisdemir Üniversitesi, Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Türkiye'de kamu politikası öğretimi alandaki tekil eserlerin başladığı 1980'lerden ve ilk kamu politikası derslerinin öğretime başlandığı 1990'lardan itibaren nicelik olarak katlanarak artan bir gelişim çizgisi izlenmektedir. Özellikle 2000'li yıllardan itibaren farklı üniversitelerde açılan dersler ve programlar bir yandan alana yönelik ilgiyi arttırırken diğer taraftan ders materyalleri üretimini ve ders verecek öğretim elemanı sayısının artışı da desteklemektedir. Genellikle kamu yönetimi veya siyaset bilimi ve kamu yönetimi bölümlerinde yoğunlaşan bu ilgiye 1998 yılında Çevik tarafından değinilmiş, bu çalışmayı 2007 yılında Orhan tarafından yapılan bir araştırma izlemiştir. 2010'dan sonra gerçekleştirilen farklı araştırmalarda da lisans ve lisansüstü düzeydeki kamu politikası öğretiminin durumunun incelendiği görülmüştür. Yaklaşık 20 yıllık dönemdeki bu devingen sürecin hangi saiklerle hareket ettiği, geline aşamada ne türlü sorun alanlarının bulunduğu bildiri kapsamında tartışılacaktır. Daha önce gerçekleştirilen araştırma sonuçları ve kurulan anabilim dalları ile lisansüstü programlar göz önünde bulundurularak güncel gelişmelerin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Farklı ülke örnekleri üzerinden örnek olay incelemeleriyle Türkiye'deki olası sonuçlar tartışılmaya açılacaktır. Bu tartışmaların kamu politikası öğretiminin yaygınlaşmasında ve sürecin yönlendirilmesinde fayda sağlayacağı düşünülmektedir.

Türkiye'de Kamu Yönetimi Bölümü Akademisyenlerinin Performansları: İki Kriter Çerçevesinde Bir İnceleme

Prof. Dr. Hamza Ateş
İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
Aydın Akpınar
İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi ABD Yüksek Lisans Öğrencisi

Özet

Bu çalışma Türkiye'de bulunan üniversitelerin bünyesindeki Kamu Yönetimi bölümü ve Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümlerindeki akademisyenlerin akademik performanslarını, üniversitelerin Akademik Teşvik Yönetmeliğine göre vermiş oldukları teşvikler ve Google Akademik Atıflar(Google Scholar Citations) listelerindeki verileri baz alarak değerlendirmektir. Akademik Teşvik Yönergesi, tüm eksikliğine rağmen, akademisyenlerin sadece eserlerini değil, uluslararası bildiriler, projeler, araştırmalar, patentler ve ödüller gibi kriterleri baz alarak çok boyutlu bir başarı değerlendirmesi yapmaktadır. Diğer bir kriter olarak el alınan Google Akademik Atıflar listesi ise, Türkiye'de kendisine en çok atıfta bulunulan 5000 akademisyeni, atıf sayısına göre listelemektedir. Bu çalışmada, Türkiye'de bulunan üniversitelerde görev yapan Kamu Yönetimi alanında çalışan akademisyenlerin bu iki objektif kriter çerçevesinde başarı durumlarını incelemeyi amaçlayan bir araştırmanın sonuçları paylaşarak, Türkiye'deki kamu yönetimi alanında çalışanların durumu ortaya konmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Kamu yönetimi bölümleri, akademisyenler, akademik performans, akademik teşvik yönergesi, google akademik atıflar.*

Performances of Academic Personnel within Public Administration Departments of Turkish Universities: An Evaluation within the Framework of Two Criteria

Abstract

The main aim of this study is to evaluate performances of academics within “public administration” and “politics and public administration” departments of Turkish universities in Turkey, using two distinctive criteria, namely incentive premiums provided by the universities to academic personnel in accordance with Academic Incentive By-Law and data provided by Google Scholar Citations. Academic Incentive By-Law, despite its insufficiency in some dimensions, provides a multi-dimensional academic performance evaluation through using such academic activities as international conference papers, projects and research undertaken within the calendar year, patents and awards taken by academic personnel, not only such classical publications as books and journal articles. The other criteria, Google Scholar Citations, lists 5000 academics in Turkey which are cited by other scholars, both national and international, according to the number of citations each academic personnel has gathered within a calendar year. This study strives to evaluate academic performances academic personnel within Turkish universities who are currently working for Public Administration and politics and public administration departments, through presenting the results of a research into performances of academic personnel within these departments using hitherto mentioned criteria.

Keywords: *Public administration departments, academic personnel, academic performance, academic incentives by-law, google scholar citation.*

Kamu Yönetimi Eğitiminde Uygulamalı Programlara Yenilikçi Bir Örnek: Kamusal Akıl Stüdyosu

Doç. Dr. Savaş Zafer Şahin
Atılım Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

“Kamusal Akıl Stüdyosu”, Atılım Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümünün müfredatında yer alan, Bölümün kuruluşundan bu yana öğretim süresinin tamamında ve dört yıl boyunca devam eden “stüdyo” tarzı öğretimin alanında Türkiye'deki ilk örneği olan özel bir programdır. Bu program çerçevesinde siyaset bilimi ve kamu yönetimi öğrencilerinin kuram ve uygulama bütünlüğünü sağlayan bir süreçte öğretim yılı boyunca; yerel yönetimler, sivil toplum örgütleri ve merkezi hükümet kuruluşlarını analiz etmeleri ve proje metodolojisi ile proje geliştirmeleri, çalışmalarını kamuoyu ile paylaşmaları sağlanmaktadır. Programın Bölümün etki alanını aşan, Üniversitenin bütünü için kurumsal işbirliği ve değişim olanakları yaratan, öğrencilerin gelişimini hızlandıran, alan bilgisini öğretim esnasında edinmelerini sağlayan, öğretim üyelerinin alandaki gizil (tacit) bilgiye doğrudan ulaşmalarını ve sosyal sermayelerini güçlendirmelerini sağlayan etkileri şimdiden gözlemlenebilir hale gelmiştir. Bu bildiri çerçevesinde program bir yenilikçi model olarak ayrıntısıyla değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: *Kamusal akıl stüdyosu (kas), yüksek öğretim, yenilikçilik, uygulama, işbirliği*

Kamu Yönetimi Bölümündeki Çevre Derslerinin Çevre Bilinci Üzerine Etkisi

Aziz Belli

Dr. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü
Abdullah Aydın

Arş. Gör. Mustafa Kemal Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Çevre bilincinin gelişiminde birçok faktörün etkisi bulunmaktadır. Bu çalışma ile çevre bilincini etkileyen faktörlerden biri olan eğitim faktörünün çevre bilinci üzerine nasıl bir etkisi olduğu kamu yönetimi bölümü müfredatındaki çevre dersleri bağlamında ele alınacaktır. Çevre bilinci ile çevre dersleri arasındaki ilişkiyi belirleyebilmek için Mustafa Kemal Üniversitesi ve Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Kamu yönetimi bölümünde çevre dersi alan ve almayan öğrencilerin çevre bilinç düzeyini ölçmek üzere Dunlap ve Van Liere(1978) tarafından geliştirilen ve 2000 yılında revize edilen “Yeni Çevresel Paradigma”(New Environmental Paradigm) ölçeği uygulanacaktır. Anket soruları analiz edilirken, frekans analizleri, T-testi, F(ANOVA) testi, korelasyon analizinden faydalanılacaktır. Çalışma sonucunda çevre bilincinin yaş, eğitim, cinsiyet değişkenlerine göre değişkenlik gösterip göstermediği belirlenecek ve kamu yönetimi müfredatı çevre bilinci açısından tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çevre bilinci, kamu yönetimi, eğitim.

Effects of Enviromental Cources in Depertman Public Administration Department on Enviromental Concience

Abstract

There are many factors in evolvement of environmental conscience. This study will give us an approach for how environmental courses in public administration Schedule effects on environmental conscience as education factor in many factors which effects on environmental conscience. In order to define relation between environmental courses and environmental conscience, new environmental paradigm scale, which is developed by Dunlap and Van Liere in 1978 and is revised in 2000, will apply on public administration's students who are taken environmental courses or not in Mustafa Kemal University and Kahraman Maraş Sütçü İmam University. While analyzing questionnaire, frequency analysis, T-Test, F(ANOVA) Test and correlation analysis method will be used. As a result of this study, whether environmental conscience is changing according to age, education and sex this result will be discussed with regard to Public administration environmental courses.

Keywords: Environmental conscience, public administration, education.

Türkiye'de Kamu Yönetimi Eğitiminde Yenilikçilik Unsuru; Ankara Örneği

Arş.Görv.Ali Can Gözcü

Atılım Üniversitesi

Özet

Üniversitelerin dönüşümü, üçüncü kuşak üniversitelerin yeni misyonları, yükseköğretim sisteminin değişmesine ve uluslararası rekabet ortamında yükseköğretim kurumlarının çeşitli yenilikçi süreçlere gitmesine neden olmuştur. Yenilikçilik ve yenilikçi eğitim uygulamalarının; Türk yükseköğretim yapısı, gelişme düzeyi ve araştırma özelinde SBKY /KY bölümlerinin etkinliği ve verimliliği için önemli olduğu görülmektedir. Bu çalışmada, SBKY/KY bölümü evreninde 101 bölüm tespit edilmiş, bölümlerin akademik personel, öğrenci sayıları, yıllara göre karşılaştırılmıştır. Bölümlerin web siteleri incelenerek, müfredatları, vizyon-misyon ifadeleri ve genel bilgilerinin yer aldığı veri setleri hazırlanmış ve analiz edilmiştir. Ankara örnekleme seçilerek, SBKY/KY Bölümü öğretim elemanları ile mülakatlar gerçekleştirilmiş ve SBKY/KY eğitiminde yenilikçilik unsuru nedir, nasıl yenilikçi olunur tespit edilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Yenilikçilik, siyaset bilimi ve kamu yönetimi bölümleri, müfredat, vizyon ve misyon.

ANAYASA ÇALIŞMALARI VE BAŞKANLIK SİSTEMİ

Başkanlık Sisteminde Başkanla İdari Yapı Arasındaki İlişki ve Türkiye İçin Değerlendirmeler

Prof. Dr. Bayram COŞKUN
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Araş. Gör. Çiğdem PANK
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Günümüzün hükümet sistemlerinde millet egemenliği anlayışı, kuvvetler ayrılığı ilkesi, çok partili hayat ve serbest seçimler gibi önemli ilke ve uygulamalar vazgeçilmez olarak görülmektedir. Bu ilkeler, erk sahiplerinin keyfi hareket etmesini sınırlayacak fren ve denge mekanizmalarının ortaya çıkmasını temin ederler. Başkanlık sisteminde halk tarafından seçilen başkan, yürütme yetkisini tek başına kullanır. Parlamenter sistemde ise, yürütmede devlet başkanı ile başbakan yer almaktadır ancak başbakan yürütmede etkin olan taraftır. Bu çalışma kapsamında öncelikle, başkanlık sistemindeki kamu hizmeti sunma aracı olan idari yapı ile başkan arasındaki ilişki üzerinde durulacaktır. Bu doğrultuda, Amerika Birleşik Devletleri'nde uygulanan başkanlık sisteminde, başkan ile idari yapı arasındaki ilişki ve başkanın bu yapı üzerindeki etkisi incelenecektir. Daha sonra Türkiye için 16.04.2017 tarihinde yapılan Referandum ile kabul edilen Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi çerçevesinde başkanla idari yapı arasındaki ilişkinin nasıl olacağı ve başkanın idari yapı üzerindeki etkisi hakkında değerlendirmeler yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Başkanlık sistemi, Türkiye, yürütme, başkan, idari yapı.

The Relationship between the President and Administrative Structure in the Presidential System and the Evaluations for Turkey**Abstract**

In today's systems of government important principles and practices such as understanding of national sovereignty, the principle of separation of powers, multi-party life and free elections are seen as indispensable. These principles ensure that will restrict the power acting arbitrary to the emergence of brake and balance mechanism. The president elected by the people in the presidential system uses alone the executive power. Also in the parliamentary system, the execution is included with the president and prime minister, and prime minister is the active side in the execution. Within the scope of this study will focus on the relationship between the president and the administrative structure of the vehicle to provide public service in the presidential system. In this respect, the presidential system implemented in the United States the relationship between the president and the administrative structure and the impact of president on this structures will be examined. After that, in the framework of the Presidential Government System, which was adopted for Turkey on 16.04.2017, the referendum will be held to evaluate the relationship between the president and the administrative structure and about the effect of the president on the administrative structure.

Keywords: The presidential system, execution, the president, administrative structure, Turkey.

1960 Sonrası Cumhuriyet Tarihindeki Siyasilerin Başkanlık Sistemi İle İlgili Söylemlerine Yönelik Bir Araştırma

Yrd.Doç. Dr. Abdullah Uzun
Karadeniz Teknik Üniversitesi, İİBF, Kamu Yönetimi Bölümü

Arş. Gör Çağrı D. Çolak
Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kamu Yönetimi Anabilim Dalı

Özet

Başkanlık sistemi tartışmalarının Türkiye gündeminde önemli bir yer tutması, bu tartışmaların tarihsel arka planının zenginliği ile açıklanabilir. Türk siyasal hayatı, yasama ve yürütme ilişkilerinden kaynaklanan kriz dönemlerine tanıklık etmiş ve özellikle 1960 sonrası dönemde farklı gelenek ve ideolojiden gelen birçok siyasetçi bu krizlerin yaşanmamasının önkoşulu olarak başkanlık sistemini önermiştir. Bu çalışmada söz konusu kişilerin demeçleri irdelenmiş, demeçte bulunan konjonktür hakkında bilgi verilmiş ve bu demeçlerden elde edilen gerekçeler karşılaştırılmıştır. Böylelikle 1960 sonrası Türk siyasi tarihine yön veren aktörlerin başkanlık sistemini gündeme getirme gerekçelerinin paralellik arz edip etmediğine yönelik alan yazınına katkıda bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: *Türk siyasal hayatı, yürütme, başkanlık sistemi.*

A Research Intended to Discourse about Presidential System of Politicians in History of the Republic after 1960

Abstract

The fact that the debates of the presidential system holds an important scope in the Turkey's political agenda can be explained by the abundance of the historical background of these debates. Turkish political scene has experienced the crisis eras with the basis of legislation and executive power and many politicians who have different tradition and ideological baseline, have suggested presidential system for preventing this crisis as a main target after the 1960 era. In this study, subjected persons' statements were examined. Also it was informed about conjuncture of the statement and compared reasons which are obtained from this analysis. In this way, it was contributed to literature whether there is a similarity of these reasons as a topical issue from the discussions of actors who dominates the Turkish political life after 1960 era with the subject of "presidential system".

Keywords: *Turkish political scene, executive, presidential system.*

Türkiye'de Başkanlık Sistemi Tartışmalarında Bakan ve Bakan Yardımcılıklarının Geleceği

Doç. Dr. Mehmet Güneş
Ufuk Üniversitesi İİBF

Özet

Bakan yardımcılıklarının idari hiyerarşideki yerinin hala tartışmalı olduğu mevcut sistemden sonra başkanlık sisteminde bakanlar ve yardımcılıklarının gelecekteki durumlarının nasıl olacağı Türk kamu yönetiminin ilgilenmesi gereken bir konudur. Benzeri ülkelerdeki uygulamalar incelendiğinde Türkiye'de Başkanlık sistemi tartışmaları ile birlikte geleneksel merkezi idari yapılarının da değişime uğrayacağı tahmin edilebilir. Bu çalışma, tarihsel gelişimi dikkate alınarak bakan ve bakan yardımcılarının hiyerarşik örgütlenmedeki yerini Türkiye'deki başkanlık sistemi tartışmalarını gözeterek analiz etmeyi ve analiz yardımıyla bakan ve bakan yardımcılarının hiyerarşide gelecekteki yeri konusuna açıklık getirmeyi amaçlamaktadır.

Future Status of Minister and Vice-Ministers at Presidential System Discussions in Turkey

Abstract

After the status of the vice-ministers in the organizational hierarchy is still in question at current political system in Turkey, how will the future status of ministers and vice ministers in presidential system is a issue for the Turkish public administration. Considering the practices in other countries with discussions of presidential system for Turkey, it is also predictable for the central administrative structures in Turkey will undergo change. This study aims to analyze the ministers and vice-ministers in terms of their organizational role by considering the presidential system discussions with its historical development in Turkey. By the help of the analysis, the hierarchical future roles of the ministers and vice-ministers are tried to be clarified.

Keywords: *Presidential system minister, vice minister, Turkey.*

Nisan 2017 Anayasa Değişikliği Çerçevesinde Yürütme Erki

Doç. Dr. Ferit İzci

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Türkiye'de uzun yıllardan beri uygulanan parlamenter sistem, ülkenin kendine özgü şartlarına hitap edemediğinden dolayı, hep istikrarsız yönetimler üretmiştir. İstikrarsızlığın sonuçları ise genelde ciddi toplumsal ve ekonomik maliyetler olarak ülkeye yük olarak yansımıştır. Parlamenter sistem güçlerin ayrılığına dayanmasına rağmen, 1921 ve 1924 anayasaları döneminde yasama erkinin üstünlüğü esas alınmıştır. 1961 Anayasasıyla birlikte parlamenter sisteme geçilmiş, ancak yürütme erki yasamanın karşısında güçsüz konumda bırakılmıştır. Anayasa, meclisin içinden çıkan ve meclise karşı sorumlu olan yürütmeden sadece görev olarak bashedmiştir. 1982 anayasası yürütmeden “yetki ve görev” olarak sözetmiş ancak, çift başlı olan yürütmeyi daha fazla bölmüştür. Cumhurbaşkanı'nın yetkilerini kısmen artırmasına rağmen, siyasi, hukuki ve cezai sorumluluğu olmayan bir Cumhurbaşkanlığı tesis etmiştir. Yürütmenin tüm sorumluluğu bakanlar kuruluna aittir. Durum böyle iken, 2007 anayasa değişikliğiyle birlikte cumhurbaşkanının 2014 yılından itibaren halk tarafından seçilmesi, çift başlı yürütmede meşruiyet açısından yeni bir yönetsel kriz doğurmuştur. Cumhurbaşkanı halktan aldığı yetkiyle, yürütme kanadında çoğu zaman bakanlar kurulunun önüne geçmiştir. Cumhurbaşkanı'nın iktidar partisi ile aynı siyasal çizgide olması, muhtemel çok ciddi krizleri engellemiştir. Ancak yürütmenin iki kanadının farklı siyasal çizgide olması, ülkeyi aşılması imkânsız krizlerle karşı karşıya bırakacaktır. Bu yüzden anayasa değişikliği yapılarak, yeni bir hükümet modeli benimsenmiştir. Bu çalışmada, yeni hükümet modeli sistemine geçişle birlikte yürütme erkinin nasıl şekilleneceği ve idari yapıda nasıl bir yapısal-işlevsel değişim meydana getireceği üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Yeni hükümet modeli, Cumhurbaşkanlığı Sistemi, yeni yürütme erki.*

Anahtar Sözcükler: *Başkanlık sistemi, bakan, bakan yardımcılığı, Türkiye*

Executive Authority in the Framework of April 2017 Constitutional Amendment

Abstract

The parliamentary system, which has been practiced in Turkey for many years, has always produced unstable governments because it can not address the specific conditions of the country. The consequences of instability are often seen as a burden on the country as serious social and economic costs. Although the parliamentary system was based on the separation of powers, the rule of the legislative was based on the 1921 and 1924 constitutional periods. With the 1961 Constitution, the parliamentary system was passed, but the executive power was left in a weak position against the Legislative Power. The Constitution is merely defining executive as a duty, who comes from within the parliament and is responsible for the parliament. 1982 Constitution referred the executive power as "authority and duty" but divided the double-headed executive further. Although it partially increases the authority of the President, 1982 Constitution established a Presidential Office that does not have political, legal and criminal responsibility, the full responsibility of the executive is for the Council of Ministers. In such a case, the presidential election of the president since the year of 2014, with the 2007 constitutional amendment, has created a new administrative crisis in terms of legitimacy in the double-headed administration. With the authority he has received from the President, the President often leads the Council of Ministers in the executive direction. The fact that the president is on the same political line as the ruling party has prevented possible serious crises. However, the fact that the two wings of the executive board are on different political lines will face the impossible crises of overcoming the country. Thus, a new government model has been adopted by making a constitutional amendment. In this study, it will be emphasized how the executive authority will be shaped with the transition to the new model of government model and the kind of structural-functional change will take place in the administrative structure.

Keywords: *New government model, presidential system, new execution authority.*

Türkiye'de Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine Geçiş Süreci

Doç. Dr. A. Menaf TURAN
Van YYÜ İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

16 Nisan 2017 tarihinde yapılan referandum ile gerçekleştirilen Anayasa değişikliği sonucunda Türkiye'de Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi olarak adlandırılan yeni bir hükümet sistemine geçilmiştir. Daha önce de Hükümetin gündeminde olan ancak 15 Temmuz 2016 darbe girişimi sonrasında Hükümet için bir bakıma kaçınılmaz hale gelmiş olan sistem değişikliği 2019 yılında yapılacak olan seçimler ile uygulamaya geçecektir. Türkiye açısından oldukça önemli yenilikler getirecek olan yeni sisteme geçiş süreci birçok açıdan tartışılmıştır. Bu yazıda öncelikle çalışmanın anlaşılır olması bakımından siyasal rejim, hükümet sistemi, üniter devlet, federal devlet, bölgesel devlet gibi kavramlara yer verilecek, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'ne geçiş sürecine yol açan etkenler analiz edilecek ve yeni sistemle birlikte ortaya çıkan değişiklikler hukuk, siyaset ve yönetim bilimleri çerçevesinde değerlendirilecektir. Son olarak yeni sistemin geleceğine yönelik bir perspektif çizilmeye çalışılacaktır. Çalışmanın amacı yeni yönetim sistemine ilişkin tartışmalı konuları belirginleştirmektir.

Anahtar Kelimeler: *Siyasal rejim, hükümet sistemi, üniter devlet, federal devlet, cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi.*

Transition Process to the Presidency Government System in Turkey

Abstract

As a result of the Constitutional amendment, which was held on April 16, 2017, a new government system called the Presidential Government System was introduced in Turkey. The system change, which had previously been on the agenda of the Government but which has become inevitable for the Government after the coup attempt of July 15, 2016, will be implemented with the elections to be held in 2019. The transition process to the new system, which will bring considerable innovations in terms of Turkey, has been discussed in many respects. In this article, the concepts such as political regime, government system, unitary state, federal state and regional state will be analyzed in order to understand the work in the first place. The factors leading to the transition process to the Presidential Government System will be analyzed and the changes that emerged with the new system will be analyzed in terms of law, politics, management will be evaluated within the framework. Finally, a perspective on the future of the new system will be tried to be drawn. The aim of the work is to clarify the controversial issues of the new management system.

Keywords: Political regime, government system, unitary state, federal state, presidential system.

Türkiye'de Yerel Özerklik Tartışmaları Bağlamında Başkanlık Sistemi

Öğr. Gör. Kübra Köroğlu
Van Yüüncü Yil Üniversitesi Erciş Meslek Yüksekokulu

Özet

Türkiye'de siyasi tartışmalar içinde zaman zaman gündeme gelen yerel özerklik kavramı, tartışılmaktan kaçınılan bir kavram olmuştur. Zira yerel özerklik denilince akla ilk gelen federal yapı veya bölünme endişeleridir. Oysa farklı boyutları olan bu kavramı Türkiye için düşündüğümüzde, merkezden yerele aktarılacak idari ve mali yetkiler anlaşılmalıdır. Yerel özerkliğin yanı sıra başkanlık sistemi ya da hükümet modeli değişikliği de sıklıkla gündeme gelmektedir. Türkiye'de başkanlık sistemi tartışmaları, yerel özerklik ve hatta yerel özerkliğin siyasi boyutu olan federalizm tartışmalarını da beraberinde getirmektedir. Bunun sebebi başkanlık sistemini en iyi şekilde uygulayan Amerika Birleşik Devletleri'nin federal bir yapıya sahip olmasıdır. Başkanlık sistemine geçilmesinin Türkiye'de üniter yapıya zarar vereceği ve hatta bölünmeye yol açacağı endişeleri taşınmaktadır. Oysa Türkiye'de uygulanacak model ABD'deki ve diğer birçok ülkedeki başkanlık sistemlerinden bir takım farklılıklar arz etmesi sebebiyle özgün bir modeldir. Zira sistemin isimlendirmesi bile başkanlık sistemi değil "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi" dir. Bu sistemin ise üniter yapıdan ödün vermeden uygulanacağı bilinmektedir. Konunun bir başka boyutu da her başkanlık sistemi modelinin muhakkak bir federal yapı gerektirmediğidir. Çünkü başkanlık sistemi tıpkı yarı başkanlık ve parlamenter sistem gibi hükümet sistemi modeliyken, federal ve üniter yapılar ise birer yönetim modelleridir. Bu iki kavramın da birbiriyle doğrudan bir bağlantısının olmadığı söylenebilir. Bu çalışmanın amacı, başkanlık sistemi ve yerel özerklik tartışmalarını akademik bir bakış açısıyla incelemek ve Türkiye'de uygulanacak olan "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi"nin yerel özerklikle ilişkisini ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: Yerel özerklik, başkanlık sistemi, üniter yapı, federalizm.

Presidential System in the Context of Local Autonomy Discussions in Turkey

Abstract

The concept of local autonomy, which occasionally comes to the forefront in Turkey's political discussions, is one that country has thus far avoided discussing. In considering local autonomy, how the federalist structure would be divided is the first issue to come to mind. However, when we think of the different aspects of this concept and what enacting it means for Turkey, the transference of administrative and financial authorities from the central government and what that entails for the country need to be understood. Recently, the concept of local autonomy has often been on the agenda for most parts of Turkey, as well as changes in the presidential system or the government structure. Discussions of the presidential system in Turkey accompany those about federalism, which is a key part of a locally autonomous system. The United States, which the best implements of Presidential System, is a primary model of a Federalist structure. There are concerns that the transition to the Presidential System will cause harm to the Unitarian System in Turkey and even lead to division among the populace. However, the unique model to be implemented in Turkey presents some differences from other presidential systems across the world. Even the name, the "Presidential Government System", is different. The uniqueness of this system allows the changes without compromising the current structure. Another aspect of this issue is that not every presidential system model requires a Federalist structure. The Presidential System is a model of a governmental system akin to the Semi-Presidential and Parliamentary systems, while the Federalist and Unitarian structures are management models. It is possible to say that no direct connection exists between these two concepts. This study aims to examine from an academic point of view the discussions on the presidential system and local autonomy and to demonstrate the connection between the "Presidential Government System" to be applied in Turkey and local autonomy.

Keywords: *Local autonomy, presidential system, unitarian structure, federalism.*

Niçin ve Nasıl Bir Büyükşehir Belediye Reformu?

Prof. Dr. Hüseyin Gül
Süleyman Demirel Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
Prof. Dr. Hüseyin Özgür
Pamukkale Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
Arş. Gör. Seda Efe
Süleyman Demirel Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Türkiye'de, özellikle 1970'lerden itibaren, büyükşehir/metropoliten ölçekli yerel yönetim ihtiyacı dillendirilmektedir. 1982 Anayasasında "büyük yerleşim yerleri için özel yönetim biçimleri getirilebileceği" hükme bağlanmıştır. Buna Anayasal dayanakla, 1984 yılında 3030 sayılı Büyükşehir Belediye Kanunu çıkarılmıştır. 3030 sayılı Kanunla kurulan model 2004 ve 2008 yıllarında geliştirilmiştir. 2012 yılındaki 6360 sayılı Kanunla nüfusu 750 binin üzerinde olan 30 ilde, daha geniş yetki, görev ve sorumluluklarla donatılmış, merkezileştirilmiş ve güçlendirilmiş il ölçekli yeni büyükşehir belediye modeli oluşturulmuştur. Bu çalışma, yeni büyükşehir belediye modelinin üç yıllık uygulamasının ortaya çıkardığı sonuçları ve sorunları saptayarak, Türkiye'de büyükşehir ya da metropoliten alan yönetiminin niçin ve nasıl geliştirilebileceği sorusunu, dünyadaki modeller çerçevesinde tartışmakta ve yanıtlamaya çalışmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Metropoliten alan, bütünsel, büyükşehir belediye modelleri, 6360 sayılı Yasa, yerel yönetim reformu.

Why and What Kind of a Metropolitan Municipality Reform?**Abstract**

Especially after the 1970s, a need for a metropolitan management model has been raised. The 1982 Constitution provides chances to establish special management models for large/big settlement areas. On the base of this Constitutional provision, Metropolitan Municipality Law numbered 3030 was enacted in 1984. The model established by the 1984 Law was enhanced by the 2004 and 2008 laws. The 2012 Law numbered 6360 establishes a provincial metropolitan municipality model in 30 provinces with a population over 750 thousand, which is a more centralized and stronger one with increased power and responsibilities. This study aims to evaluate the outcomes and problems of three-year implementation of the new provincial metropolitan municipality model, and to discuss and try to answer the questions of why and how this new model in Turkey could be improved by considering other models in the world.

Keywords: Metropolitan region, integrated city/unicity, metropolitan municipality models, the Law numbered 6360, local administration reform.

Yerel Yöneticiler Gözünden 6360 Sayılı Kanun ve Muğla Örneği

Prof. Dr. Turgay Uzun

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Yrd. Doç. Dr. Ceray Aldemir

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Araş. Gör. Gözde Müşerref Gezgüç

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Bu çalışma, KAYFOR 13'te sunulmuş olan "6360 Sayılı Kanun ve Muğla Örneği" başlıklı çalışmanın ikinci ayağını oluşturmaktadır. 2012 yılına çıkarılan 6360 sayılı kanunla Muğla'nın da içinde bulunduğu 14 il büyükşehir statüsü kazanmıştır. Çalışmanın ilk ayağı olan "6360 Sayılı Kanun ve Muğla Örneği" başlıklı bildiri ile yasayla birlikte meydana gelen değişimler ve bu değişimlerin Muğla halkı tarafından nasıl yorumlandığı ölçülüp ortaya konulmuştur. Bu çalışmada ise, yasayla birlikte meydana gelen değişimlerin Muğla'daki yerel yöneticiler tarafından nasıl yorumlandığı ortaya konulacaktır. Bu bağlamda çalışmanın yöntemini yerel yöneticilerle gerçekleştirilecek olan mülakatlar olarak tanımlayabiliriz. Mülakatların temel amacı, çalışmanın ilk ayağında da somutlaştırılmaya çalışılan yerel hizmetlerin dönüşümü konusunda hizmet veren taraf olarak yerel yöneticilerin -büyükşehir belediye başkanı ve ilçe belediye başkanları- yaşadıkları değişimleri ölçmeye yöneliktir. İkinci aşamada ise, kapatılan İl Özel İdarelerinin yerine kurulan Yatırım, İzleme ve Koordinasyon Başkanlığı'nın yeni yasal düzenlemeye nasıl uyum sağladığı ve Büyükşehir Belediyesi'yle kurduğu yönetim modeli Muğla örneği üzerinden incelenecektir. Yasa çıktıktan sonra birçok literatür çalışması yapıldığı halde alan uygulaması eksikliği göze çarpmaktadır. Yerel halk ve yöneticilerle yapılan bu mülakatlar alandaki boşluğu doldurilmaya yardımcı olacaktır. Muğla yerelinde yapılacak olan bu çalışma sonunda ortaya çıkan veriler doğrultusunda yasa yapıcıların dikkatini mevcut durumun artı ve eksilerine çekmek hedeflenmiştir. Muğla'yla birlikte büyükşehir olmuş olan diğer şehirlerde de karşılaşılabilecek sorunlara çözüm seçenekleri ortaya koyacaktır.

Anahtar Kelimeler: 6360 sayılı yasa, büyükşehir belediyesi, Muğla, yerel yöneticiler.

Yeni Büyükşehir Uygulamasının Yerel Halk Üzerindeki Etkileri: Van Örneği

Doç. Dr. Şafak Kaypak

Mustafa Kemal Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Öğr. Gör. Vedat Yılmaz

Bitlis Eren Üniversitesi Adilcevaz Meslek Yüksekokulu

Özet

Büyükşehir belediyeleriyle ilgili yeni düzenlemeler dünyada olduğu gibi ülkemizde de yapılmaktadır. Yapılan bu düzenlemeler arasında yer alan 6360 sayılı yasa ile yerelde halkın daha iyi hizmet alması ve yerel kaynakların daha etkin ve verimli bir şekilde kullanılması amaçlanmıştır. Yapılan bu düzenlemelerin sonuçlarından büyükşehirlerde yaşayan yerel halk olumlu/olumsuz yönde etkilenmiştir. Çalışmamızda, 6360 sayılı yasa ile büyükşehir uygulamalarında meydana gelen değişikliklerin sosyo-ekonomik anlamda yerel halk üzerindeki etkileri ölçülmektedir. Bu bağlamda, örneklem olarak 6360 sayılı yasa ile büyükşehir belediyesi olan Van Büyükşehir Belediyesi alınmıştır. Araştırmada veri toplama yöntemi olarak anket tekniğinden yararlanılmış, 138 kişi ile anket çalışması yapılmıştır. Bulguların analizinde SPSS paket programından faydalanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: 6360 sayılı yasa, büyükşehir belediyesi, büyükşehir uygulamaları, yerel halk.

The Effects of New Metropolitan Implementations on Local People: Van Example

Abstract

The new arrangements about the municipalities of metropolitan are made in our country as well as in the world. With the local law numbered 6360 which takes place among these arrangements is aimed local people to take service better and local resources to be used in more effectively and efficiently. In the result of these arrangements the people living in the metropolitan cities have been influenced positively/negatively. In our study, the emerged from the implementations of metropolitan with local law number 6360 are measured on local people as social-economics. In this context, Van Metropolitan Municipality was taken as sample with numbered 6360 law. Survey was used in the research as a collecting data tool. Study is composed of 138 participants. SPSS software was used in the research.

Keywords: Law No. 6360, metropolitan municipalities, metropolitan implementations, local people.

Türkiye'nin Büyükkent Yönetimi Deneyiminde Kentsel Yaşama Dair Dönüşümler: Yeni Bir Büyük Kent Üzerinden Bir İnceleme Malatya Örneği

Yrd. Doç. Dr. Yasemin Saraçbaşı
Bitlis Eren Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Doç. Dr. Nilüfer A. Negiz
Süleyman Demirel Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

1980'li yıllarda başlayan Türkiye'nin büyük kent olma deneyimi, 2000'li yılların reform çalışmaları ile devam etmiş; 2012 yılı 6360 sayılı kanun ile Türk Mahalli Yönetim sisteminde toplamda 30 büyükkent ile yeni bir döneme gelinmiştir. Nitelik ve etkinlik açısından zorluklar getiren yeni yapı; kentsel yaşam, kentsel hizmetler ve kentlilerin tüm bunları anlamlandırması konusunu da yeniden şekillendirmektedir. Çalışmada, 6360 sayılı kanunla yeni büyükşehirler listesinde yer alan Malatya'nın, büyük kent olması sonrasında kentsel yaşama dair oluşan değişim, dönüşüm ve beklentiler, ampirik bir çalışma ile kentsel halk nezdinde ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kent yönetimi, 6360 sayılı büyükşehir belediye kanunu, kentsel yaşam.

İl Ölçeğinde Yaşanan İdari ve Siyasi Dönüşüm: Vali ve Büyükşehir Belediye Başkanının Karşılaştırmalı Bir Analizi

Yrd. Doç.Dr. Konur Alp Demir
Van Yüzcüncü Yıl Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

İl, merkezi yönetimin taşra düzeyinde örgütlendiği temel yönetsel birimdir. Bu yönetsel birimin başında merkezi yönetim tarafından atanan ve devletin ve hükümetin temsilciliğini yapan bir vali bulunmaktadır. Büyükşehir belediye başkanı ise seçimle göreve gelen yerel bir yöneticidir. Bu bağlamda 6360 sayılı Kanun'un il ölçeğinde gerçekleştirmiş olduğu idari ve siyasi değişikliklerden hareketle il sınırları içerisinde valinin ve büyükşehir belediye başkanının görevleri üzerine karşılaştırmalı bir çözümleme yapmak önem taşımaktadır. Bu bildirinin temel amacı il düzeyinde uygulamaya konulan değişikliklerin analizini yapmak ve büyükşehir belediye başkanı ile valinin üniter devlet yapılanması içerisinde ve merkezîyetçi bir bakış açısı ile sorumluluk alanlarındaki görevlerini ve konumlarını değerlendirmektir. Bu bildiriden beklenen sonuç merkezi yönetimin taşra temsilciliği görevini yürüten valinin yerel yönetici kimliğine sahip olan büyükşehir belediye başkanı karşısındaki konumunu analiz ederek il ölçeğinde çift başlılık sorununu gündeme taşımak ve bu bağlamda çeşitli öneriler geliştirmektir.

Anahtar Kavramlar: İl yönetimi, vali, büyükşehir belediye başkanı, 6360 sayılı kanun.

The Transformation of Administrative and Political in The Level Of Province: An Analiysing of Governor and Mayor with Comparative Style

Abstract

A province is the fundamental administrative unit of central government, which is organized in the provincial level. The governor, who is appointed by the central government and represents the state and government, is the head of this administrative unit. A mayor, on the other hand, is a local administrator who takes office through local elections. In this regard, based on the administrative and political changes (concerning cities) made in accordance with law number 6360, it is important to conduct a comparative analysis regarding the duties of a governor and of a mayor within the city borders. The main aim of this paper is to analyse the changes of implementations which are put into effect and to evaluate, with centralist view, the position and responsibilities of a metropolitan municipality mayor and of a governor in their area of responsibility in the unitary system. The expected result of this paper is to bring up the the problem of two-headedness in administration and to bring forward various proposals in this context by analyzing the position of the governor, who represents the central government in the rural area, and the position of the mayor, who is the local administrator.

Keywords: *Province administration, governor, metropolitan municipality mayor, law no 6360*

6360 Sayılı Kanun Ölçeğinde Elektronik Erişimin Yerel Katılıma Etkisi

Öğr. Gör. Dilek Topcu
İstanbul Ayvansaray Üniversitesi

Özet

Küreselleşme, bilgi toplumu ve beraberinde gelen değişim, tüm yönetsel yapıları değişime zorlamıştır. Kamu yönetiminin değişen yüzünü il ölçeğine yansıtan son düzenleme 6360 sayılı Kanun, belirlenen ölçekte demokratik katılımı güçlendirmeyi hedeflemektedir. Ancak; katılım-yerelleşme, ölçek-koordinasyon ilişkisinde etkinlik arayışı, uygulama sürecinde yerel katılımı işlevsizleştirebilmektedir. Oysa; hizmet sunabilmek, kırsal kalkınma ve kentsel gelişimi aynı ölçekte sürdürebilmek için etkili katılım süreçleri işletilmelidir. Bu kapsamda; il ölçeğinde yönetimin olası dezavantajlarını elektronik katılım yoluyla azaltmak mümkün mü sorusu akıllara gelmektedir. Çalışma, bu soruyu derinleştirme amacındadır. Büyükşehir olan on dört belediyenin e-katılım profili üzerinden, elektronik erişimin yerel ölçekte katılıma etkisi incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: *6360 sayılı kanun, ölçek ve e-katılım.*

Law Number 6360 Local Participation Effect of Electronic Access

Abstract

Globalization, the information society and the change that comes along force all the administrative structures to change. The last regulation, which reflects the changing face of public administration at the provincial scale, is aimed at strengthening democratic participation in the determined scale. However participation-localization, search for efficiency in relation to scale-coordination may deregulate local participation in the implementation process. Nevertheless effective participation processes should be operated to provide services, to sustain rural development and urban development at the same scale. In this scope; It is possible to reduce the potential disadvantages of management in the provincial dimension through electronic participation. The presentation aims to deepen this question.

Keywords: *Law Number 6360, scale and electronic participation.*

Göç Entegrasyon Politikalarının Türk Kamu Yönetimindeki Yeri ve Önemi

Yrd. Doç. Dr. Mehmet Burhanettin Coşkun
Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

İnsanlığın küresel yaşama alışmaya başladığı bu dönemde birçok devlet çeşitli sebeplerle sınırları kaldırma ve diğer devlet halklarıyla ekonomik, sosyal ve kültürel anlamda bütünleşme içerisine girmektedir. Bu bütünleşme olgusunun nedenlerinin başında “göç” gelmektedir. Türkiye de göç ve buna bağlı hareketlerden doğrudan etkilenen ülkelerin başında yer almaktadır. Özellikle Ortadoğu ülkeleri ve yakın Asya olarak kabul edilen birçok müslüman ülkeden başlayan göçler Türkiye'yi göç konusunda yeniden yapılanma ve stratejik düşünme ile karşı karşıya bırakmıştır. “Göç Entegrasyon Politikaları”nın ortaya çıkış nedenlerini ve izlenen yol haritasını ortaya çıkarmak ve Kamu Yönetimine olan ilgisini ve bu kapsamdaki yerini göstermek araştırmanın ana konusunu oluşturmaktadır. Türkiye kendisinden yardım isteyen tüm uluslara geçmişte olduğu gibi gelecekte de ekonomik, sosyal ve kültürel anlamda bu şekilde hareket edebilmeyi istemekte ve diğer ülkelere örnek olmaktadır. Türk Kamu Yönetimi içerisinde göç entegrasyonları ve sosyal uyum sorunsalının günümüzdeki gelişimi ve onurlu duruşu başta Birleşmiş Milletler ve Avrupa Birliği ülkelerince saygı görmektedir.

Anahtar Kelimeler: Göç, göç politikaları, sosyal uyum, kamu yönetimi.

The Importance and Status of Migration Integration Policies in Turkish Public Administration**Abstract**

In this period when humanity is beginning to adapt to global life, many states are integrating economic, social and cultural sense with other state peoples by removing borders for various reasons. At the beginning of this integration is the "migration". Turkey is at the forefront of countries directly affected by migration and related movements. Migrations, especially starting from the Middle East countries and many Muslim countries considered as close Asia, have confronted Turkey with immigration restructuring and strategic thinking. It is the main theme of the research to reveal the reasons of "Migration Entegration Policies" and to show the road map and to show the interest and the place of interest to the Public Administration. Turkey wishes to be able to act in such a way that it is economic, social and cultural in the future as it is in the past, and it is an example to other countries. The current development and honorable status of the problems of immigration integration and social cohesion in Turkish Public Administration are respected especially in the United Nations and European Union countries.

Keywords: Migration, migration policies, social cohesion, public administration.

Türkiye'de Uluslararası Göç ve Yerel Politika

Yrd. Doç. Dr. Hazal Iğın Bahçeci
Bozok Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Şenol Uzun

Yüksek Lisans Öğrencisi, Gazi Üniversitesi SBE Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, Yönetim Bilimi Bilim Dalı; Uzman Yardımcısı,
İç İşleri Bakanlığı Göç İdaresi Genel Müdürlüğü

Özet

Uluslararası göçün sosyal ve kültürel boyutları, merkezi yönetimler kadar yerel yönetimleri de bu konuda politikalar üretmeye zorlamaktadır. Özellikle gelişmiş ülkelerde, göçmenler ve mülteciler konusunda yerel yönetimlere önemli görevler verilmekte, uluslararası kurumlar yerel yönetimleri daha fazla sorumluluk alma noktasında teşvik etmektedir. Türkiye bugün dünyanın en çok mülteci barındıran ülkesi olarak gösterilmesine karşın, Türkiye'de uluslararası göç ve mülteciler konusunda yerel yönetimlerin merkezi yönetimler ile kıyaslandığında neredeyse hiçbir sorumluluk alanının bulunmadığı görülmektedir. Bu bağlamda hem göçmen ve mülteciler açısından yaşam zorlaşmakta, hem de merkezi yönetimler ile yerel yönetimler arasındaki yetki ve sorumluluk alanları belirsizleşmektedir. Bu çalışmanın amacı, uluslararası göç konusunda yerel yönetimlere düşen sorumluluk alanları ile ilgili mevzuattaki eksikliklerin belirlenerek bu doğrultuda geliştirilebilecek çözüm önerilerinin ortaya konmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası göç, göçmenler ve mülteciler, yerel yönetimler, yerel politika.

International Migration And Local Politics in Turkey

Abstract

Social and cultural dimensions of international migration compel central governments as well as local governments to produce policies on this issue. Especially in developed countries, important tasks are given to local governments on immigrants and refugees, international institutions encourage local governments to take more responsibility. Although Turkey is the most refugee-hosting country in the world today, it is seen that there is almost no area of responsibility when local governments compared to central governments on International Migration and refugees in Turkey. In this context, life is become difficult for both immigrants and refugees and the areas of authority and responsibility between central and local governments become unclear. The aim of this study is to determine the deficiencies in the local administrations' responsibility areas related to international migration and the suggestions for solution that can be developed in this direction.

Keywords: International migration, migrants and refugees, local governments, local politics.

Küresel ve Yerelin Kesişiminde Türkiye'de Sığınmacı Meselesi ve Kurumsal Çözümler

Yrd. Doç.Dr. Zehra Yılmaz
Van YYÜ İİBF Uluslararası İlişkiler Bölümü

Özet

Bu sunuşla Türkiye'de bulunan sığınmacıların hukuki, ekonomik ve sosyal ihtiyaçlarının karşılanması için ne tür bir kamu hizmetinin parçası olarak şekillendiği açıklanmaya çalışılacaktır. Sığınmacı sorununa çözüm üretmek yerel, bölgesel, ulusal ve küresel idare mekanizmalarının birlikte çalıştığı sivil ve kamu kurumlarının çoğu zaman informel olarak görev paylaşımı yaptığı ender konulardan biridir. Bu çeşitlilikte bir mekanizmanın birlikte çalışma imkanları, hangi konularda yerel kamu kurumlarının hangi konularda uluslararası örgütlerin ya da sivil inisiyatiflerin devreye girdiği ve bu görev dağılımının nedenleri açıklanmaya değerdir. Bu sunuşla sözünü ettiğim idare mekanizmasının bir tür haritalaması çıkarılmaya çalışılacak ve mekanizma içinde yer alan kurumlar arası görev paylaşımının sığınmacıların yaşamına etkisi tartışılacaktır. Böylelikle, öncelikle Türkiye'de daha etkin bir mülteci rejimi geliştirilmesi için ortaya konulan çalışmalara bir katkı sağlamak amaçlanmaktadır. Ayrıca, daha özelden, Türkiye'nin kabul etmek zorunda kaldığı Suriyeli sığınmacılara yönelik nasıl daha etkin bir kamu hizmeti sağlanabileceğine ilişkin de bir yol haritası çizilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Sözcükler: Sığınmacı, küreselleşme, Türkiye, uluslararası örgüt, sivil örgüt.

The Question of Asylum-Seekers in Turkey at the Intersection of the Global and the Local and Institutional Solutions

Abstract

This presentation will endeavour to explain the public service shaping the satisfaction of the legal, economic and social needs of asylum-seekers in Turkey. Creating solutions to the problem of asylum-seekers is one of the rare areas where local, regional, national and global administrative mechanisms work together and civil and public institutions share tasks in formal or informal ways. Opportunities for cooperation with respect to a mechanism of such diversity are worth explaining along with the questions as to the areas involving local public institutions or international organisations or civil initiatives and to the grounds for such division of labour. This presentation will provide a map for the abovementioned administrative mechanism and discuss the effect of division of labour among the institutions involved in this mechanism on the lives of asylum-seekers. Thus, the primary aim is to provide contributions to efforts put forth with the aim of developing a more effective regime for refugees in Turkey. Furthermore, a more specific aim will be pursued to draw a roadmap indicating how more effective public service can be offered to Syrian asylum-seekers admitted in by Turkey.

Keywords: Asylum-seeker, globalisation, Turkey, international organisation, civil organisation.

Suriye İç Savaşından Kaçanların Kentlerde Oluşturduğu Toplumsal Değişim ve Ekonomik Etki

Görkem Gök

Yüksek Lisans Öğrencisi, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi SBE Kamu Yönetimi Anabilim Dalı

Ceren Demir

Yüksek Lisans Öğrencisi, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi SBE Kamu Yönetimi Anabilim Dalı

Zafer Çiçek

Yüksek Lisans Öğrencisi, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi SBE Kamu Yönetimi Anabilim Dalı

Özet

Göçler tarih boyunca birçok medeniyetin yapılarında değişimlere neden olmuştur. Yapılan göç hareketleri gidilen yerlerdeki toplumları ya olumlu yönde ya da olumsuz yönde birçok etkiye maruz bırakmıştır. Bu bağlamda son yıllarda Suriye'de çıkan iç savaş neticesinde, Suriye'de yaşayan halk birçok bölgeye iltica etmek durumunda kalmıştır. Bu iltica hareketlerinin büyük bir kısmı da Türkiye üzerine olmuştur. Bu göçlerin Türkiye üzerine olması elbette ki coğrafi yakınlık ve kültürel benzeşmelerden kaynaklı olmaktadır. Bu açıdan Türkiye'ye gelen Suriyeliler kentler üzerinde bir takım değişim ve etkiler oluşturmuştur. Suriyelilerin Türkiye'ye geliş süreci incelenirken Türkiye'ye geldikten sonraki süreçte toplumsal ve ekonomik olarak kentler üzerinde değişim ve etkilerin neler olduğu sorunlar halinde incelenmeye çalışılacaktır.

Anahtar Sözcükler: *Suriyeliler, Türkiye, toplumsal değişim, ekonomik etki, kent.*

Social Change and Economic Impact Created in The Urban by Those Who Escaped From Syrian Civil War

Abstract

Immigrations have caused changes in the structures of many civilizations throughout history. Immigration movements have exposed the societies where they have been moved in many positive or negative ways. In this context, as a result of the civil war that took place in Syria in recent years, the people living in Syria have had to refuge to many regions. A large part of these asylum movements had been on Turkey. Of course, the fact that these migrations have been on Turkey is due to geographical proximity and cultural similarities. In this respect, the Syrians who came to Turkey have formed a number of changes and effects on the cities. The social and economic changes and effects on the cities after they came to Turkey will be tried to be examined while the process of arrival of Syrians to Turkey is studied.

Keywords: *Syrians, social change, economic impact, city, Turkey.*

Suriye Göçlerinin Türkiye'nin Sosyal Güvenlik Politikalarına Etkileri

Kerem Dönmez
TODAİE Kamu Yönetimi Yüksek Lisans Programı Öğrencisi
İbrahim Yıldız

Özet

2011 yılında Suriye'de başlayan iç savaş sonucu Türkiye, tarihi boyunca görülmemiş bir sığınmacı kitlesini geçici koruma statüsünde kabul etmiştir. Türkiye'ye gelen göçler uygulanan açık kapı uygulamasıyla çok kısa sürede artarak ortaya farklı sonuçlar çıkarmıştır. Suriye'den gelen göçlerin neden olduğu sonuçlar arasında Türkiye'nin sosyal güvenlik alanında uygulamalarındaki yeniliklerin yanında sosyal güvenlik politikalarında da değişimler görülmüştür. Bu çalışmada Suriye göçlerinin sosyal güvenlik alanındaki sonuçlar ile birlikte bu konudaki uygulamalar incelenecek, bu konudaki uygulamalara ilişkin sonuç ve önerilerle bu konudaki politikalara dikkat çekilecektir.

Anahtar Kelimeler: Suriyeli sığınmacılar, göç, göçler, sosyal güvenlik politikaları.

The Effects of Syria Migration on Turkey's Social Security Policies

Abstract

In consequence of civil war which began in Syria in 2011, Turkey has accepted mass of refugees, which has not been seen throughout history, with temporary protection status. Immigrations coming to Turkey have caused different consequences by increasing in a very short time with applied open door implementation. Among the consequences resulting from immigrations from Syria, it has also been observed changes in social security policies besides innovations in implementations of social security. In this study, with the results of Syria immigrations in social security field, implementations in this issue will be examined, policies in this issue will be drawn attention with results and suggestion concerning implementations in this issue.

Keywords: Syrian refugees, migration, immigrations, social security policies.

Dijital Türkiye Projesi Kapsamında Kamu Hizmetlerinin Dönüşümü

Prof. Dr. Ali Kaya
Nuh Naci Yazgan Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Arş. Gör. Damla Mursül
Nuh Naci Yazgan Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Dijital Türkiye, Digital Europe Projesi'nin AB Dijital Ajanda 2020 vizyonu çerçevesinde Türkiye'nin 2023 hedefleri arasında yer alan bir projedir. Özellikle kamu yönetimi alanında AB ülkeleri ile uyumlu olarak koordine edilecek pratik ve hızlı bilgi sistemleri aracılığıyla e-devlet uygulamalarının hayata geçirilmesi, bürokratik oligarşiye karşı atılmış önemli bir adım olarak karşımıza çıkmaktadır. Çalışmada Dijital Türkiye projesi kapsamında vatandaşların kamu hizmetlerinden faydalanabilmesi için getirilen yenilikler, Adalet ve Kalkınma Partisi döneminde hazırlanan hükümet programlarının içerikleri ve hükümetlerin icraatları dikkate alınarak karşılaştırmalı olarak analiz edilecektir. Bu bağlamda kamu hizmetlerinin dijitalleşmesine yönelik çalışmalar ile yeni nesil kamu yönetimi anlayışındaki farklılıklar ortaya konmuş olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kamu hizmeti, dijital Türkiye, e-devlet uygulamaları, hükümet programları.

Suriye Gçlerinin Türkiye'nin Sosyal Güvenlik Politikalarına Etkileri

Kerem Dönmez

TODAİE Kamu Yönetimi Yüksek Lisans Programı ğrencisi

İbrahim Yıldız

zet

2011 yılında Suriye'de başlayan iç savaş sonucu Türkiye, tarihi boyunca görülmemiş bir sığınmacı kitlesini geçici koruma statüsünde kabul etmiştir. Türkiye'ye gelen gçler uygulanan açık kapı uygulamasıyla çok kısa sürede artarak ortaya farklı sonuçlar çıkarılmıştır. Suriye'den gelen gçlerin neden olduğu sonuçlar arasında Türkiye'nin sosyal güvenlik alanında uygulamalarındaki yeniliklerin yanında sosyal güvenlik politikalarında da değişimler görülmüştür. Bu alışmada Suriye gçlerinin sosyal güvenlik alanındaki sonuçlar ile birlikte bu konudaki uygulamalar incelenecek, bu konudaki uygulamalara ilişkin sonuç ve önerilerle bu konudaki politikalara dikkat çekilecektir.

Anahtar Kelimeler: Suriyeli sığınmacılar, gç, gçler, sosyal güvenlik politikaları.

The Effects of Syria Migration on Turkey's Social Security Policies

Abstract

In consequence of civil war which began in Syria in 2011, Turkey has accepted mass of refugees, which has not been seen throughout history, with temporary protection status. Immigrations coming to Turkey have caused different consequences by increasing in a very short time with applied open door implementation. Among the consequences resulting from immigrations from Syria, it has also been observed changes in social security policies besides innovations in implementations of social security. In this study, with the results of Syria immigrations in social security field, implementations in this issue will be examined, policies in this issue will be drawn attention with results and suggestion concerning implementations in this issue.

Keywords: Syrian refugees, migration, immigrations, social security policies.

Dijital Türkiye Projesi Kapsamında Kamu Hizmetlerinin Dönüşümü

Prof. Dr. Ali Kaya

Nuh Naci Yazgan Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Arş. Gör. Damla Mursül

Nuh Naci Yazgan Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Dijital Türkiye, Digital Europe Projesi'nin AB Dijital Ajanda 2020 vizyonu çerçevesinde Türkiye'nin 2023 hedefleri arasında yer alan bir projedir. Özellikle kamu yönetimi alanında AB ülkeleri ile uyumlu olarak koordine edilecek pratik ve hızlı bilgi sistemleri aracılığıyla e-devlet uygulamalarının hayata geçirilmesi, bürokratik oligarşiye karşı atılmış önemli bir adım olarak karşımıza çıkmaktadır. Çalışmada Dijital Türkiye projesi kapsamında vatandaşların kamu hizmetlerinden faydalanabilmesi için getirilen yenilikler, Adalet ve Kalkınma Partisi döneminde hazırlanan hükümet programlarının içerikleri ve hükümetlerin icraatları dikkate alınarak karşılaştırmalı olarak analiz edilecektir. Bu bağlamda kamu hizmetlerinin dijitalleşmesine yönelik çalışmalar ile yeni nesil kamu yönetimi anlayışındaki farklılıklar ortaya konmuş olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kamu hizmeti, dijital Türkiye, e-devlet uygulamaları, hükümet programları.

Transformation of Civil Services as Part of The Digital Turkey Project

Abstract

Digital Turkey is one of the projects among the goals 2023 of Turkey within the frame of EU Digital Agenda 2020 vision of Digital Europe Project. E-government practices which are implemented by practical and quick information systems coordinated in line with EU states especially in public administration sphere, confronts as an important step against bureaucratic oligarchy. In this study innovations as to benefits of citizens from civil services as part of Digital Turkey Project are analyzed comparatively considering contents of prepared government programs and all governmental actions in period of Justice and Development Party. In this context studies towards digitalization of public administration and differences in the new generation of public administration approach will be revealed.

Keywords: Civil service, digital Turkey, e-government practices, government programs.

Dezavantajlı Bir Grup Olarak Çingenerin Yerel Yönetim Mekanizmalarında Algılanırlık Durumu: Tekirdağ ve Bandırma Örneği

Prof. Dr. A. Baran Dural
Trakya Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Bahriye Eseler
Marmara Üniversitesi SBE Doktora Öğrencisi

Özet

Kadınlar, yaşlılar, eşcinseller, göçmenler gibi belli başlı dezavantajlı gruplardan birisi olan Çingenerin yerel yönetimlere katılımları ve yerel yönetimlerce algılanırlılığı beklenilenin çok altında seyretmektedir. Kimi hallerde yaşamlarını sürdürüp asgari ihtiyaçlarını karşılayabilmek için bile devlet desteğine ihtiyaç duyan dezavantajlı grupların, yerel siyasete katılım konusunda teşvik edilmelerinin, ülkenin farklı kesimlerine dağılan bu topluluğun hem yönetimde var olmasını hem de toplumca kazanılmasını sağlayacağı açıktır. Her ne kadar devlet eliyle, çingene haklarının korunması ve düzeltilmesine yönelik bir “Roman Açılımı” başlatılmış olsa da, yerel yönetimlerin katkıları sağlanmaksızın, bu projenin akim kalacağı bilinmelidir. Bu çalışmada Türkiye’de en önemli Çingene nüfusuna sahip bölgelerden Tekirdağ ve Bandırma’da Çingenerlere yönelik faaliyetler incelenecek ve bu faaliyetlerin yeterlilik düzeyi saptanmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çingene topluluğu, yerel yönetimler, “Roman açılımı”, katılım, etkin yönetim.

Status of Romani People in Local Administration Mechanisms as a Disadvantaged Group: Tekirdağ and Bandırma Samples

Abstract

The level of participation in local administrations and representation in local administrations is much lower than expected for the Gypsy community, who constitute to be one of the main disadvantaged groups such as women, old people, homosexuals and immigrants. It is without a doubt that encouragement of disadvantaged groups, of which some even need support from the state to simply survive and meet their most basic needs, to participate in local administration will both enable these communities from various regions of the country to be involved in management and integrated into society. Even though the former AKP governments has started a “Romani Initiative” for protection and improvement of the rights of the gypsy community, it should be understood that this project will be unsuccessful without contribution from the local administrations. In this study, activities regarding the gypsy people in Tekirdağ and Bandırma, which are among the regions of Turkey with the most significant population of gypsies will be discussed according to the support they get from local and public administrative units.

Keywords: Gypsy community, local administrations, “Romani initiative”, participation, effective management

Belediyelerde Karar Verme Süreci: Batman Örneği

Prof. Dr. Veysel Eren
Mustafa Kemal Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Muzaffer Bimay
Mustafa Kemal Üniversitesi SBE Kamu Yönetimi Ana Bilim Dalı, Doktora Öğrencisi

Özet

Gündelik yaşamamızda bireyler, gerek özel gerek iş hayatlarının her anında karar verme davranışı ile karşı karşıya kalmaktadırlar. Kamu yönetiminde de yöneticiler için en önemli yönetsel faaliyet karar vermedir. Günümüzde hızla yaşanan ve toplumların siyasal ve yönetsel yapılarında köklü değişmelere yol açan gelişmelere aynı hızla uyum sağlayabilmek için karar vericilerin zamanında, hızlı, etkin ve rasyonel kararlar vermeleri gerekmektedir. Bu çalışmada, halka en yakın yönetim birimi olan belediyelerde karar alma süreçlerinin demokratik yerel yönetim anlayışı içerisinde nasıl gerçekleştirildiği ve bu karar süreçlerini etkileyen faktörlerin neler olduğuna ilişkin siyasal ve kurumsal boyutlar Batman Belediyesi örneğinde ele alınmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Belediye, karar verme, belediyelerde karar verme süreci.

Process of Decision Making in Municipalities: Example of Batman

Abstract

In our daily life, individuals have been encountering behaviour of decision making process all its time, both in private life and in academic life. Decision making is also the most important activity for administrators in public administration. In order to adapt decision makers to rapid developments that lead to radical changes in political and administrative structures nowadays, it is required to make decision makers decide on time, faster, effective and make rational decisions. In this study attempts to investigate how decision making processes of municipalities (which is the tier of government that is closest to the people) are realised within a democratic local government approach, and the political and institutional dimensions of factors that affect the decision making process while Batman's municipality taken as an example.

Keywords: Municipality, decision making, process of decision making at municipalities.

Türkiye'nin Demokratikleşme Serüveninde Önemli Bir Aktör: Kadın

Yrd. Doç. Dr. Tuğba Yolcu
Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Demokrasi günümüzde her alanda kendini gösteren çok boyutlu bir olgudur. Demokrasi insan ögesi üzerine kurulu bir sistemdir. Bu sistem içinde kadının ayrı bir önemi vardır. Geçmişten bu yana kadın, gerek toplumsal normlar gerek fiziki yapısı itibari ile olsun toplumsal ve siyasi alanda ikinci planda yer almıştır. Demokrasi kökenleri “demos” ve “kratia” kelimelerine dayanmakta olup halkın yönetimidir. Bu noktada halk kavramına cinsiyet ayrımı yapılmadan kadın unsurunun dahil edilmesi gerçek anlamda demokrasi anlayışını ifade edecektir. Kadının siyasi alanda hak sahibi olması demokrasi açısından en önemli gelişmelerden biri olduğu şüphesizdir. Bu nedenle çalışmamızda Tanzimat ile birlikte başlayan modernleşme çabalarında kadının yerine ve kadına tanınan haklara değinilerek, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş döneminde kadının siyasal alandaki yeri analiz edilecektir. Böylece demokratikleşme süreci içinde kadın haklarının süreci ne yönde etkilediği belirlenmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Demokrasi, demokratikleşme, kadın, kadın hakları.

An Important Actor in Turkey's Democratization Adventure: Women

Abstract

Contemporarily democracy is a multi-dimensional phenomenon that is pointed out in every field. Democracy is a system that is constituted on human factor. There is a special concern on women in this system. From past to present, women fall into the second plan in social and political spheres with both its social norms and its physical structure. The origin of the word "democracy" is based on "demos" and "kratia" and means the self-government of people. In this point, to include the woman factor without making sexism will reflect the understanding of the democracy in real terms. It is beyond doubt that right ownership of women in political fields is one of the most important developments in the perspective of democracy. For this reason, we will analyze the place of women in the political scene in the era of establishment of the Republic of Turkey by referring to the place of women and the rights recognized in the modernization efforts that started with Tanzimat in our work. In this way, it will be tried to determine how the rights of women in the democratization process affect the process.

Keywords: Democracy, democratization, woman, women's rights.

Türkiye'de Kent Sakinlerinin Gündelik Yaşamlarındaki Suça Maruz Kalma Risk Algıları Üzerine Bir Araştırma

Yrd. Doç. Dr. Esra Banu Sipahi

Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi

Özet

Günümüzde kent sakinlerinin karşı karşıya olduğu sorunlardan biri, suça maruz kalma risk algısı ve buna bağlı olarak yayılım gösteren suç korkusudur. Ulusal ve bölgesel güvenlik sorunlarıyla ilişkili olarak gündeme gelen terör vb. sorunlar, vatandaşları kamusal alanlardan uzaklaştırmakta, onların yaşam kaliteleri üzerinde olumsuz etkiler yapmakta ve kimi zaman da kentlileri evlerine hapsedmektedir. Bu noktada, kent sakinlerinin suça maruz kalma risk algılarının, onların gündelik yaşam pratiklerini biçimlendirdiğini ve bireysel olduğu kadar toplumsal sonuçlar da ürettiğini göz önünde bulundurmak gerekmektedir. Bu bağlamda Türkiye kentleri, giderek insanların birbirine olan güveninin azaldığı, kentlilerin birbirini ötekileştirdiği, görmezden geldiği, hatta birbirinden korktuğu, kısacası ayrıştığı mekânlara dönüşmektedir. Buna karşın, kentleşmeye yön verecek yönetimlerin ve karar alıcıların ellerinde onlara yol gösterecek saha çalışmaları bulunmamaktadır. Bu eksiklikten yola çıkan çalışmada, Türkiye evreninde kent sakinlerinin suça maruz kalma risk algılarını belirlemeye yönelik olarak gerçekleştirilen bir alan araştırmasının bulguları analiz edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Suç korkusu, kent güvenliği, risk algısı, kentliler, gündelik yaşam, Türkiye.

A Research on the Risk Perception of the Urban Dwellers in Turkey

Abstract

Today, risk perception and related to this perception, the 'fear of crime' is one of the problems that the urban areas face. Problems such as terror, etc. which arise in relation with national and regional security problems, keep the citizens away from public spaces, make negative impacts on their life quality and confine them to their houses. At this point, the risk perception of the urban dwellers causes not only the individual, but also the social results. In this context, the cities of Turkey are being transformed into spaces in which the people do not trust each other and in which the people are estranged, disregarded and even afraid of each other. This results in the separation of living spaces. On the other hand, the decision makers and governors who are in charge of orienting the urbanization are lack of field work resources in hand to benefit from. Due to this absence, this paper is based on a field work research focusing on the effect of the risk perception of the urban dwellers in Turkey.

Keywords: Fear of crime, urban security, risk perception, urban dwellers, daily life, Turkey.

Yerel Yönetimlerde Karar Süreçlerine Katılımda Sivil Toplum Kuruluşlarının Rolü

Doç. Dr. Şafak Kaypak
Mustafa Kemal Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Muzaffer Bimay
Mustafa Kemal Üniversitesi SBE Kamu Yönetimi Ana Bilim Dalı, Doktora Öğrencisi

Özet

Günümüzde, demokratik siyasal sistemlerin gelişmişlik ölçütü, sistemlerin siyasal karar süreçlerine yurttaş katılımına izin vermesine bağlıdır. Katılımın sadece oy verme davranışı olmadığı, bireylerin, karar alma süreçlerinin tümünü etkileme yönünde örgütlü olarak eylemlerde buldukları bu süreçte; siyasal sistemlerin karşısında en önemli dengeleyici güç sivil toplum kuruluşları (STK) olmaktadır. Yerel yönetimlerin demokratikleşmesi yerelde bulunan sivil ya da sivil olmayan tüm örgütlerin işbirliğini gerektirmektedir. Bu işbirliği, yerel halkın ve onu temsil eden sivil toplum kuruluşlarının karar alma süreçlerine katılımıyla gerçekleşecektir. Bu çalışmada, bireyin taleplerinin yönetimlere iletilmesinde aracı olan STK'ların, vatandaşa en yakın yönetsel birimler olan yerel yönetimlerin karar süreçlerine etkileri sonuçlarıyla birlikte irdelenmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Demokrasi, siyasal katılma, sivil toplum, yerel yönetimler ve sivil toplum kuruluşları.

The Role of Civil Society Organizations in Decision Making Process in Local Government

Abstract

Nowadays, the criterion of development of democratic political systems depends on allowing systems to participate in political decision-making processes. In this process, participation is not merely voting behavior, but individuals are engaged in organized actions to influence the entire decision-making process; The most important balancing power against political systems is civil society organizations (CSOs). The democratization of local governments requires the cooperation of all non-governmental or non-civil organizations in the locality. This cooperation will take place in the decision-making processes of the local people and civil society organizations (CSOs). Representing them. In this study, it has been tried not to discuss the decision processes of the NGOs which are the intermediaries of the requests of the individuals to the administrations, the local administrations which are the closest administrative units to the citizens, together with the results of the effects.

Keywords: Democracy, political participation, civil society, local administrations and civil society organizations.

Katılımcı Kamu Hizmeti Sunumunda Sosyal Medyanın Rolü: Üniversiteler Üzerinden Bir Değerlendirme

Öğr. Gör. Arzu Dileveroğlu
İstanbul Medipol Üniversitesi

Özet

Geleneksel kamu yönetimi yapısındaki dönüşüm, yeni kamu yönetimi anlayışı ve yönetişim sürecinin ön plana çıkması, kamuda katılımcılığı ön plana alan bir süreci başlatmıştır. Bu süreç içerisinde gerçekleştirilen mevzuat değişiklikleri ile yöneten ve yönetilen arasındaki etkileşimi artıracak yeni araçlar geliştirilmeye çalışılmıştır. Bilgi iletişim ve internet teknolojilerinde yaşanan ilerlemeler ise yönetimin bu iki paydaşı arasındaki etkileşimi artıran sosyal medyayı ortaya çıkarmıştır. Bu araç sayesinde kamu hizmetlerini takip eden ve düşündüklerini aracısız olarak ifade eden bir kitle doğmuş, yönetici grup ise bu değişikliğe uyumlu olarak sosyal medya platformlarında yerini almıştır.

Bu çalışmanın amacı sosyal medyanın Türkiye'deki üniversiteler tarafından kullanılma düzeylerini devlet ve vakıf üniversiteleri özelinde karşılaştırmak ve tercih edilen sosyal medya mecralarını tespit etmektir.

Anahtar kelimeler: Geleneksel yönetim, yönetişim, katılımcılık, üniversite, sosyal medya.

The Role of Social Media in Participatory Public Service Delivery: An Assessment through Universities

Abstract

The transformation in the traditional structure of public administration, the new public management concept and the emergence of the governance process have started to take a process of participation in public to forefront. In this process, new instruments which will increase the interaction between ruling and ruled with legislative changes has been developed. Besides that, recent advances in information communication and internet technologies has revealed the social media, which has extended the interaction between these two sides of management. By the means of this tool, a community that follows public services and express their thought and opinions without intermediaries has emerged and the ruling group has took its place in social media platforms in accordance with this transformation.

The aim of this study is to compare the level of usage of social media of universities in Turkey in terms of state and foundation universities and to identify the preferred social media channels.

Keywords: Traditional management, governance, participation, university, social media.

KAMU POLİTİKALARI VE YÖNETİMDE REFORM I

Türkiye'de Sol Partilerin Kamu Yönetimi Anlayışları: Ak Parti İle Karşılaştırmalı Bir İnceleme

Prof. Dr. Hamza Ateş

İstanbul Medeniyet Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Handan Dinç Güzel

İstanbul Medeniyet Üniversitesi SBE Kamu Yönetimi Tezli YL Programı

Özet

Bu çalışmada sağ ve sol ideolojilerin kendi içerisinde sınıflandırmasından bahsedilerek kavramsal tanımları yapılacak Türkiye'de sol ideolojinin bir sınıfı olan sosyal demokrasi anlayışına sahip partilerin alternatif kamu yönetimi anlayışı ortaya koyup koyamadıkları irdelenecektir. Özellikle 1990'lardan sonra dünyada kamu yönetiminde meydana gelen değişimlerin ülkemizdeki sol ve sağ ideolojiye sahip partiler üzerindeki etkisi karşılaştırmalı olarak ortaya konmaktadır. Ülkemizde 1990'lar ve 2000'lerde merkez sağ ve sosyal demokrasi anlayışını ideoloji olarak benimseyen siyasi partilerin kamu yönetimine yönelik politikaları parti programları ve seçim bildirgeleri göz önünde bulundurularak analiz edilmekte olup uygulanan politikaların ve amaçlanan hedeflerin savundukları ideoloji doğrultusunda olup olmadığı araştırılarak ortaya konmaktadır. Sol partilerin hedefledikleri ideal kamu yönetimi ile ortaya koydukları politikaların paralellliği açıklanmaktadır. Günümüzde partilerin programlarının giderek birbirine benzediği ve globalleşen dünyaya ayak uydurarak bireyler ve ülke için ortak politikaları hedefledikleri yapılan analizler doğrultusunda sunulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, sol partiler, kamu yönetimi.

Approaches of Left-Wing Parties to Public Administration in Turkey

Abstract

The main aim of this paper is to examine approaches to public administration of left wing parties in Turkey and to analyze changes of public administration perceptions in Europe and the other developed countries where new left current rises in 1990s and after 2000s. It is important to analyze left wing parties' views about public administration that play a part among countries' biggest political formations in spite of the fact that left wing parties could not come to power alone for a long time. But researches related to this topic are insufficient in academic literature. The study based upon this paper contributes to close the gap in that field. This paper describes the public administration system promised by left wing parties in Turkey in terms of public-society relations, administrative reform, policies of anti-corruption, social policy and participation in public services. These dimensions are examined through comparing them with programs, discourses and activities of right wing parties. Literature review, party by-laws, programs, bulletins and all kinds of publications of left wing parties and conversations of party representatives are considered as data sources. By this way ideal public administration perception of left wing parties in Turkey and changes of senses are analyzed comparatively.

Keywords: Left-wing parties, Turkey, public administration problems, ideal public administration.

Kamu İşletmeciliği Anlayışından Kamu Değerine: Değişim ve Dönüşümler

Doç. Dr. Ferit İZCİ

Van Yüzcüncü Yıl Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Arş. Gör. Mehmet Şerif YILDIZ

Van Yüzcüncü Yıl Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Kamu değeri, kamu kurumlarının ve yöneticilerinin vatandaşların beklentilerini ve ihtiyaç duydukları hizmetleri adalet, eşitlik ve hakkaniyet gibi değerler üretecek bir anlayışla sunmalarınıdır. Yönetimde etkinlik, hizmetlerde verimlilik gibi ilkelerin rasyonelliğini korumakla birlikte , yapılan kamusal hizmetlerin kamu değeri üretecek bir şekilde önceden planlanması ve icra edilmesini ifade etmektedir. Kamu değeri yönetimi yeni kamu işletmeciliği kuramı ile birçok benzer fikir ve araçlara sahipmiş gibi görünmesine karşın, aslında yeni bir paradigma olarak değerlendirilmekte ve kamu yönetimi kuramı bağlamında önceki yönetim kuramlarından farklı bir konumda durmaktadır. Bu çalışmanın amacı kamu değeri kavramının yeni kamu işletmeciliği karşısındaki kavramsal ve kuramsal konumunu belirlemek, kamu yönetiminde uygulanabilirliğini tartışmak ve bundan sonra karşılaştırmalı yönetim kuramları konusunda yapılacak araştırmalara ışık tutmaktır.

Anahtar Kelimeler: Yeni Kamu Yönetimi, kamu değeri, kamu değeri yönetimi, kamu yararı, kamu hizmeti.

From New Public Management to Public Value: Change and Transformations

Abstract

The public value is that public institutions and administrators must present the expectations of the citizens and the services they need in a manner that will produce values such as justice, equality and equity. Beside the protecting of rasyonallism of principles such as efficiency in the management and productivity in the services, public value express the planning and performing public services with goal producing of public value before. Although the public value is seem to have a lot of similar ideas and instruments as are in the new public management, actually it has been evaluated a new paradigm in the context of public management paradigm and stay on the different status from the former management paradigms. The purpose of this study is to determine the conceptual and theoretical position of public value concept against the new public management, debate its applicability in the public management and set light to researchs which will be made later about comparative management paradigms.

Key Words: New Public Management, public value, public value management, public interest, public service.

Kamu Yönetimini Yörüngesinden Çıkarmak: Kapsama ve Yönteme Dair Bir Sorgulama

Yrd. Doç. Dr. Ozan Zengin
Ankara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi

Özet

“Evrensel” olarak kamu yönetiminin, devlet örgütlenmesi (kamu kuruluşları), (kamusal) norm düzeni, kamu görevlileri, kamu yararı ve kamu hizmeti, kamusal mal, kamusal finansman ve kamu politikası gibi başlıklar etrafında ele alındığı görülmektedir. Devletin örgütlenme faaliyetlerinin yapısal ve işlevsel olarak çeşitli unsurlar dolayısıyla incelenmesi yaygın ve baskın olandır. Bu noktada, yürütme kuvvetinin altında siyasetten ayrı düşünülen sivil idari yapı (bürokrasi)(adli, askeri ve akademik kurumlar hariç) ve bu yapının işleyişi; yasalardan ve idari düzenlemelerden oluşan kurallar düzeni; kamu görevlilerinin işlem ve eylemleri ile grup/küme davranışları; insan gücü ile araç ve gereç bağlamında kaynakların etkin-verimli bir şekilde yönetimi gibi konular ön plana çıkmaktadır. Son dönemlerde ise öngörülen amaç ve hedefler doğrultusunda kamu hizmetlerine ilişkin kararlar almak (ya da almamak), alınan kararların uygulanmasına yönelik plan ve programlar yapmak biçiminde tanımlanabilecek olan kamu politikası yaklaşımı, kamu yönetimi alanını domine eder hale gelmiştir.

Kapsamı, belirtilen konular olan disiplinin (uğraş alanı, yazın birlikteliği) genel özelliklerine bakıldığında;

- * Toplumdan veya toplumsal yapıdan kopuk olma,
- * Egemen güçlerin isteği doğrultusunda ve yönetici bakış açısıyla genel olarak yönetim meselesini teleolojik (baştan sonucu belirlenmiş) bir biçimde düşünme
- * Araçsal bir akla sahip olma (amaç-araç ilişkiselliğine odaklanma)(düşünmenin en üst noktasını reason değil rationality olarak görme)
- * Basit düzeyde işlevselci ve faydacı (pragmatist değil utilitarian) bir anlayışa sahip olma,
- * Piyasaya ait, piyasanın işleyişinden çıkarsanmış işletmecilik ilke ve değerlerini sorgulamaksızın benimsemiş olma,
- * Ya örgüte odaklı minimalist olma ya da parçalı politikaların (policy) oluşumuna odaklanarak büyük siyaset (politics) resmini gör(e)meme,
- * Paradigmatik olarak öne çıkan bir yönetim modelini/teknikini/yaklaşımını alıp/benimseyip tekil kurum örnekleri üzerinde uygulama eğiliminin yaygın olması gibi durumları görebilmekteyiz.

Kamu yönetiminde siyasetin örgütlenmiş hali, siyasi özlü devlet olgusu ve toplumsallık/kamusallık kapsam dışı tutulmaktadır. “Amaç”ın, “sebebe”in, “değer”in değil “araç”ın bilgisinin uzantısı teknik uzmanlık bilgisinin övüldüğü, çok boyutlu entelektüel uzmanlığın, yetkinliğin dışarıda bırakıldığı bir yapıyla karşı karşıyayız.

Türkiye'deki kamu yönetimi yazını ve pratiği, dünyadaki bu baskın eğilimin bir görünümü olarak değerlendirilebilir. Anaakım düşünce ve eğilimler, egemen uluslararası-ulusal siyasal ve iktisadi güçler, bürokrasi ve akademi aracılığıyla Türkiye'ye aktarılmaktadır. Türkiye'nin gerçekliğine ilişkin bilgi üretimi konusunda sıkıntılar yaşanmaktadır. Bununla birlikte var olan bilgi üretme çabaları da yoğun pratik siyasetin baskısı altında farklı toplumsal boyutlar göz ardı edilerek tek yönlü olarak üretilmektedir. Türkiye'deki yazının, aktarımcı ve uyarlayıcı bir duruşu olduğu söylenebilir.

Alanda yöntembilim ve bilgebilim (epistemoloji) üzerine üzerine düşünme faaliyeti yürütüldüğünü gözlemlemek güçtür. Alana, bilimsel yöntem tartışmalarını dahil etmek gerekmektedir.

Yönetimsel gerçekliği (truth), bütünsel bir biçimde ama bir yandan da tikel/parçalı olguları (fact) atlamadan sosyo-ekonomik ve/veya ekonomi-politik bir yaklaşımla araştırmak ve analiz etmek yöntemsel olarak önerilebilir. Kaba somut görünürlerin faydacı açıklamaları peşinde koşmak yerine gerçekliğe ulaşmaya dönük anlama, yorumlama ve kritik etme (nedensel sorgulama) edimini, tikeli ve tümeli içerecek diyalektik (zıtların birlikteliği-parça/bütün ilişkisi) bir düşünüş biçimiyle ele almak alana zenginlik ve derinlik katacaktır.

Somut-soyut-somut şeklindeki bilgi üretim sürecini göz önünde bulundurarak somut duruma ilişkin gözlem yapma, veri toplama, karşılaştırma gibi yöntemlerle edinilen bulgular üzerine öğreti oluşturmaya dönük soyutlamalar yapmak, çıkarımda bulunmak ve sonra da bu çıkarımların doğruluğunu somut durumlar üzerinde test etmek üzerine bir silsile takip edilebilir. Burada ampirizmi gerektiği ölçüde benimsenmek, ampirik araçları gerektiği ölçüde kullanılmakla birlikte ampirisizme düşmemek gerekir. Yönetimsel gerçekliğin yerleşik hali itibarıyla “daha iyi yönetmek” istencini dışarıda bırakmak pek mümkün ve rasyonel olmasa da bunu, gerçekliğin tek boyutu olarak düşünüp “yönetim”i ve “kamu yönetimi”ni indirgemeci bir biçimde kavramak sorunludur.

Araştırma tekniğinin ötesinde yöntem üzerine düşünerek ve inceleme kapsamı genişletilerek kamu yönetimi alanına eğinilebilir. Böylelikle uygulamaya hapsedilmiş, çoğunlukla uygulamaya dönük bilgilerin doğrudan aktarımını yapan kamu yönetimi anlayışı aşılabilir.

Sonuç itibarıyla bildiride, alana/disipline ilişkin yürütülen niteliksel bir düşünüm (tefekkür (reflection)) faaliyetinin yansımalarına değinilecektir. İnceleme nesnelere ve bu nesnelere ilişkin yöntemleri bilimsel bir sorgulamaya tabi tutulacaktır.

De-orbiting Public Administration: An Inquiry Regarding Its Scope and Methods

Abstract

Generically it is seen that the field of public administration is discussed around topics such as state organization (public institutions), (public) normative order, public officials, public interest and public service, public good, public finance and public policy. It is common and dominant to examine the state's organizational activities structurally and functionally through various elements. At this point, certain themes come to the forefront such as civil administrative structure (bureaucracy) (apart from judicial, military and academic institutions), which is deemed separate from politics under the executive power, and its functioning; an order of rules made up of legal and administrative regulations; operations and actions of public officials and group/cluster behaviors; efficient management of resources in the context of labour force and tools. Recently, the public policy approach, which can be defined as making plans (or not) about public services in the direction of the foreseen aims and targets and making plans and programs for the implementation of the decisions taken, has become dominant in the field of public administration.

When the general features of the discipline whose scope is mentioned above (field of work, unity of literature) are examined, we can see certain tendencies such as;

- * Disconnection from society or social structure,
- * Thinking about the subject of administration in general in a teleological way (from the beginning to the end) in line with the demands of the dominant powers and from the administrator's point of view
- * Having an instrumental mind (focusing on ends and means relation) (seeing the apex of the thought as rationality, not reason)
- * Having a functional and utilitarian understanding (not pragmatist) at a simple level,
- * Having adopted without questioning the principles and values of management, derived from the operation of the market,
- * Being either an organization-centered minimalist or being focused on the formation of fragmented policies and thus not being able to see the big picture- the politics,
- * The tendency to adopt a paradigmatic management model/technique/approach and to apply it on individual institutions.

In public administration, the organized state of politics, the phenomenon of State having a political core, and sociality/publicity are excluded. We are confronted with a structure in which the knowledge of technical expertise as an extension of the “means” knowledge is praised rather than the “ends”, “reason”, and “value”, and in which multidimensional intellectual expertise and competence is left out.

Public administration literature and practice in Turkey can be seen as an outlook of this dominant tendency in the world. The mainstream thoughts and trends are transferred to Turkey through the dominant international-national political and economic forces, bureaucracy and academia. The production of knowledge about the reality of Turkey seems problematic. Along with this, existing efforts to produce knowledge happen to be one-sided under the pressure of intense practical politics, and tend to ignore different social dimensions. It can be said that the academic literature in Turkey has a transposing and adaptive stance. It is difficult to observe an activity of contemplation in the field on methodology and epistemology. Scientific method discussions need to be incorporated into the field.

Investigating and analyzing the administrative truth with a holistic approach yet without leaving out particular/fragmented facts from a socio-economic and/or political economy point of view can be suggested as a method. Instead of seeking utilitarian explanations for crude concrete manifestations, dealing with the act of comprehension, interpretation, and criticism (causal inquiry) towards the attainment of reality with a dialectic mode of thought which will include the particular as well as the universal (the unity of the opposites / part-whole relation) will bring richness and depth to the field.

Taking into account the knowledge production process in the form of concrete-abstract-concrete, a series of steps can be taken. First, abstractions can be arrived at via the findings obtained by methods like observation of a concrete situation, data collection, and comparison in order to establish doctrines. Then, inferences can be made. Finally, the correctness of these inferences can be tested on concrete circumstances. Here, empiricism should not be employed, though it can be adopted to a required extent and empirical means can be used as needed.

Although it is not possible and rational to exclude the desire to “better administration” due to the reality of administration, it is a problem to consider it as the only dimension of reality and to recognize “administration” and “public administration” in a reductive way.

By considering a method beyond research techniques, and by broadening the scope of investigation a new approach to the field of public administration can be favoured. In this way, the understanding of a public administration which is confined to its application and which mostly transfers practical information can be overcome.

Consequently, this paper will refer to the reflections of a qualitative contemplation on the field/discipline. The objects of inquiry and the methods of examining these objects will be subject to an epistemological inquiry.

Özet

Yaşamın tüm unsurları bir bütündür. Parçalı değil bütünsel bir yaklaşım, incelenen gerçekliğin daha iyi kavranmasının temel şartlarından biri olarak görülebilir. Bu noktadan hareketle, kamu yönetiminin gerek komşu sosyal bilimlerle ve gerek diğer alanlarla ilişkisinin geliştirilmesinin gerektiği ve disiplinin inceleme konularının genişletilmesinin yollarının aranmasının yaşamsal olduğu düşünülmektedir. Düşünceyi geliştirmenin, uygulamayı anlamının ve olgun bir bakış açısı kazanmanın yollarından biri olarak, yönetimin kendine komşu sosyal bilimlerle ve bunlar dışındaki alanlarla da birlikte ele alınması büyük bir zenginlik olarak görülmelidir. Bu bildiri, Türkiye'de daha önce kamu yönetimi açısından hemen hemen hiç incelenmemiş yönetim ile sinema arasındaki ilişkiyi incelemektedir. Bu bildiride, yönetim ile sinema arasındaki bağın pek çok açıdan kurulabildiği gösterilecektir. Sinemanın toplumu yansıttığı düşünüldüğünde, anlatılanın topluma ayna tutma rolü yadsınamaz. Aynı şekilde talep edilen bir toplum için yönetimin de sinemayı etkilediği ve dönüştürdüğü bir diğer gerçekliktir. Filmler, bireysel ile toplumsal olan ve kuram ile uygulama arasındaki açmazları/çelişkileri aşmada yönetim bilimi açısından önemli bir araç sunmaktadır. Bu çerçevede en sık rastlanan yöntem, filmlerin birer çözümleme aracı olarak kullanılmasıdır. Hangi yöntem izlenirse izlensin, filmlerin kamu yönetiminde bilgi üretme kapasitesine, eğitim ve öğretime katkıda bulunduğu açıktır. Bu perspektifle, yönetim ve sinema gibi alanlar disiplinlerdeki dersleri ve araştırmaları besleyecek, alana ilişkin çözümlemelerin yapılmasına, yeni yaklaşımların geliştirilmesine ve kuram üretilmesine katkıda bulunacaktır.

Siyasi Partilerin Kamu Yönetimi Reformu Üzerine Politikaları: 2015 Yılı Milletvekili Genel Seçimleri Örneği

Yrd. Doç. Dr. Uğur Sadioğlu
Hacettepe Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Türkiye'de kamu yönetimi reformu üzerine araştırmalar ve ilgi 1960'lı yıllardan itibaren artmış, 1980'li yıllardan itibaren reform söylemleri uygulamaya geçmeye başlamış ve 2000'li yıllarda çok kapsamlı kamu yönetimi dönüşümleri yaşanmıştır. Dönemin, iç ve dış aktörlerin etkileri altında şekillenen yeni kamu yönetimi yorumu günümüzde değişim dinamiklerini korumaktadır. Bir ulus-devletin en önemli politika belirleyicisi aktörleri olan siyasi partilerin kamu yönetimi üzerine neler söyledikleri yakın gelecekte “nasıl bir kamu yönetimi?” beklentisi olduğunu yorumlamaya imkân tanımaktadır. Bu çalışmada, Türkiye örneğinde 2015 yılında yapılan 25. ve 26. Dönem Milletvekili Genel Seçimleri öncesinde siyasi partilerin kamuoyuna sundukları seçim bildirgeleri üzerinden kamu yönetimi reformu konusundaki politikaları analiz edilecektir. Seçim bildirgeleri genel olarak kamu yönetimi ve özel olarak da yerel yönetimler konularındaki alt başlıklar üzerinden okunacaktır. Araştırma sonucunda elde edilen sonuçlar üzerinden, siyasi partilerin benzer ve farklı yaklaşımlarından yararlanarak, yakın gelecekteki kamu yönetimi reformuna yönelik ipuçları aranacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, siyasi partiler, seçim bildirgeleri, Türkiye.

Policies of the Political Parties on the Public Administration Reform: A Sample of the Member of Parliament (MP) General Elections in 2015

Abstract

Researches and interest on public administration reform aroused as from 1960s, discourses about the reform started to be put into practices as from 1980s and comprehensive transformation was witnessed in the public administration in Turkey during 2000s. Interpretation of the new public administration which was shaped by the influences of the era as well as domestic and foreign actors today reserves the dynamics for the transformation. Remarks of the political parties, the most significant policy makers of the nation states, on the public administration indicate “what kind of public administration” they expect in near future. In this regard, this study aims to analyze policies of the political parties in Turkey on the public administration reform through the election bulletins presented to the public opinion before General Elections of the 25th and 26th Parliament in 2015. Election bulletins will be studied through the sub-titles on public administration in general and local government in particular. Hints for the public administration reform in near future will be sought based on the results obtained through the study and by using the similar and different approaches of the political parties.

Keywords: Public Administration, political parties, election bulletins, Turkey.

Bir Politika Yayılım ve Yenilik Örneği: Çözüm Süreci Politikası

Tolga Ünal

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi SBE Kamu Yönetimi Anabilim Dalı Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi

Özet

Ülkelerin kamu politikası yapım sürecine etki eden hem iç hem dış faktörler bulunmaktadır. Politika yayılım ve yenilik modeli, ülkelerin kamu politikası üretim sürecini iç dinamikler ve yayılım modelleriyle açıklamaktadır. Buna göre ülkelerin uyguladığı kamu politikaları kendi iç dinamiklerine göre ve diğer ülkelerinin politikalarından etkilenecek şekilde şekillenmektedir. Türkiye'de kimilerince terör sorunu, kimilerince Kürt sorunu olarak adlandırılan toplumsal bir sorunun çözümü için "Demokratik Açılım" adıyla başlayan, daha sonra "Mili Birlik ve Kardeşlik Projesi" adıyla devam eden ve son olarak "çözüm süreci" adını alan bir kamu politikası geliştirilmiştir. Bu çalışmada "çözüm süreci" politikasının ortaya çıkışı politika yayılım ve yenilik modeline göre incelemektedir.

Anahtar Kelimeler: Politika yayılım ve yenilik modeli, kamu politikası, çözüm süreci.

An Example of Policy Diffusion and Innovation: The Policy of Resolution Process

Abstract

Countries not only have internal, but also external factors that effect to the policy making duration. The model of innovation and policy making explain the public policy production process of the countries with the internal determinants and diffusion models. According to this model, the public policies, practiced by the countries are shaped by its own dynamics and also effected by the other countries policies. In Turkey; a public policy, which is beginning with the name of "Democratic Initiative Process," and then is continued with the name of "National Unity and Fraternity Project," and finally takes the name of "Resolution Process" is developed so as to solve a terror problem by some, and a Kurdish problem by others. In this study, the showing up the "resolution process" is examined in terms of the innovation and policy diffusion model.

Keywords: Policy diffusion and innovation model, public policy, resolution process.

KAMU POLİTİKALARI VE YÖNETİMDE REFORM II

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin (AKP) Reform Düşüncesi

Doç. Dr. Barış Övgün

Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi

Özet

Bu çalışmada Adalet ve Kalkınma Partisi'nin kamu yönetimi reformlarına odaklanılmakta ve halen sürmekte olan on dört yıllık iktidar döneminin bir reform değerlendirmesi yapılmaktadır. Bu değerlendirme temelinde çalışma, AKP döneminde yapılan reformların büyük bir dalgalanma gösterdiği, tek iktidar döneminde farklı uygulamaların olduğunu ve reformların da reforma tabi tutulduğunu savunmaktadır. Reformların büyük bir hızlilik gösterdiği ve yerelleşme ve merkezileşme olmak üzere ikili bir karakter sergilediği bu dönemde uygulamada görülen farklılaşmaya karşı iktisat anlayışında homojenlik gerçekleşmiş ve reform süreci neoliberal politikalar altında ilerlemiştir.

Anahtar Sözcükler: Adalet ve Kalkınma Partisi, reform, merkezileşme, yerelleşme.

The Reform Thought of The Justice and Development Party

Abstract

This study focuses on public administration reforms of the Justice and Development Party and a reform assessment of fourteen years of power which still is running is being carried out. It is claimed that the reforms during JDP show a great fluctuation, there are different applications in the single power era and reforms are subject to reform. Reforms show great speed and display a dual character as localization and centralization. However, economic understanding is homogeneity and the reform process has progressed under neoliberal policies.

Keywords: Justice and Development Party, reform, centralization, localization.

Personel Reformunun Yöntemi Üzerine: Mercek Açısını Genişletmek

Araş. Gör. İmren Pınar Dülger
Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

Özet

Personel yönetiminin nasıllığına ilişkin normatif cevaplar sunan bir çerçeve belirlemek için öncelikle alandaki sorunların saptanması gerektiği düşünülmektedir. Saptanan sorunların tek tek reforma tabi tutulmasıyla aşılabacağı varsayımı üzerine kurulan bu düşünce, Türkiye'nin idari reform pratiğinde de somutlaşmıştır. Ancak bu, sorunları teknik boyuta indirgeme riskini beraberinde getirdiği gibi resmin bütününe görmeye engel oluşturmaktadır. Çünkü bir yandan personel yönetimini devlet mekanizmasından ayrı işleyen bir makine algılamaya diğer yandan personel sisteminin kendi içerisinde yer alan unsurların birbiriyle olan ilişkisini gözden kaçırmaya sebep olmaktadır. Çalışmada reformların yöntemi tartışılmakta, personel sisteminin tikel reformlar üzerinden değil -tarihsel ve diğer reform alanları bağlamında- kapsayıcı şekilde incelenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Personel, reform, tarihsellik, parça, bütün.*

On the Method of Personnel Reform: To Broaden Angle of Lens

Abstract

Primarily it is thought to be determined a frame that represents normative answers about how personnel system should be. The assumption that based on determined problems are reformed particularly is also practiced administrative reform of Turkey. But this view takes the risks for reducing to technic dimension of problems. In addition to this, it prevents to see all of the frame. Because it provides to see as if the state is a machine works apart and overlook relations of elements each other in personnel system itself. In the study it is argued the method of reforms and it is suggested to examine –historical and in the other reform field context- by comprehensive way, not studying reforms partly.

Keywords: *Personnel, reform, historical, part, all.*

Bölgeselleşmeyi Bağlamına Oturtmak: Yeni Bir Bölgeselleşme Anlayışı Tahayyül Edilebilir mi?

Araş. Gör. Meryem Çakır Kantarcıoğlu
Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi

Özet

Ulusal kalkınmacı bölgeselleşme ile yeni bölgeselleşme birbirlerinden niteliksel olarak farklılaşmazlar. Farklılık, biçimsel bir dönüşümü ifade etmektedir. Türkiye'deki bölgeselleşme olgusunun tarihsel dönüşümü de bu biçimsellikle ilişkilidir. O halde son on dört yılın yeni bölgeselleşme politikalarını eleştirel bir yaklaşımla ele almak mümkünken eleştirilen üzerinden yeni bir öneri getirilebilir mi? Bu yazıda Türkiye'de son dönemde uygulanan bölgeselleşme politikalarının kapitalist toplumsal formasyon içinde belli bir düzleme oturduğu ve bölgeselleşme açısından sunulan yeni bir önerinin de toplumsal formasyonun kendisinden kopuk olamayacağı tezi savunulacaktır. Tez bağlamında, bölgeselleşmenin sorunlarını çözmek üzere yeni bir öneri getirilecek ise bu önerinin üretim biçiminin gerektirdiği siyasal ve yönetsel gerçekliklerden kopuk olamayacağı gösterilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Bölgeselleşme, yeni bölgeselleşme, üretim biçimi.

Binding To Context of Regionalization: Is It Possible to Imagine A New Regionalization Approach?

Abstract

National developmentalist regionalism does not differentiate from new regionalism in the way of qualification. The qualification means a formal transformation. Historical transformation of Turkey's regionalization phenomena is related to this form. So, while it is possible to make a critical approach on the last fourteen years' regionalism politics in Turkey, is it possible a new suggestion on this issue in terms of this critics? In this article, it will be argued that the regional policies which are applied in Turkey for last years are related to capitalist social formation, in this respect, a new suggestion on this issue can not be disconnected from social formation. In thesis context it will be tried to show that the regional policies of Turkey is in relation with ground of social reality and if a suggestion will be made for the problems of regional policies, it should be sign that relation between mode of production and political and administrative realities are not separated from each other.

Keywords: Regionalization, new regionalization, mode of production.

Türkiye'de İç Denetim: İçerik, Uygulama ve Gelecek

Araş. Gör. İlkay Tosun

Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Son yıllarda yapılan reformlarla teftiş sisteminden iç denetim sistemine geçilmektedir. Denetim sisteminde soruşturmacı anlayıştan rehberlik anlayışına geçişi sağlayan bir dönüşüm gerçekleşmektedir. Bu çalışmada öncelikle vazgeçilen teftiş sistemi ve yerine gelen iç denetim sistemi anlayışı analiz edilmektedir. İç denetim sistemi reform gündemine girdiğinden beri bu analiz sıklıkla yapılmaktadır. Özgün olarak ikinci aşamada Türkiye'de iç denetim sisteminin sonuçları tartışılmaktadır. Bu sayede kurumsal uygulama örneklerine bakılarak, iç denetim sistemi anlayışı ile Türkiye'de uygulanma biçimini karşılaştırmak mümkün olmaktadır. Son aşamada çalışma ile elde edilen veriler kullanılarak 'nasıl bir denetim sistemi?' sorusuna çerçeve oluşturması açısından denetim sisteminin geleceğine ilişkin değerlendirme ve önerilere yer verilmektedir.

Anahtar Sözcükler: Denetim, iç denetim, teftiş, reform.

Internal Audit in Turkey: Content, Practice and Future

Abstract

It is passed to the internal control system of the inspection system in recent years made the reforms. A transformation from investigative approach to guidance approach comes true in administrative control system. Firstly the inspection system and instead of internal control system are analysed in this study. This analysis has been often made since the internal audit system entered reform agenda. Differently, the results of the internal audit system in Turkey will be discussed in the second phase of the study. In this way, looking at institutional practice examples it is possible to compare understanding of internal auditing system and practice in Turkey. Finally, using the data obtained from this study, assessment and suggestion are given concerning "what kind of a control system?" question.

Keywords: control, internal audit, inspection, reform.

Kanun Hükmünde Kararname ve Torba Kanunların Kamu Yönetimine Etkileri

Recep Fedai

Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Kamu yönetimi, 2002 yılından itibaren büyük bir reform sürecinden geçmektedir. Reform ise Kanun Hükmünde Kararnameler ve torba kanunlar ile süreklilik gösterirken; aynı zamanda takip edilmesi güç değişiklikleri içermektedir. Örneğin 2002 yılında çıkarılan 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu otuz iki kez değişmiştir. Söz konusu değişiklikler detaylı bir şekilde incelendiğinde kamu yönetiminin nasıl yönetildiğine dair ipuçlarını yansıtmaktadır. Merkezileşmeyi giderek artıran ve yasama organını dahi sürece dâhil etmeyen reform hareketinin en belirgin özelliği ise güç yoğunlaşmasının artmasıdır. Reformun uzun vadeli etkilerinin görülmesi ve şahsilikten arındırılması için kanun yapım tekniğinin değiştirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, reform, khk, torba kanun, merkezileşme.

Effects Of Decree Laws And Bag Laws On The Public Administration

Abstract

Public administration has been reformed since 2002. This reforms, builded with decree law and bag law includes many changes that are hard to follow. For example, the public procurement law (law no. 4734) has been amended for 32 times till 2002. Analysing those amendments give us clues to perceive the understanding behind public administration. Deepening the centralisation and even excluding the legislative body from the process, this reform action seems to increase the power incrassation. To observe the long term effects of reform and to exclude it from subjectivity, the techique of legislation has to be changed.

Keywords: Public Administration, reform, decree law, bag law, centralisation.

Yerel Yönetimlerde Neo-Liberal Dönüşümün Kısa Bir Değerlendirmesi

Araş. Gör. Erol Uğraş Öçal
Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi

Özet

2000'li yıllarda Türkiye'de kamu yönetiminin pek çok alanında olduğu gibi yerel yönetimler alanında da reformlar hayata geçirilmiştir. Bu dönemde reformun arka planındaki anlayış neo-liberalizm olmuştur. Bu çalışmada, 2000 sonrasında yerel yönetimler alanında yaşanan değişim neo-liberalizm açısından incelenecektir. Çalışmada reforma temel oluşturan resmi plan, program ve belgeler incelenecektir. Bununla birlikte alan yazındaki değerlendirmeler ile reform süreci anlaşılmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yerel Yönetim, yerelleşme, neo-liberalizm.

A Short Assessment of The Neo-Liberal Transformation in Local Governments

Abstract

In 2000, reforms in the field of local governments have been implemented as in many areas of public administration in Turkey. In this period, the background of the reform is neo-liberalism. In this study, the change in the field of local governments after 2000 will be examined in terms of neo-liberalism. In this study, the official plans, programs and documents that form the basis of the reform will be examined. In addition the reform process will be tried to be understood with the evaluations in the literature.

Keywords: Local Governemnt, decentralization, neo-liberalism.

Karar Verme, Uygulama ve Denetleme Süreçlerine Katılımda Unutulan Bir Birim: Mahalle Muhtarlığı

Araş. Gör. Şulenur Özkan Erdoğan
Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

Özet

Akademik ve siyasi alandaki değişimler yeni üretilen veya var olup da görünürlüğü arttırılan kavramlardan takip edilebilmektedir. Katılım kavramının yakın dönem kamu yönetimi reform sürecinde sık sık dile getirilmesi de onu ikinci gruba dâhil etmeyi gerektirmektedir. Söz konusu reform sürecinin yerel boyutunda katılım kavramı özellikle belediyelerle ilişkilendirilerek öne çıkarılmış, yerel yönetim organı olmasa da yardımcı kuruluşlar olarak anılan mahalle muhtarlıkları gözden kaçırılmıştır. Bu yazı katılımı karar verme, uygulama ve denetleme süreçlerine katılım olarak ele almakta ve yakın dönem yerel yönetim reformları zemininde yükselmektedir. Ayrıca yerel düzeyde katılımın içinin doldurulmasının, mahallelinin belirleyeceği yöntem, araç ve kaynaklarla donatılan muhtarlıklar eliyle mümkün olabileceği teklifinde bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Katılım, mahalle, mahalle muhtarlığı, belediye, yerel yönetim reformları.

A Forgotten Unit for Participation in Decision-Making, Practice and Control Processes: Neighborhood Authority

Abstract

The changes in the academic and political literature can be easily observed that new concepts are put in use or already existing concepts are used in a stronger meaning. The concept of participation have been used in the recent-introduced reforms within the field of public administration many times, so it falls in the second group. This concept has been in use concerning municipal administration within the part of local affairs of the aforesaid reforms. In doing so, neighborhood authorities which are known as supportive association have not been considered as a part of the local authority. In this study, the concept of participation is used to mean participation in decision making, practise and control processes. Also, the lack of the aforesaid reforms concerning the neighborhood authorities have been analyzed and certain proposal have been forwarded. It may well be possible to empower the local participation by enhancing the status and resources of the neighborhood authorities. Anyway, the neighborhood residents of the itself should be source of this enterprise.

Keywords: Participation, neighborhood, neighborhood authority, municipality, local government reforms.

Belediyelerin Sunduğu Hizmetlerde Etik Değerlerinin Önemi

Prof. Dr. Abdullah Çelik
HRÜ İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Arş. Gör. Ömer Faruk Bilbay
HRÜ İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Halk; sosyal, ekonomik, siyasal ve kültürel anlamda merkezi yönetimden ve yerel yönetim birimlerinden daha kaliteli kamu hizmetini talep etmektedir. Yerel yönetim birimlerinden olan belediyeler, toplumsal sınıfları ve özellikle dezavantajlı grupları dikkate alarak kamu hizmetini sunmaları gerekmektedir. Kamu hizmeti sunulurken etik ilkeler göz önünde bulundurulmalıdır. Ancak uygulamada bazen etik dışı yöntemlerle karşı karşıya kalınabilir. Bu durum hem ülkemizde hem de dünyada görülebilir. Dolayısıyla belediyeler, bir taraftan halkın taleplerini gerekli ölçüde karşılamakla yükümlü olurken, diğer taraftan bu hizmetleri etik değerler temelinde yürütmeleri büyük önem arz etmektedir. Bu çalışmada daha etik bir belediye hizmetinin nasıl olabileceği araştırılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yerel yönetimler, belediyeler ve etik.

The Importance of Ethical Values in Services Offered by Municipalities

Abstract

People; Demands better quality public service from the central government and local government units in social, economic, political and cultural terms. Municipal municipalities need to provide public services, taking into consideration social classes and especially disadvantaged groups. Ethical principles should be considered when providing public services. In practice, however, sometimes it can be confronted with unethical methods. This situation can be seen not just our country but also in the world. Therefore, the municipalities are obliged to meet the demands of the people from one side to the necessary extent, while the other side is of great importance in carrying out these services within the ethical values. In this study, it is investigated how a more ethical municipal service can be done.

Keywords: Local governments, municipalities and ethics.

KONUT POLİTİKALARI VE İMAR

Nasıl Bir Toplu Konut İdaresi

Doç. Dr. Mithat Arman Karasu
Harran Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Türkiye'nin konut sorunu, Cumhuriyet kurulduğundan beri çözülememiş; kalitesiz eğitim, terör, işsizlik gibi ülkenin kronik hale gelmiş toplumsal bir sorundur. Konut politikalarında Toplu Konut İdaresi (TOKİ) önemli bir aktördür. Diğer taraftan, TOKİ, ülkenin siyasal, ekonomik ve kültürel ikliminden fazlasıyla etkilenmektedir. 1980'li yıllarda konut kooperatiflerine kredi desteği veren İdare, günümüzde imar planı yapan, kentsel dönüşüm projeleri yürüten, kamu arsaları satan bir inşaat şirketi görüntüsü vermektedir. TOKİ'nin ele alındığı bildiride öncelikle İdare'nin tarihsel geçmişine yer verilecektir. İkinci bölümde, uygulamada görülen aksaklıklar ve bunların nedenleri üzerinde durulacaktır. Bildiri bir değerlendirme ile tamamlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Konut, konut sorunu, toplu konut idaresi, kentsel rant.

What Kind of Housing Development Administration

Abstract

The housing issue is one of the chronic social issues in Turkey just like low quality education, terror and unemployment which we have been unable to solve since the foundation of the Republic of Turkey. The Housing Development Administration plays a key role in housing policies. It is also affected by the political, economic and cultural climate of the country. The housing development administration used to provide credits to housing cooperatives in 1980s and it is now transformed into a Construction Company that handles zoning, oversees urban transformation projects and sells public lands. The paper on the Housing Development Administration will first give an outline of the history of the housing development administration. The second part, on the other hand, will focus on the problems observed and lay emphasize on the reasons of these problems. A general evaluation will be the final part of the paper.

Keywords: House, housing problem, housing development administration, urban rent.

Türkiye'de Konut Kooperatifçiliğinin Dünü, Bugünü ve Yarını

Yrd. Doç. Dr. Hayriye Şengün
Bayburt Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

İnsanlığın tarihi kadar eski olan karşılıklı dayanışma ve beraber iş yapma davranışı, son yüzyılda konut edinme yöntemleri arasında sıkça yer almaktadır. Türkiye'de konut edinme sistemi içerisinde yapı kooperatiflerinin rolü ve sayısal büyüklüğü son yıllara kadar oldukça önemliydi. Kentlerdeki nüfus artışıyla birlikte dar gelirlilerin konuta olan ihtiyacının artması, yapı kooperatiflerine olan ilgiyi arttırmıştı. Son yıllarda ise gerek para ve kredi politikaları, gerekse Toplu Konut İdaresi (TOKİ) marifetiyle konut üretiminin hız kazanması yanında, yapı kooperatifleri hakkındaki olumsuz nitelendirmeler kooperatifleşerek konut edinilmesine olan ilgiyi azaltmıştır. Bu çalışmada Türkiye'de yapı kooperatifçiliğinin durumu, gelişmesinin önündeki engeller, TOKİ'nin etkisi tartışılmakta ve yapı kooperatifçiliğinin geleceği ile ilgili belirlemelerde bulunmaktadır.

Anahtar kelimeler; Konut, kooperatif, yapı kooperatifi, TOKİ.

The Past, Today and The Future of The Housing Cooperatives in Turkey

Abstract

Mutual solidarity and cooperative behavior which is as old as human history are frequently took its place among the methods of housing in the last century. The role and the numerical size of the building cooperatives in the housing system in Turkey has been very important in recent years. The increasing needs for housing for the people having low income with the increasing population in urban areas, has increased the interest in the housing cooperatives. In recent years, both monetary and credit policies have increased the speed of housing production by means of the housing development administration (TOKİ), beside this the negative qualifications about housing cooperatives have reduced the interest in acquiring by cooperativng. In this study, the situation of building cooperatives in Turkey, the obstacles in front of its development, the effect of TOKİ has been discussed and determination about building cooperatives has been made.

Keywords: Cooperative, housing, building coop, TOKİ.

İdare, Piyasa ve Mekan: TOKİ'nin Konut Politikasında Yeni Eğilimler

Arş. Gör. Dr. Can Giray Özgül
Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi

Arş. Gör. Özhan Değirmencioğlu
Gazi Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Son yıllarda konut politikalarında yaşanan değişimler kentleşme alandaki tartışmaların merkezine oturmuştur. Özellikle Avrupa'daki tartışmalara bakıldığında, konut politikalarındaki değişimler üzerinden gerçekleşen siyasi tartışmaların ve bunların toplumsal alana yansımalarının kentleşme politikalarını şekillendirdiği görülmektedir. Türkiye'de ise TOKİ sahip olduğu yasal ayrıcalıklar, geniş arsa stoku ve iştirakleri aracılığıyla konut piyasasının en büyük aktörü konumundadır. TOKİ'nin yakın dönem söylemlerine bakıldığında son yıllarda konut üretimi politikasında değişiklikler yapıldığı anlaşılmaktadır. Bu değişiklikler temelde; yerel mimariyi öne çıkararak konut tipine öncelik verme, mahalle kültürünü yaşatacak konut alanları üretme, yatay kentleşme politikasını benimseme ve lüks konutlar yerine ofis ve otel yapımına yönelme şeklinde sınıflandırılabilir. Çalışmada, TOKİ'nin mekânı ve aynı zamanda ekonomiyi yönlendiren/dönüştüren yapısının 'nasıl' işlediği incelenmektedir.

Anahtar Sözcükler: Toplu Konut İdaresi, kentleşme, konut politikası, piyasalaşma.

TOKI: Governance, Market and Space

Abstract

The transformations in the housing policy are taking an essential part in the urbanization debates. As we can see in the European academic milieu, the political debates and their influence on the social area about the housing policy transformations shape the urbanization policies. In Turkey, TOKI stands at the first place on the housing market thanks to its legal privileges, its parcel stocks and its affiliates. We can understand with its speech that TOKI will change its housing production strategies. These changes are classified into four objectives; giving priority to the type of housing that improve local architecture, producing spaces that support neighborhood culture, accepting the horizontal urbanization strategies and finally building hotels and offices instead of luxury houses. The article analyzes how operates the system of TOKI that shapes space and economy.

Keywords: Housing development administration, urbanization, housing policy, marketization.

Türkiye'de 1980 Sonrası Dönemde Konut Piyasasının Dönüşümü Bağlamında İkinci El Ev Eşyası Piyasası Malatya Örneği

Ayşegül Arslan

İnönü Üniversitesi SBE Siyaset ve Sosyal Bilimler Anabilim Dalı Kentleşme ve Çevre Sorunları Bilim Dalı YL

Özet

Neoliberal politikanın egemen bir güç olmasıyla kentlerin mekânsal açıdan düzenlenmesi için devlet müdahalesinin biçimleri değişmiş, karar alma süreci çoğunlukla özel sektöre bırakılmıştır. Bu nedenle sermayenin kâr alanı olan kent mekânı metalaşmış, metalaşan kent mekânında konut da temel anlamı olan barınma talebinden uzaklaşmıştır. Neoliberal kentleşme süreciyle konutun üretim nedeni ve konutla ilgili tüketim kalıpları değişmiştir. Konut, hem sermayenin yeniden üretildiği hem de bireylerin tüketim kültürüne uyum sağlamaya çalıştığı bir alan olmuştur. Aynı zamanda konut ve içindeki eşyalar birer statü göstergesi olarak görülmüş, bireyler kendileriyle aynı tüketim bilincine sahip olanlarla bir arada yaşama isteği ortaya çıkmıştır. Yeni konut alanlarına yerleşmek yeni eşya ve yeni alışkanlıkları beraberinde getirmektedir. Eski konuta ait eşyalar ise konut sahipleri tarafından yeni konut alanlarına taşınmamaktadır. Bu eşyalar ya değerinden düşük bir fiyata satılmakta ya da yeni alınacak olan eşyaların bir bölümüyle takas edilmektedir. Bu da kentsel mekânda ikinci el eşya piyasalarını ortaya çıkarmaktadır. Bu çalışmada, dönüşen konut piyasası sonucunda üretilen, sunulan, yeni anlamlar yüklenen konutun yaşam tarzları ve eşya kullanımındaki etkisi, Malatya'daki konut ve ev eşyalarının değişimi üzerinde gelişen ikinci el ev eşyası piyasası üzerinden incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kent, neoliberal kentleşme süreci, konut piyasası, ikinci el ev eşyası.

Period After 1980 in Turkey Connection of Housing Market Second Hand Household Market Malatya

Abstract

With neoliberal politics being a dominant force, the forms of state intervention for regulation in urban perspective have changed and the decision-making process has been mostly left to the private sector. For this reason, the urban space which is the profit area of the capital has become commodified and commodified urban space has moved away from demand of sheltering which is its basic meaning. In the cause of neoliberal urbanization, production reason and consumption related to housing have changed. Housing has become an area where both the capital is innovated and the individuals who try to adapt to the consumption culture. At the same time, housing and goods were regarded as status and individuals wanted to live together with those who had the same consuming consciousness. Settling into new housing areas brings new goods and new habits together. The property belongs to the old householding are not moved to the new householding areas by the householders. These goods are either sold with low prices or exchanged with the new ones. This leads to second-hand goods markets in the urban space. In this article, produced and presented as a result of housing market, new life styles of housing and effects to using goods and examined through second hand household market in Malatya.

Keywords: Urban, neoliberal urbanization process, housing market, second hand household market.

Yapılı Çevre Üretimine Önüne Dikilen Hukuksal Engeller, Plan Uygulamalarının Hukukla Yarışı

Araş. Gör. Nazile İrem Yeşilyurt
Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi İdare Hukuku

Özet

“Zaman piyasa toplumunda para demektir.”
(Michael Perelman, The Invention of Capitalism)

Yapılı çevre üretimine ilişkin davaların işleyişi, 1980'lerden beri devlet eliyle güçlendirilmeye çalışılan inşaat sektöründen bağımsız düşünülemez. İnşaata dayalı sermaye birikim rejimi yönetsel ve yargısal kararlarda yansıma bulmaktadır. Çalışmada, iktisadi değeri yüksek yatırımların hukuksal belirlilik kazanması için yönetsel örgütlenmenin nasıl bir rol üstlendiği, yapılı çevre üretimi önüne dikilen hukuksal engellerin nasıl aşılmaya çalışıldığı, mahkemelerin yargılama sırasında nasıl yöntemler geliştirdiği, bilirkişilik ve müdahale kurumlarının işlevi örnek dava dosyaları ışığında incelenmektedir. İdare, projeyi bir an önce uygulamaya koyabilmek amacıyla bilimsel ve hukuksal araştırma yapma yükümlülüğünü yerine getirmeden karar alabilmektedir. Yürütmesi durdurulmuş ya da iptal edilmiş imar planlarını projeye devam edebilmek için tekrar karara bağlayabilmekte, mekanın kullanım özelliğini değiştirebilmekte ya da ihale ve sözleşme imzalanması aşamalarını hızlandırabilmektedir. Bu nedenle, belirli bir projenin taşıdığı hukuka aykırılıklar zincirleme davalar doğurmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Yapılı çevre üretimi, çevre ve imar planlamasının yargısal denetimi, iptal davası, inşaat yoluyla sermaye birikimi.

Legal Obstacles for the Built Environmental Production, The Hurdle Race of Implementation of Plans Against the Law

Abstract

The legal cases regarding the built environmental production cannot be separated from the construction sector which has been supported by the state since the 1980s. The capital accumulation by construction has a reflection in administrative and judicial decisions. In this study, we will examine those ways which administrative authorities follow in order to make high value economic investments legally certain; how those legal obstacles for the built environmental production are overcome; which methods the courts have developed during the trials and the role of institutions of expertise and intervention in light of the selected cases. The administration might take decisions disregard of its obligation to make scientific and legal inquiry in order to accelerate its acts. The suspended or annulled reconstruction plans with scale can be retaken to make projects continue; the intended use of place might be changed or the stages of contracting out might be fastened. Therefore, the legal violations in a specific project might cause successive lawsuits.

Keywords: Built environmental production, judicial review of environmental and urban planning, action for annulment, capital accumulation by construction.

3194 Sayılı İmar Kanununun 18. Maddesinin Uygulanmasında Halk Katılımının Önemi

Araş. Gör. Hülya Sağlam
Karadeniz Teknik Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

3194 sayılı İmar Kanunu'nun 18. Maddesi, imar planlarının hayata geçirilmesini amaçlayan bir imar uygulama aracıdır. Halk arasında hamur kuralı, arazi ve arsa düzenlemesi, tarla kuralı, ada tatbikatı, şuyulandırma olarak da adlandırılan 18. Madde uygulamasının en önemli amacı kamunun hazırladığı imar planları sonucu oluşan nimet ve külfet dengesinin eşitlenmesi ve kamulaştırma yapmaksızın idarenin mal edinmesi amacıyla uygulanmaktadır. 18. madde uygulaması gereği, düzenlemeye tabi tutulan yerlerin ihtiyacı olan, yol, meydan, yeşil alan, park, cami, karakol gibi umumi hizmetlerde kullanılmak üzere düzenlemeye giren arazi ve arsalardan %40'a varan oranda DOP yani Düzenleme Ortaklık Payı kesintisi yapılmaktadır. DOP kesintisi düzenleme sonucu ortaya çıkan değer artışı karşılığında her parselden alanları ile orantılı olarak alınmakta, kalan kısımlar ise mal sahiplerine müstakil, müşterek veya kat mülkiyeti esaslarına göre dağıtılmaktadır. Bununla birlikte, yapılan uygulamalar vatandaşa yeterince anlatılmadığı ve şeffaflıktan uzak olması dolayısıyla halkın, "İdare malımıza herhangi bir karşılık ödemedi el koyuyor." şeklinde tepkilerine maruz kalmaktadır. Bu çalışma, 18.madde uygulamalarına diğer bir deyişle Arazi ve Arsa Düzenlemelerine karşı halkın geliştirdiği tepkilerin türlerini belirlemek ve tepkileri en aza indirmeye yönelik çözüm önerileri sunmak amacıyla yapılmıştır. Çalışma yapılırken, halkın tepkilerinin türleri basında çıkan haberler ve dava konusu olan uygulamalar baz alınarak belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Arazi ve arsa düzenlemesi, 18. madde, halk katılımı, DOP.

The Importance of Public Participation in Implementation of The 18th Article of Number 3194 Zoning Law

Abstract

18th article of number 3194 Zoning Law is tool of zoning implmentation which is used to implement zoning plans. 18th article is knowed as rule of dough, land readjustment, rule of field, practice of island. Aim of 18th is to increase quantity of public-use land without expropriation. Also, another aim of 18th article is to elimate the imbalance which couosed by the zoning plans. As a requariment of the 18th article, Public Participation Ratio is deduced from all land parcels within project. The ratio of this deduction can reach up to % 40. Public Participation Ratio is used in order to fullfill public services that these services are charaterized in zoning law. This retio is depends on the size of the Project area. And this deducution is mad efor the increase in value of lands. After deduction, remaining of lands are given back to owners. In addiation this, impletation of 18th article is not explicated sufficiently to citizens and implatations are not clear. So, citizens say that " Public sector capture our lands without paying. This study was carried out in order to determine the typs of reactions developed by the public aganist the impletations of article 18 or land readjustment and to propose solition to minimize reactions. In the couse of the study, it was based on practices that were pending and litigation involving the types of public reactions.

Keywords: Land readjustment, article 18, public participation, public participation ratio.

İstanbul Perspektifinden Akıllı Şehirlere Bakış: Şehirleri Akıllı Kılan Sadece Teknoloji mi?

Dr. Hicran Hamza Çelikyay

Özet

Bilgi ve İletişim teknolojilerindeki gelişmelere bağlı olarak tüm dünyada “şehir” algısının çok yönlü olarak değişmesi, akıllı şehirlerin tanımlanmasında geniş kriterlerin sıralanmasına neden olmuştur. Akıllı şehirler çalışmalarının temelinde “bilgi ve iletişim teknolojileri” olduğu bilinmektedir. Gerçekte akıllı şehirler altı farklı bileşen etrafında yapılandırılırlar. Bu bileşenler Akıllı ekonomi, Akıllı Ulaşım Akıllı çevre, Akıllı insanlar, Akıllı yaşam ve Akıllı yönetim olarak sıralanmaktadır. Akıllı şehir için geliştirilen tüm uygulamalarda bu bileşenlerin eşit yer tutması beklenmektedir. Diğer bir ifade ile, bir şehrin “akıllı” olarak nitelendirilebilmesi için tüm bileşenler etrafında uygulamaların dengeli bir şekilde geliştirilmesi gerekmektedir. Bu çalışmada, akıllı şehir kavramı, akıllı şehir bileşenleri ile incelenerek İstanbul şehri için yapılan çalışmalar ortaya konulacaktır. Bu çalışmalarda akıllı şehir bileşenlerinin ne derece yer bulduğu analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Teknoloji, akıllı şehirler, akıllı yönetim, bileşenler, İstanbul.

The View of Smart Cities Through İstanbul Perspective: Is It Only Technology Makes Cities Smart?**Abstract**

Digital cities transformed into smart cities over years. Developments in information and communication technologies all over the world changed the perception of the “city” tremendously. This transformation broadened the criteria of being defined as 'the smart city'. It is known that the concept of 'smart city' is based on information and communication technologies. In fact smart cities have six components such as smart economy, smart mobility, smart environment, smart people, smart living and smart governance. It is anticipated that all of these components will maintain an equal role in all smart city studies. In other words, applications need to be developed around all components in a balanced way so that a city can be defined as “smart”. In this study, the concept of smart city and smart city components will be examined and it will be analyzed how smart city components are located in smart city studies for İstanbul city.

Keywords: Smart Cities, İstanbul, technology, smart governance, components.

Girişimci Kent Bağlamında Türkiye'deki Anakent Belediyelerine Sahip İllerin Değerlendirilmesi

Z. İsmet Anadol Koyun
Van Yüüncü Yıl Üniversitesi SBE İktisat ABD Yüksek Lisans

Doç. Dr. M. Şükrü Mollavelioğlu
Van Yüüncü Yıl Üniversitesi İİBF İktisat Bölümü

Özet

Girişimcilik faaliyetlerinin en etkin sürdürüldüğü kentsel mekanlar, gerek girişimcilerin gerekse de kentsel gelişmenin merkezi olma rolünü üstlenmekte ve 'Girişimci Kent' olgusunun temel bileşeni ise girişimcilik oluşturmaktadır. Girişimciliğin ekonomi açısından önemi dikkate alındığında, kentlerin girişimci yetiştirme potansiyeli hem genel ekonomi hem de kent ekonomisi açısından büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda bu çalışmanın konusu Türkiye'deki Ana Kent Belediyesine sahip illerin "Girişimci Kent" açısından değerlendirilmesini içermektedir. Çalışmada Ana Kent Belediyesine sahip 30 il örneğinden hareketle ve 2013 verileri dikkate alınarak girişimci kent olgusu değerlendirilmektedir. Değerlendirme yapmak üzere oluşturulan yapı yedi temel bileşenden oluşmaktadır. Bu bileşenler; Düzenleyici Çevre, Altyapı, Piyasa Koşulları, Sermaye Erişimi, Beşeri Sermaye, Yenilik ve Kültür'dür. Standartlaştırma ve bileşik endeks yöntemlerinin kullanıldığı çalışmada, her bir kente ilişkin belirleyen skorları oluşturulmakta ve bu skorlar birleştirilerek her bir kent için girişimcilik endeks değeri elde edilmektedir. Çalışma sonucuna göre, endeks değeri en yüksek olan İstanbul ili girişimci kent sıralamasında birinci sırada yer almaktadır.

Anahtar kelimeler: Girişimci Kent, endeks, ekonomik gelişme, anakent, girişimcilik.

Evaluation of Provinces Which Have Metropolitan Municipalities in Turkey in Context of Entrepreneur City

Abstract

Urban spaces in which entrepreneurship activities are conducted efficiently, undertake role of being central for entrepreneurs and urban improvement and are accepted as the major component of "Entrepreneur City" concept. Based on these findings and current financial facts, 30 cities which have metropolitan municipality were evaluated in context of "Entrepreneur City" according to data from year 2013. Framework set for evaluation was formed with 7 components. Such components were Regulatory Environment, Infrastructure, Market Conditions, Access to Capital, Labor force, Innovation and Culture. In this study which uses standardization and composite index methods, indicator scores was formed for each city and entrepreneur city index was found for each city by combining those scores. According to result of the study, İstanbul city which has the highest index value was found in the first place in entrepreneur city index gradation list.

Keywords: Entrepreneur City, Index, economic development, metropolis, entrepreneurship.

Türk Kamu Yönetimi Sisteminde Kentlerin Yeniden Tanımlanması ve Marka Kent Kavramı: İstanbul Üzerine Bir Değerlendirme

Yrd. Doç. Dr.Salih Batal
Yalova Üniversitesi

Özet

21.yy küresel ekonominin ilişkiler ağı, kent ölçeğinden ülke ölçeğine doğru çok boyutlu olarak planlanır. Bu ilişkilerde kentin marka değeri; kenti, bölgeyi ve ülkeyi daha yaşanabilir kılmaktadır. Bu nedenle markalaşma stratejisinin, kentin kalkınma planlarıyla paralel olarak geliştirilmesi gerekmektedir. Marka kent kavramını Türkiye özelinde düşündüğümüzde ilk olarak aklımıza İstanbul gelmektedir. İstanbul, Ortadoğu ve Avrasya kentlerini kapsayan bölgesel lider olabilecek kapasiteye sahiptir. Ayrıca İstanbul; tarihi, kültürel dokusu ve uluslararası pazarlarla bağlantısı açısından sürdürülebilir kültür endüstrisi ilişkileri açısından oldukça önemlidir. Çalışmamızda; kent markalaşması kavramı açıklanarak, İstanbul'un marka değerinin ve mevcut potansiyelinin belirlenmesine çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yerel yönetimler, kent planlaması, kent markalaşması, İstanbul.

Redefining of Cities and Brand-City Concept In Public Administration System of Turkey: An Evaluation about İstanbul

Abstract

Relationships network of global economy in 21st century is planned as a multidimensional that is from urban scale to country scale. In this relationships, brand value of city makes city, region and country more liveable. Therefore, branding strategy needs to be developed in direct proportion to development plan of city. İstanbul primarily come to our minds when we think about the brand-city concept specific to Turkey. İstanbul have the capacity of being regional leader in the region including cities of Middle East and Europe. Furthermore, İstanbul is considerably important with regards to its history, cultural texture, relationship with international markets, and relationship of sustainable culture industry. In our study, identification of brand value of İstanbul and current potential of İstanbul will be studied by clarifying of city branding concept.

Keywords: Local governments, urban planning, city branding, İstanbul.

Türkiye'de Küreselleşmenin Kentler Üzerindeki Etkisi: Alışveriş Merkezleri ve İstanbul

Araş. Gör. Dr. Aslı Yöntem Balaban
Ondokuz Mayıs Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Arş. Gör. İbrahim İrdem
Polis Akademisi Başkanlığı Güvenlik Bilimleri Enstitüsü

Özet

Küreselleşme sürecine koşut olarak ulaşım ve iletişim olanaklarının gelişmesiyle birlikte yeni kentsel mekânlar oluşmaya başlamıştır. Bu mekânlardan biri olan alışveriş merkezleri ticari özelliklerinin yanı sıra kentler açısından yeni bir yaşam tarzı haline gelmişler ve küreselleşen kentlerin yeni simgelerinden birisi olmuşlardır. Günümüzde sadece büyük kentlerde değil, küçük kentlerde dahi alışveriş merkezlerinin yaygın hale geldiğini görmekteyiz. Türkiye'de alışveriş merkezleri ilk defa 1980'li yılların ortalarından sonra ortaya çıkmaya başlamış ve sayıları hızla artarak kent yaşamının önemli bir parçası haline gelmişlerdir. Özellikle son yıllarda ülkemizde sayılarında hızlı bir artış yaşanan alışveriş merkezleri, kentin ekonomik ve toplumsal yaşamına önemli bir hareket getirirken, kent merkezinde ve kent çevresinde yeni kentsel merkezler oluşmasına neden olmuştur. Aynı zamanda küreselleşme süreci kentleri tek tiplemeye de başlamıştır. Bu durum kentin kendine özgü tarihi dokusunun ve geleneksel yaşam biçiminin giderek aşınmasına neden olmaktadır. Bu çalışmada, küreselleşmenin kentsel mekânlar üzerindeki etkisi alışveriş merkezleri üzerinden ele alınacaktır. Bu kapsamda da küresel kent olma yolunda ilerleyen ve birçok alışveriş merkezini barındıran İstanbul için değerlendirmeler yapılacaktır. Kent merkezine alternatif olarak tanımlanabilen alışveriş merkezlerinin kent yaşamı üzerindeki etkilerini tartışmayı hedefleyen çalışma, konuyla ilgili literatür taramasına dayanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kentleşme, küreselleşme, tek tipleşme, alışveriş merkezleri, İstanbul

The Impact of Globalization on Cities in Turkey: Shopping Centers and Istanbul

Abstract

In parallel to the globalization process, new urban spaces began to form with the development of transportation and communication facilities. Shopping centers which are the one of these spaces have become a new lifestyle in terms of cities besides their commercial properties and become one of the new symbols of globalized cities. Nowadays, it is seen that shopping centers have become more widespread not only in big cities even in small cities. In Turkey, shopping centers have began to emerge after the mid-1980s for the first time and become an important part of urban life by increasing rapidly day by day. Especially in recent years, shopping centers which experienced a rapid increase in our country have brought a significant move to the city's economic and social life and also led to the formation of new urban centers around the city. At the same time, the process of globalization began to make cities similarized. This situation causes erosion of the city's unique historic fabric and traditional life styles. In this study, the impact of globalization on urban spaces will be handled through shopping centers. In this context, assessment will be made for Istanbul getting become global city and hosting many shopping centers. This study aims to discuss the impact of shopping centers as an alternative to city center on urban life. This study is based on literature review.

Keywords: Urbanization, globalization, uniformity, shopping centers, Istanbul

Yerel Yönetimlerde Açıklık, Şeffaflık ve Hesap verebilirlik: Büyükşehir Belediyelerinin Web Sitelerinin Analizi

Prof. Dr. Ömer Faruk Gençkaya
Marmara Üniversitesi SBF

Yrd. Doç. Dr. Ufuk Özışık
Marmara Üniversitesi SBF

Özet

YKY reformlarının, özellikle gelişmekte olan ülkelerde adem-i merkeziyetçilik, bürokratik reform ve devletin dönüşümü alanlarında önemli etkileri olduğu bilinmektedir. Bu bağlamda, yerel yönetimlerde dürüstlük ve etik bu süreçlerin önemli bir yönünü oluşturmaktadır. Yerel yönetimleri düzenleyen yasalar, bir taraftan açıklık, şeffaflık ve hesap verebilirlik ilkelerini uygulamaya koyarken, öte yandan merkeziyetçiliğin azaltılması ve kamu yönetiminde katılımcılığın artırılmasını öngörmüştür. Açıklık, şeffaflık ve hesap verebilirlik ilkeleri çerçevesinde; toplantı, gündem ve kararların halka duyurulması ve toplantıların esas olarak açık yapılması ile ihtisas komisyonları ve denetim komisyonları, yerel yönetimlerde etik altyapının oluşturulması için önemli hükümlerdir. Bu çalışma, 30 Büyükşehir Belediyesinin web sayfalarının 3 ilke çerçevesinde çözümlene ve değerlendirilmesini amaçlamaktadır. 2015 sonbaharında toplanan veriler çerçevesinde büyükşehir belediyeleri sınıflandırılarak, belediyelerin web politikası, web hizmetleri ve sunulan bilgilerin değişik kıstaslara göre çözümlenmesi yapılmaktadır.

Openness, Transparency and Accountability in Local Governments: Analysis of Web Pages of Metropolitan Municipalities

Abstract

NPM reforms have significant impact on decentralization, bureaucratic reform and transformation of the state, especially in developing countries. In this respect, integrity and ethics in local government constitutes important aspects of these processes. Local government legislation, introduced openness, transparency and accountability on the one hand, and decreasing centralization and increasing participation in public administration. Within the scope of the principles of openness, transparency and accountability, the announcement of meetings, agenda and decisions to the citizens and the conduct of meetings publicly, standing and audit commissions are basic provisions to set up ethics infrastructure in local government. This study attempts to analyze the web pages of 30 metropolitan municipalities in reference to 3 principles. The data was collected in Fall 2015, and the municipalities are classified according to their web policy, web services and the information provided on web pages is analyzed by several criteria.

İşyeri Sahiplerinin Perspektifinden Kentlerde Yayalaştırma Projelerini Etkileyen Faktörler: Erzincan Örneği

Abdulsamet Dinç
Avrasya Üniversitesi Yerel Yönetimler Y.Lisans Öğrencisi

Yrd. Doç. Dr. Burak Hergüner
Avrasya Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Günümüzde gelişen teknolojiyle beraber sayısı artan motorlu araçlar kent hayatını giderek olumsuz etkilemektedir. Bu soruna çözüm bulmak için yerel yönetimler yıllardır kent planlarında, trafik kurallarında ve ulaşım sistemlerinde birçok düzenlemeler yapmışlardır. Bunların en önemlilerinden birisi olan yayalaştırma, giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Fakat, kentlerde yıllardan beri var olan yapısal düzeni değiştirmek çok kolay olmadığından yayalaştırmanın uygulanması da kolay değildir. Bu çalışmada yayalaştırma yaparken hangi faktörlerin göz önünde bulundurulması gerektiği incelenmiştir ve bu faktörlerden hangilerinin yayalaştırmanın yapıldığı bölgedeki işyeri sahiplerinin yayalaştırmaya verdiği desteği etkilediği ortaya çıkarılmıştır. Öncelikle yayalaştırmayla ilgili literatür taranmış ve farklı yayalaştırma türleri incelenmiştir. Buradan yola çıkılarak bir kuramsal çerçeve ve araştırma modeli oluşturulmuştur. Modeli test etmek üzere, Likert ölçeğiyle hazırlanmış bir anket kullanılmıştır. Anket odak (focal) örneklem metoduyla seçilen 161 katılımcıya uygulanmıştır. Test edilen toplam 6 hipotezden 3'ü kabul edilirken, 3'ü kabul edilmemiştir.

Anahtar kelimeler: Yerel Yönetimler, yayalaştırma, kentleşme, yaya bölgesi.

Factors Affecting the Pedestrianisation Projects in the Cities through Business Owners' Perspectives: The Case of Erzincan

Abstract

Today, increasing number of motor vehicles affect the urban life in a negative way. In order to find a solution to this problem, for years, many local authorities have been doing a lot of changes in their urban plans, traffic rules, and transportation system. The pedestrianisation, which is one of the most important among these efforts, has gradually become more important. However, as it is not so easy to change the existing structural system of cities, pedestrianisation projects are regarded as difficult tasks to undertake.

In this study, factors affecting the pedestrianisation projects were examined, and a model was developed. To test the model, a survey in likert scale was used. The survey was applied to 161 participants chosen with focal sampling method. 3 out of 6 hypotheses were accepted, and other 3 hypotheses were rejected.

Keywords: Local governments, pedestrianisation, urbanization, pedestrian zone.

Kent, Kimlik ve İmaj: Van İli Örneği

Prof. Dr. Reha Saydan
Van YYÜ İİBF İşletme Bölümü

Yrd. Doç. Dr.Sanem Şehribanoğlu
Van YYÜ Fen Fak. İstatistik Bölümü

Yrd. Doç. Dr. Emine Cihangir
Van YYÜ TOİF Konaklama İşletmeciliği Bölümü

Arş. Gör. M.Fuat Levendoğlu
Van YYÜ Edebiyat Fak. Antropoloji Bölümü

Özet

Günümüzde küreselleşmenin ve teknolojinin dur durak bilmeksizin hızlı bir şekilde ilerlemesi dünyada bir çok konuda rekabetin artmasına neden olmaktadır. Bu rekabet yarışında ürünler, firmaların yanı sıra artık ülkeler ve hatta şehirlerde bu yarıştan kaçamayacak duruma gelmiştir. Bu yarışta başarılı olan, kendini iyi tanıtabilen, isimlerini duyurabilen şehirlerin, buldukları bölge ve ülkenin yanı sıra, o şehrin vatandaşlarına da hem ekonomik hem de sosyal alanda pozitif katkı sağladığı bilinmektedir. Bir şehrin rekabet ortamında başarılı olabilmesi için öncelikli olarak elindeki değerlerin farkına varması, eksiklerini gidermesi ve zayıf yönlerini düzeltmesi gerekir. Bu çalışmanın amacı; bu şehrin pazarlanabilmesi için Van ilinde yaşanan katılımcıların zihninde oluşan Van şehrine ait imajı ortaya çıkararak, şehrin markalaşma sürecine katkı sağlamaktır. Bu amaçla Van, bir şehir markası olarak ele alınmış ve şehrin somut ve soyut imaj unsurlarının yanı sıra, Van şehrinde yaşayan insanlara bu şehri çağrıştıran diğer imaj unsurları sorulmuştur.

Anahtar kelimeler: Van, Marka imajı, marka kimliği.

City, Identity and Image: The Case of Van

Abstract

Today, the rapid progress of globalization and technology are leading to increased competition in many fields. Products, companies, countries and even cities have become unable to stay out from this competition. It is also known that the cities that have succeeded in this competition, which can promote themselves well enough and can make name, are also known to have positively contributed to their region and the country as well as their citizens both in terms of economic and social areas. In order for a city to be successful in a competitive environment, it must first recognize its values, resolve its deficiencies and must restore its weaknesses. The purpose of this study is to contribute to the branding process of the city by identifying the image of the city of Van in the mind of the survey participants' who are the living in Van province so that this city can be marketed. With this purpose Van was treated as a city brand and along side the tangible and intangible components of Van, the other image components that remind Van to the citizens were measured .

Keywords: Van, brand image, brand identity

KAMU PERSONELİ SİSTEMİNDE YENİDEN YAPILANMA ARAYIŞLARI I

Türkiye'de Kamu Personel Yönetiminde Sorunlar ve Çözüm Önerileri Üzerine Düşünmek

Doç. Dr. İpek Özkal Sayan

Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Türkiye'de kamu personel sistemi nasıl olmalı, alan nasıl yönetilmeli sorusu aslında Cumhuriyetin temellerinin atıldığı yıllardan günümüze kadar geçen dönemde üzerinde en çok tartışılan alanlardan biri olmuş ve hemen hemen her dönem kamu yönetimi reformlarının temelini oluşturmuştur. Kamu personel sistemi alanındaki problemlerin açık bir biçimde teşhis edilmesi önümüzdeki dönemde yapılacak olan reformların başarıya ulaşması açısından büyük bir gereklilik teşkil etmektedir. Bu düşünceden yola çıkarak bu çalışmanın amacını “kamu personel yönetimi alanında sorun tespiti yapmak” ve “tespiti yapılan sorunlara çözüm önerileri getirmeye çalışmak” oluşturmaktadır. Çalışmada ele alınacak başlıklar performans, liyakat sistemi ve esneklik olacaktır. Bu kavramlar özelinde Türkiye'de kamu personel sisteminin yapı taşları inşa edilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, kamu personel yönetimi, performans, liyakat sistemi, esneklik.

Thinking About The Public Personnel Administration Problems and Solutions in Turkey

Abstract

One of the popular questions in Turkey is how should be the public personnel system in Turkey and how the system should be managed from the year the foundation of the republic until today. That questions form the basis of almost every period of the public administration reforms. Clearly identifying the problems in the field of public personnel system poses a major requirement for the success of the reforms to be made in the future. Based on these considerations the purpose of this study is; “to determine problems in the area of public personnel administration” and “try to bring solutions”. Topics to be discussed in this study will be; performance, merit system and flexibility. With analyzing these concepts, we will try to build the blocks of public personnel system in Turkey.

Keywords: Turkey, public personnel administration, performance, merit system, flexibility.

Kamu Personel Rejimini Sendikalarla Birlikte Yönetmek: TARGEL Projesi Üzerinden Bir Değerlendirme

Yrd. Doç. Dr. Süha Oğuz Albayrak
Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü (TODAİE)

Özet

1960'lı yıllarda fordist birikim rejimine uygun biçimde merkeziyetçi ve statüer bir anlayışla düzenlenen kamu personel rejimi 1980'li yıllardan itibaren değişim sürecindedir. Yaşanan değişim sürecinde sendikalar önemli bir rol oynamaya başlamıştır. Özellikle 2010 yılında yapılan Anayasa değişikliği sonrasında toplu sözleşme aracılığıyla sendikalar kamu personel rejiminin yönetiminde belirleyici konuma gelmişlerdir. Bu durum kamu personel rejiminin merkeziyetçi ve statüer niteliğini sona erdirmektedir. Yeni kamu yönetimi anlayışının bir parçası olarak, devletin vatandaşlarla ya da sivil toplum örgütleriyle birlikte yönetilmesi gerektiği savunusu Dünya Bankası ve OECD gibi uluslararası örgütler tarafından dile getirilmektedir. Bu çalışmanın temel amacı kamu personel rejiminin sendikalarla birlikte yönetilmeye başlandığı olgusunu analiz etmektir. Analiz, devlet tarafından tek taraflı olarak başlatılan fakat sendikalarla birlikte sonlandırılan bir istihdam projesi olan TARGEL projesi üzerinden gerçekleştirilecektir.

Anahtar Sözcükler: Yeni kamu yönetimi, kamu personel rejimi, yönetim, sendika, toplu sözleşme.

Managing The Public Personnel Regime Together With The Public Employee Unions: An Evaluation Over The TARGEL Project

Abstract

In the 1960s, public personnel regime which was regulated with centralized and statutory understanding accordance with Fordist accumulation regime, has been under the transformation since the 1980s. In the process of change trade unions has been playing an important role. In particular, after constitutional changes made in 2010, trade unions have become a kingmaker by means of collective bargaining in the management of public personnel regime. This situation cease to the centralized and statutory nature of the public personnel regime. As part of the new public management approach, the defense that the government should be managed in conjunction with the citizens or NGOs have been expressed by international organizations such as the World Bank and the OECD. The main purpose of this work is to analyse the phenomenon of the public personnel regime started to be carried out in conjunction with the trade unions.. Analysis, will be carried out over the TARGEL Project as an employment project launched unilaterally by the government, but which terminated together with the trade unions

Keywords: New public management, public personnel regime, governance, trade union, collective bargaining.

2010 Anayasa Değişikliğinden Bugüne Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu: Örgütsel ve Yönetsel Açıdan Bir Değerlendirme

Arş. Gör. Özkan Durna
Mersin Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu(HSYK), Türkiye'de adalet yönetiminin merkezinde bulunur. Amacı 6087 sayılı kuruluş Kanunu'nda belirtildiği üzere mahkemelerin bağımsızlığı ile hâkimlik ve savcılık teminatı esaslarına göre çalışmaktır. 2010 yılında gerçekleşen anayasa değişikliğiyle birlikte Adalet Bakanı'nın Kurul'daki nüfuzu artmış, Kurul üyelerinin sayıları da artırılarak bir kısmının hâkimler ve savcılar arasından yapılacak seçimlerle belirlenmesi, bir kısmının Yargıtay, Danıştay, Adalet Akademisi genel kurullarınca, bir kısmının ise Cumhurbaşkanınca belirlenmesi kurala bağlanmıştır. Yargıçlar ve savcılar arasından seçim yapılması, yargıyı seçimler yoluyla ayrışma ve siyasallaşma tehlikesine neden olmuştur. O halde bu değişiklikler bağımsız yargının ruhuna uygun mudur? Ayrıca hâkimleri geçici yetki ile görevlendirme yetkisi bulunan Kurul'u, hâkimlik teminatı ile nasıl bağdaştırabiliriz? Bu çalışmanın amacı, 2010 anayasa değişikliğinden bugüne HSYK'nın yönetsel ve örgütsel yapısındaki değişmeyi inceleyerek, kurulun gerçek amacına ne ölçüde hizmet ettiğinin çözümlenmesidir.

Anahtar Kelimeler: *Adalet yönetimi, HSYK, mahkemelerin bağımsızlığı, hâkimlik teminatı, seçimler.*

The High Council of Judges and Prosecutors From 2010 Constitutional Amendment By Now: A Review About Organizational and Executive Structure

Abstract

The [High Council of Judges and Prosecutors](#) (HSYK) is at the center of administration of justice in Turkey. As it is mentioned in the law no. 6087 on the constitution of High Council of Judges and Prosecutors, the purpose is to provide the independence of the courts and legal guaranty of judges and prosecutors. With the constitutional amendment which took place in 2010, the influence of Ministry of Justice on the Council increased. The number of the members of the council was increased and some of them were decided to be chosen with an election which be held between judges and prosecutors, some of them were decided to be chosen by the general assembly of High Court of Appeals, Council of State and Academy of Justice and the other some of them were decided to be chosen by the President. The election which is held between judges and prosecutors causes disintegration of the judicial system through elections and politization of judicial system. Then, is this amendment convenient with the soul of independent judiciary. Besides, how can the council which has the authority to assign judges with temporary power accord with the legal guaranty of judges? The purpose of this study is to reveal to what extent the Council serves to its real purposes by examining the changes in executive and organisational structure of the Council since the constitutional amendment in 2010.

Keywords: *Administration of Justice, The High Council of Judges and Prosecutors (HSYK), independence of courts, elections.*

Düzenleyici ve Denetleyici Kurum Personelinin Teknokrat Nitelikleri Üzerine Bir İnceleme

Yrd. Doç.Dr. Mustafa Arslan
Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Teknokrasi felsefi temelleri Platon'un "Filozof Kralın Yönetimi" düşüncesiyle Bacon'un "Mühendislerin Yönetimi" düşüncesine dayanan ve Saint Simon'un "Toplumun Bir Endüstri Kuruluşu gibi Yönetilmesi" teziyle şekillenen bir yönetim sistemidir. Bir kesimce toplumu teknik bilgiye sahip olan kişilerin yönetmesi olarak algılanırken bir diğer kesime göre teknik bilginin yönetime uyarlanmasıdır. Teknokrat ise teknik uzman olan ve bu bilgisini politika belirleme sürecinde kullanabilen çalışandır. 1929 Ekonomik Buhranı sonrasında iktisadi kamu kurumları, planlama teşkilatları ve merkez bankaları gibi kurumlarda istihdam edilen ekonomist, planlama uzmanı, finans uzmanı gibi siyasi karar sürecinde rol oynayan uzmanlar politika belirleme sürecine dahil olmuşlardır. 1970'lerde yaşanan kriz sonrasında piyasaların işleyişini düzenlemek ve denetlemek üzere hükümet hiyerarşileri dışında yeni yönetsel yapılar oluşturulmuştur. Teknik bilgiye olan gereksinim sebebiyle bu kurumlar uzman personel istihdam etmektedir. Bu çalışmada kuruluş ve yetki kanunları incelenmek suretiyle, Türk yönetim yapısındaki düzenleyici ve denetleyici otoritelerde istihdam edilen personelin teknokrat yönleri değerlendirilmiştir. Bu üç adımda gerçekleştirilmiştir. Öncelikle; kanunlar incelenerek düzenleyici otoritenin yasa yapma sürecine doğrudan veya dolaylı etkisinin olup olmadığı araştırılmıştır. İkinci olarak düzenleyici otoritenin yetki alanında özerklik durumu açıklığa kavuşturulmuştur. Son olarak da uzman yardımcısı ve daha üst kadrolarda görev yapan personelin uzman niteliği taşıyıp taşımadıkları ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Teknokrasi, teknokrat, düzenleyici ve denetleyici kurum.

A Disquisition about Technocratic Qualifications of Regulatory and Supervisory Authority Employees

Abstract

Technocracy is a management system whose philosophic root is based on Platon's philosophy of "Government Ruled by Philosopher Kings" and Bacon's idea of "Government by Engineers" and shaped by Saint Simon's idea of "Managing the Society as an Industrial Organization". While it was perceived by some camps as "an administrative system lead by some ones who have technical knowledge", other groups argue that "technocracy is adaptation of the technical knowledge on administration". Technocrat is an employee who is a technical expert and able to use this specialized knowledge on the policy determination process. After the 1929 Economic Crisis the experts, economist-planning experts-financiers, employed in [state-owned economic enterprises](#), planning offices and central banks began to participate in policy determination. After the crisis in 1970s, new administrative authorities, which are established out of the [hierarchical structure](#) of cabinet, were constituted in order to regulate and supervise the markets. As a consequence of necessitating technical knowledge, these authorities employ technical experts. In this paper, technocratic characteristics of personnel employed in regulatory and supervisory authorities were evaluated by means of scrutinizing their establishment and empowering law. This realized in three steps. Primarily; whether the regulatory and supervisory authority has direct or indirect effect on policy making process is evaluated. Second; whether this authority has autonomy in its jurisdiction is declared. Finally; whether assistant experts and their hierarchical uppers have technocratic qualification is revealed.

Keywords: Technocracy, technocrat, regulatory and supervisory authority.

Siyasal ya da Bürokratik Bir Pozisyon Olarak Türkiye'de Bakan Yardımcılığı Statüsü

Yrd. Doç Dr. Funda Kemahlı
Erzincan Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Yrd. Doç.Dr. Şükrü Mert Karcı
Erzincan Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Temel ilkelerinden biri “siyaset – yönetim ayrılığı” olan geleneksel kamu yönetimi anlayışına göre siyasetçiler kamu politikalarına ilişkin temel kararlar alırken kamu görevlileri de bu kararları etkin ve tarafsız bir şekilde uygulamaktadır. Çağdaş yaklaşımlar ise “siyaset – yönetim ayrılığı” düşüncesini reddetmektedir. Ülkemizde müdahaleci devletten düzenleyici devlete geçiş sürecinde bürokratik örgütlenmelerin üst hiyerarşilerinde siyasal görevlendirmeleri meşru temele dayandırma girişimleri görülmüştür. Bu kapsamda 2011 yılında düzenlenen bakan yardımcılığı makamının hukuki statüsü ise tartışmalıdır. Siyasal bir pozisyon olarak özelliklerinin ortaya konabilmesi için uygulamanın değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu çalışmada bakan yardımcılığı statüsünün siyasal ve yönetsel bir pozisyon olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Uygulamanın 65. Hükümet Dönemi'ndeki görünümü analiz edilmiştir.

Anahtar Sözcükler: *Siyaset–yönetim ayrılığı, siyasal tarafsızlık, bakan yardımcısı, siyasi müsteşar.*

Deputy Minister's Status in Turkey as a Bureaucratic or Political Position

Abstract

Politics administration dichotomy is one of the basic principles of traditional public administration. According to the traditional approach while politicians give decisions of public policy the public officials implement these decisions effectively and impartially. However the contemporary approaches reject the politics administration dichotomy. The attempts to legitimize political appointments at the top level hierarchies of bureaucratic organizations in Turkey were examined during the transition process from interventionist government to regulatory government. The legal status of deputy minister arranged in this context in Turkey is arguable. The evaluation of the implementation is necessary in order to reveal deputy minister's political position. The aim of this study is evaluating the deputy minister's status as political and administrative positions. The appearance of the implementation during the 65th Government of Turkey is analyzed.

Keywords: *Politics–administration dichotomy, political impartiality, deputy minister, political undersecretary.*

Türkiye'de Personel İstihdamında Güvencesiz Çalıştırmanın Aracı Kurumu: Özel İstihdam Büroları

Yrd. Doç. Dr. Aytül Güneşer Demirci
Mersin Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

Özet

Kurumların işleyiş ve örgütlenme tarzındaki değişime uygun olarak istihdam sistemi de değişikliğe uğramaktadır. Günümüz, çalışma yaşamına ilişkin birçok düzenlemelerin tasfiye edildiği keskin bir süreci ifade etmektedir: Bu tasfiye süreci çalışma hayatına ilişkin birçok düzenlemeyi gerekli kılmıştır. Bu düzenlemelerin ortak özelliklerini çalışanlara ilişkin yasal korumanın zayıflatılması ve çalışanların bugüne kadarki kazanımlarına ilişkin saldırılar oluşturmuştur. Bu süreçte güvencesiz bir çalışma yaşamının inşası temel politika haline gelmiş ve çalışma hayatında bu temel politika dört ana unsur üzerinde kendini var etmeye çalışmıştır: Özelleştirme, piyasalaştırma, özel sektörün teşviki ve mevcut istihdam yapısının yok edilmesi. Benimsenen politikayı işler kılacak en önemli araçlardan biri uzunca bir süredir tartışması yapılan bugünlerde de yapılan düzenlemelerle hayat bulan kiralık işçi istihdamı ve bir araç olarak bu istihdamı düzenleyecek bir kurumsal yapı olan özel istihdam bürolarıdır. Çalışma hayatında “etkin”lik, hizmetleri piyasalaştırma, özelleştirme, piyasa fiyatından hizmet sunma, kar amacı güden kurum ve bu amaca hizmet eden personel eliyle mümkünleştirilmektedir. Bu durumda, bu istihdamı sağlayıcı, kolaylaştırıcı kurumları gerekli kılmaktadır. Türkiye’de bu doğrultuda tartışılmaya başlanan yapı özel istihdam bürolarıdır. Konu, üzerinde ısrarla çalışılan, çeşitli girişimlerde bulunulan bir alan olarak kendini var etmiş ve geçici iş ilişkisi “kiralık işçi” düzeni bakımından tüm kesimlerce tartışılmıştır. Örtülü tartışılan konu Türkiye’de İş ve İşçi Bulma Kurumu’nun aracılık faaliyetlerinde üstlendiği rolü özele devretmek ve istihdamı kiralık işçi istihdamı üzerinde yükseltmek’tir. Özel İstihdam Büroları, başlangıç tartışmalarında iş arayan kişilerle- işçi arayan kesimi buluşturma amacına odaklı masum bir yapılanma olarak karşımıza çıkmaktadır. Ancak kurumun işleyişine, uygulama sürecine ve diğer ülkelerdeki örneklerine bakıldığında, işgücü piyasasını kontrol altına alıp yeniden şekillendiren, çalışma ilişkilerini değiştiren ve güvencesiz çalışma hayatını inşa eden en önemli yapılardan biri olduğu görülmektedir. Çalışma, bu savı tartışma amacına odaklanacak ve bu yapıların güvencesiz çalıştırma politikası oluşturulma sürecindeki rollerini tartışacaktır.

Anahtar Kelimeler: İşgücü piyasası, güvenceli esneklik, güvencesiz çalışma, özel istihdam büroları, kiralık işçi.

As An Agency of Precarious Working To Personnel Employment in Turkey: Private Employment Agencies

Abstract

The employment system has changed in accordance with the changing of institutions mechanism and its organizational style. Today refers to a sharp process in which many regulations have been removed from working life. This process requires many regulations of working life. The common features of these regulations are composed of the weaken legal protection and attacks against acquisitions of employees to date. In this process the construction of an insecure working life has become a basic policy and this basic policy in working life has tried to make itself over four main elements: privatization, marketization, private sector incentives and destruction of existing employment structure. One of the most important tools to deal with the adopted policy is the private employment agencies, which is an institutional structure that will organize this employment as a means of hiring and employing leased workers, which are now in the process of being discussed for a long time now. “Efficiency” in the working life is made possible via the services of marketization, privatization, and service from the market price, profit-oriented institution and staff serving for this purpose. In this case, it requires facilitating agencies to provide employment. The structure that started to be discussed in this direction in Turkey is private employment agencies. The subject has established itself as a field of various initiatives that have been persistently pursued, and all section have been discussed in terms of the structure of the temporary work relationship "Temporary Agency Worker". The implicitly debated issue actually is giving up the intermediary activities of the Employment Agency in favor of the private sector in Turkey and to raise the employment above the temporary agency worker employment.

The Private Employment Agencies are confronted as an innocent structuring focused on the purpose of bringing together those who are looking for work in the initial discussions. However, looking at the institution's functioning, the implementation process and its examples in other countries, it appears that it is one of the most important structures that controls and re-shapes labor market, changes working relationships and builds precarious working life. The study will focus on this argument for discussion purposes and discuss the role of these structures in the process of forming precarious employment policy.

Keywords: Labor market, flexicurity, precarious working, private employment agencies, temporary agency worker.

Erdemli Kamu Yöneticilerinden Başarılı Kamu Yönetimine

Prof. Dr. Ahmet Yatkın
Fırat Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

“Kusursuz olmayan insanlardan oluşan bir dünyada kamu etiği, ancak bencil olmayan, dürüst bir kamu hizmeti ile sağlanabilir. Önemli olan bencil olmamak, dürüst olmak ve kamu yararı ile bireysel çıkar arasında tercih yaparken doğru kararı verebilmektir. Etik yönetim ancak bencil olmayan dürüst kamu yöneticileri ile sağlanabileceğinden, bu yöneticilere yaptıkları görevleri kapsamında ne gibi karar ve davranışların kamu yararına uygun olacağı çok iyi benimsenmelidir” (Sabih, Tansal).

Kamu yönetiminde etik ve değişim arayışları, gerek ülkemizde gerekse dünyada her zaman gündeme gelen bir konudur. Yeni bir yüzyılın, dahası yeni bir bin yılın başlangıcının, bilim ve teknoloji yanında ekonomik ve siyasal alanda yaşanan köklü değişimlerle örtüşmesi, bu dönemde yaşanan etik anlayışına ve algılayışına daha farklı ve önemli bir boyut kazandırmaktadır. Kurumsal etik yönetiminin, daha doğru bir tanımla iyi kamu yönetiminin güvencesi yetki ve sorumluluklarının bilincinde olan kamu kurum ve kuruluşlarının düzgün oluşturulması ve bunların işleyişidir. Profesyonel anlamda devlet ve vatandaş arasındaki ilişkilerin sağlıklı bir şekilde sürdürülmesi, günümüz kamu yönetiminin en karmaşık yönlerinden birini oluşturuyor. Kamu yönetimi ile kamuoyu arasındaki etik yaklaşım, aynılıklar, farklılıklar, yetki paylaşımından doğan sorunlar, iletişim eksikliği ve benzeri sorunlar kamu etiği alanında dünyanın en zengin birikimine sahip ülkelerde bile önemli bir tartışma ve araştırma konusu oluşturmaktadır. Ülkemizin istikrarlı bir ekonomiye ulaşması, güçlü bir ülke olması ve tüm ülkeler için güvenilir bir ticari ortak haline gelebilmesinde kuşkusuz etik kamu yönetimi büyük önem taşımaktadır. Devlet vatandaşlarına en iyi ve etkin hizmeti sunmak durumundadır. Bu sebeple özellikle kamu sektöründe kurumsal olarak sosyal sorumluluğunu, hem içeride çalışanlarına, hem de dışarıdaki vatandaşlarına “etik” ve “sorumlu” davranarak, bu yönde kararlar alarak ve uygulayarak göstermelidir. Devletin sorumluluğu sürdürülebilir büyüme temel hedefi ile birlikte topluma karşı sorumluluğu ve kamu kurumlarının etik işleyişi paralelinde bir çalışma arz eder.

Anahtar Kelimeler: Kamu yönetimi, etik, kamu etiği, bürokrasi, hesapverebilirlik.

Kamu Yönetiminde Liderlik Önündeki Engeller

Yrd. Doç. Dr. Cemal Öztürk
Bitlis Eren Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

Özet

Lider örgüt üyelerini örgüt amaçlarını gerçekleştirmek için gönüllü olarak çaba göstermeye sevk eden, bu yönde katkı sağlayan ve deneyimlerini aktaran ve sergilediği bu tarzından memnun olmalarını sağlayan kimsedir. Bir kimsenin liderlik özellikleri kişilik özelliklerini ve davranış tarzlarını içermektedir. Liderin kendini ortaya koyabilmesi için uygun ortamın varlığı esastır ve kişi liderlik vasıflarına sahip olsa dahi önündeki engeller onun kendini ortaya koymasını engelleyebilir. Bu çalışmada, eğer var ise Türkiye'de kamu yönetiminde lider bir kişiliğe sahip olan yöneticinin kendini göstermesi önündeki engelleri ve sebeplerini ortaya koymak amaçlanmaktadır. Bu amaca yönelik olarak literatür, mevzuat, yönetim yapısı ve mevcut durum taraması yapılmakta ve değerlendirilmeler yapılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kamu yönetimi, liderlik, liderlik engelleri.

Barriers to Leadership at Public Administration

Abstract

Leader is a person who voluntarily referred its members to the efforts to achieve the objectives of the organization, provide contribution on this way, share his experience and allowing them to be happy for his style. Leadership characteristics of a person includes both personality characteristics and behavior styles. The existence of suitable environment is essential to reveal himself of of a leader and the barriers can block himself to reveal himself eventhough he has leadership qualities. In this study, if any, it is intended to reveal the barriers and reasons to reveal manager who has a leader personality himself in Turkey. For this purpose literature, legislation, governance structure and maintained the current status of screening and assessments are carried out.

Keywords: Public administration, leadership, leadership barriers.

Türkiye'de Kamu Yönetiminin Yeniden İnşasında Oryantalist Etkiler

Prof. Dr.Muharrem Güneş
Mustafa Kemal Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Öğr. Gör H.İbrahim Çelebi
Mustafa Kemal Üniversitesi Kırıkhan Meslek Yüksekokulu

Özet

Türkiye'de kamu yönetiminin cumhuriyet sonrası inşasında olduğu gibi, bugün de kamu yönetiminde yeni düzenlemeler adı altında yürütülen tartışmaların yönü ve içeriği ile ilgili yaklaşımların daha çok teknik boyutta olduğu görülmektedir. Bugünkü tartışmaların çerçevesi çizilirken, kuramsal temellere inmekte yarar vardır. Çalışmanın temel tezi, nasıl bir kamu yönetimi sorusuna yanıt aranırken, oryantalist etkilerin ne derece etkili olup olmadığıdır. Çalışmanın amacı, yeni kamu yönetimi anlayışı içinde, söz konusu oryantalist etkilerin nasıl yer ettiğinin çözümlenmesidir. Kamu yönetimine etki eden oryantalist yaklaşımlar çözümlenmeden, kamu yönetimindeki dönüşümün yönü ve içeriği ile ilgili ortaya koyulan yaklaşımların yetersiz kalacağı bu çalışmanın tamamlayıcı içeriğini oluşturmaktadır.

Anahtar Sözcükler: *Yeni kamu yönetimi, yönetim, oryantalizm.*

Orientalist Effects in Reconstruction Process of Public Administration in Turkey

Abstract

After the Republic of public administration in Turkey as in build, and today under the name of the new arrangements in the management of the public discussion about the content and direction of approach is more of a technical dimension. Today's debate has to the theoretical basis when drawing the frame. The study's basic thesis, what kind of public administration while searching an answer to the question, is whether the effectiveness of orientalist. The aim of the study, in the new public management approach, the question is how that resolution of orientalist. The effect on the public administration public administration transformation that orientalist approach cannot, the direction and content of the approaches out inadequate content of this work is complementary.

Keywords: *New public manegeement, governance, orientalism.*

Postmodern Yönetim Anlayışının Türk Kamu Yönetimi Üzerinde Uygulanabilirliği

Arş. Gör. İbrahim İrdem
Polis Akademisi Başkanlığı Güvenlik Bilimleri Enstitüsü

Özet

Küresel boyutta gerek iş örgütlenmesinde gerekse kamu kesiminde fordist ve bürokratik ilkeleri reddeden ve bu ilkeleri aşma iddiasında olan enformasyon çağı yönetim anlayışının yükselmesine bağlı olarak kendisini gösteren post modern yaklaşımlar; kamuda özelleştirmeleri, pasif kullanıcı yerine aktif müşteriye esas alan tüketici-vatandaş taleplerini göz ardı etmeyen sözleşmecî devlet anlayışını, temsili demokrasi yerine halkın katılımının daha etkin olarak gerçekleştirilebileceği uzlaşma temeline dayalı bir piyasa demokrasisi anlayışını içermektedir. Çalışmada post modern kamu yönetiminin varsaydığı esaslar doğrultusunda postmodernizmin saydığı esasların Türk kamu yönetimi çerçevesinde uygulanabilirliği tartışılacaktır. Çalışma yerli ve yabancı literatür taraması ile gerçekleştirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Post-Modernizm, kamu yönetimi, postmodern yönetim, türk kamu yönetimi.

The Applicability of Postmodern Management Mentality on Turkish Public Administration

Abstract

Postmodern approaches which reject fordist and bureaucratic principles in both business organizations and public sector and claim the exceed those claims manifest itself depending on the rise of information age management concept. Postmodern approaches involve customizations in public sector, contracting state mentality which brings active clients instead of passive consumer, ensuring competition in public institutions and its subsidiaries, the expansion of individual and private sector spheres by depending on shrinking public space and involve market-democracy which is based on compromise and more effective public participation. Thus, it is thought that public administration would show more flexible, transparent, efficient and effective function by remaining loyal to principle of subsidiarity concept. In this study, the applicability of postmodern principles on Turkish public administration will be discussed. The study will be carried out by domestic and foreign literature.

Keywords: Post-Modernism, public administration, post-modern management, turkish public administration.

Hayaller Mars, Gerçekler Yeryüzü: Başarısız Devletler Çağına Doğru

Prof. Dr. Ahmet Özalp
Hitit Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi

Özet

1980'lerde yeni sağ adı verilen politikalar devletin alanını daraltmayı amaçlamışlardır. Sosyal devlet ya da Weberyen devlet, yeni sağ perspektiften aşırı-rasyonel, bürokratik, hiyerarşik ve anti demokratik olmakla eleştirilmiştir. Küreselleşmeyle birlikte piyasa, yönetim, sivil toplum, esneklik, verimlilik ilkeleri üzerinde devlet yeniden yapılandırıldı. Ancak bugün devletin başarısı kamu hizmeti ölçütü dahil olmak üzere Weberyen kriterlerle ölçülmektedir. Başarısız devletleri gösteren kırılma indeksi, meşru otorite, istikrar, hukuk devleti, kamu hizmetinde eşitlik gibi kriterlere göre temellenmektedir ve bu indekse göre dünyadaki devletlerin çoğu başarısız devlet kategorisine düşmektedir. Sonuç olarak, devleti yeniden yapılandırmak için yapılan reformlar başarılı bir noktaya ulaşamamışlardır.

Anahtar Kavramlar: Kamu yönetimi, yeni kamu yönetimi, yeni kamu işletmeciliği, reform, başarısız devlet.

To Imagine The Mars but to Live Facts in The Earth: Towards to The Failed States Age

Abstract

In 1980's, the new policies known as new right aimed for narrowing down of the State. Weberyen or Social State was criticized by new right perspective as extreme rational, bureaucratic, hierarchic and anti democratic. With the globalization State was rebuilt on principles of market, governance, flexibility, civil society, efficiency. But today, success of the state, including public service criteria, is evaluated by global actors according to Weberian principles. Fragility index which is used to show the failed states in the world based on principles legitimacy, stability, constitutional state, equality in obtaining public service, sustainability and this index shows that most of the States in the world have been failed in Failed State Category. As a result, it is said that new reforms for rebuilding state have not reached at successful point.

Keywords: Public administration, new public administration, new public management, reform, failed state.

İnterdisipliner Keşif ve Araştırmalar Bağlamında Sosyal Bilimlerin Paradigmatic-Devrimsel Dönüşümü: Neuro politika & Neuro Yönetim Örneği

Öğr. Gör. Mehmet Şirin Demir
Van YYÜ Edebiyat Fakültesi

Özet

Son yıllarda interdisipliner keşif ve araştırmaların ortaya koyduğu bulgular özellikle de sinirbilimlerinin artan ehemmiyeti sosyal bilimler & insani bilimlerde epistemik bir sarsıntıya yol açmış, karışık bir algı oluşturmuştur; sinir bilimleri, birtakım platformlarda sosyal bilimlerle ya da insani bilimlerle ilişkisi olmayan, sanki eskimeye yüz tutmuş 1950 li yılların davranışçı ya da pozitivist postulatlarını yeniden hayata geçirmeye çalışan bir interdisipliner saha olarak yanlış bir biçimde anlamlandırılmış ve oldukça yüzeysel değerlendirmelerin öngörüldüğü bir bilim dalı olarak algılanmıştır. Başka bir deyişle, bu bilim dalının oldukça farklı postulatlar içeren ve sanki biyolojinin varsayımlarıyla örgülenmiş tıbbi bilimlerin tozlu raflarında sıkışıp kalmış literatür ve terminoloji ile sınırlı kalması gerektiği, sosyal bilimlerin kontekstine uyarlanmaması gerektiği yönünde bir takım iddialar ileri sürülmüş ya da toplumsal bir bağsımsızlaştırmanın (decontextualization) indirgemeci bir sözcüsü ya da aracısı olarak tarif edilmiştir. Başka platformlarda da bu yeni yeni gelişmekte olan interdisipliner sahanın sanki kültürün ehemmiyetini ya da rolünü değersizleştirdiği yahut sosyal-kültürel bağlam ya da tecrübeyi küçümsüyor olduğu yönünde yanlış bir epistemik dayanak üzerine inşa edilmiş postulatlar ortaya konulmuştur. Ancak daha gerçekçi tahlillerde bulunarak bilimsel anlamda daha sağlam postulatlar ortaya koyan ve sosyal bilimler ile sinir bilimleri ya da insani bilimler arasında epistemik bir ilişki ya da diyalektiğin tesis edilmesi gerektiğini ifade eden ve her geçen gün daha da belirginleşen bir eğilim de mevcuttur; küresel, konjonktürel bağlamın da öngördüğü bu tür bir interdisipliner bakış açısından hareketle, başka bir deyişle, içinde bulunduğumuz zamanın ruhundan esinlenerek ortaya koyduğumuz bu çalışmamızda bir nöro-insanibilimin (neuro-humanities) sağlam bir estetiki temele oturtulmasının hayati bir önem arzettiği vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal bilimler, interdisipliner araştırmalar, nöropolitika, nöroyönetim.

Katılımcı Kamu Yönetiminin Uygulanabilirliği Üzerine Bir İnceleme

Zeynep Damla Karanuh

Marmara Üniversitesi Yerel Yönetimler A.B.D & Trakya Üniversitesi Kamu Yönetimi A.B.D Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi

Özet

Katılım, demokrasinin işlerliğini sağlayan en temel mekanizmadır. Kararların demokratikliği, katılımın etkinliği ile doğru orantılıdır. Kamu yönetiminde 20. yüzyıl ve sonrasında meydana gelen değişim ve dönüşüm, katılımın önemini bir kez daha ortaya çıkarmıştır. Yeni Kamu Yönetimi anlayışıyla birlikte geleneksel yönetim yapısından modern yapıya evrilen yönetim içerisinde katılımcılık, şeffaflık ve hesap verebilirlik önem kazanmıştır. Merkezi yönetimin taşra teşkilat yapılanması içerisinde yer alan yerel yönetimler, halka en yakın hizmet birimleri olmaları nedeniyle yerel demokrasinin ve katılımın en iyi uygulanabileceği alanlar olmaktadır. Yerel yönetimlerde katılım, literatürde yoğun bir biçimde vatandaşın yönetimde aktif olarak yer alması şekliyle ele alınsa da iç paydaş olan çalışanların kararlarda etkinliği de önemli bir boyutunu oluşturmaktadır. Bu çalışmada öncelikle konuyla ilgili literatür taraması yapılacak olup ayrıca Büyükçekmece Belediyesi örneğinde çalışanların yönetsel süreçlere katılımı uygulanan anket çalışması ve kurumun stratejik planları, performans programları ve faaliyet raporları neticesinde elde edilecek veriler ışığında sorunsallaştırılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Katılım, yeni kamu yönetimi, Büyükçekmece Belediyesi.

A Study on The Applicability of Participator Public Administration

Abstract

Participation is the most fundamental mechanism which maintains the functionality of democracy. The democracy in decisions is proportional to the effectiveness of participation. The change and transformation in Public Administration, which came to be in in the 20th century and the following period, revealed the significance of participation once again. With the new Public Administration approach, participation, transparency and accountability have acquired importance within management, of which the conventional structure has evolved into a modern one. Local administrations which are situated in the provincial organization structure of centralized management are the areas in which local democracy and participation can be implemented most effectively due to the fact that these are the service units which are closest to the public. Even though the existing meaning of participation in local administrations in literature is generally considered to be active involvement of citizens in management, the effectiveness of the employees, who are internal partners, in taking of decisions is also an important element. This study is comprised of a review of the relevant literature and the problematization of participation in the sample group consisting of Büyükçekmece Municipality employees in consideration of the acquired data.

Keywords: Participation, new public administration, Büyükçekmece Municipality.

Demokrasiyi Yeniden Düşünmek (Güvenli Topluluklar Bağlamında)

Yrd. Doç. Dr. Abdullah Erol
Van Yüzcüncü Yıl Üniversitesi İİBF Uluslararası İlişkiler Bölümü

Özet

Dünyadaki ilk demokrasi M.Ö. 510'da Atina'da başladı. Demokrasi kavramı ilk olarak Antik Yunan'da, özellikle Atina'da kullanıldı. Demokrasiye katılım tüm sakinlere açık değildi. Atina şehir devletinde uygulanan demokrasi daha çok kadınları, yabancıları ve köleleri dışarda bırakıyordu. Demokrasi kavramının günümüz niteliklerini taşımaya başlaması Aydınlanma dönemi ve sonrası çabaların bir sonucudur. Demokrasi canlı bir organizma gibi devamlı gelişmiş ya da geliştirilmiş bir kavramdır. Nitekim "nasıl bir demokrasi" sorusuna çeşitli demokrasi kuramları da cevap aramıştır. Günümüzde pratik olarak uygulan demokrasi modeli liberal demokrasi kuramından tevarüs etmiştir. Bu model toplumlara daha çok homojenleştirip özgürlükleri bu temel üzerinden geliştirmeyi hedeflemiştir. Sosyal farklılıkları korumaya ama geliştirmeye müsait bir alan oluşturmayan bu model; kozmopolit kültür, çok kültürlülük kavramları ile sosyal yaşam alanlarını daraltıcı noktaları rehabilite etmeyi amaçlamıştır. İnsanlık tarihinin oluşturduğu tecrübeler içinde farklılıkların bir arada yaşandığı, korunduğu ve kendini geliştirdiği bilinmektedir. Bu geleneğin oluşturduğu "güvenli topluluklar" üzerinden demokrasinin yeniden düşünülüp, geliştirilmesi gerektiği düşünülmektedir. Bu çalışmada geliştirilmeye müsait olan demokrasi kavramının geleneksel ilişkilerin oluşturduğu "güvenli topluluklar" açısından nasıl düşünülmesi gerekir, hususu tartışılacaktır.

Anahtar Kavramlar: Demokrasi, Liberalizm, Güvenli Topluluklar

Rethinking Democracy (In the Context of Safe Communities)

Abstract

The earliest democracy in the world began in [Athens](#), in [510 BC](#). The concept of democracy was first used in ancient Greece, especially in Athens. Democracy participation was not open to all residents. Democracy applied in the city-state of Athens left out women, foreigners and slaves. Contemporary democracy's qualities is the result of the efforts of the Enlightenment period and afterwards. Democracy, like a living organism, is a constantly developed or improved concept. Thus, various democracy theories have also searched for the question "what kind of democracy". Today, practically applied model of democracy has inherited from the theory of liberal democracy. This model aims to homogenize the societies more and develop freedoms on the homogeneous society. This model, which does not create a space that can protect and improve social differences, with cosmopolitan culture, multiculturalism, aimed at rehabilitating the narrowing points of social habitat. It is known that there are different cultures which lived together, protected and self-developed in the experiences created by the history of mankind. It is thought that democracy should be rethought and developed through "safe societies" which created by these experiences. In this study, It will be discussed how the concept of democracy, which is available for development, should be considered in terms of "safe communities".

Key Concepts: Democracy, Liberalism, Safe Communities

Küreselleşen Demokrasi - Demokrasinin Küreselleşmesi ve Küresel Kriz

Doç.Dr. Haluk Yergin
Van YYÜ İİBF İktisat Bölümü

“Âdem oğulları aynı bedenin âzâsıdır.
Çünkü hilkatde aynı cevhere mensupdur.
Tâli' bir uzva elem verirse,
Diğer uzuvlar için de imkân-ı huzur kalmaz.
Ey başkalarının mihnetine lâ- kayd olan!
Sana insan unvânı şâyân değildir!” (Ceyhan; 2007)
Sadi Şirazi

Özet

Demokrasi, politik bir sistem olarak adil ve özgür seçimleri, vatandaşların politik sisteme aktif katılımı, insan hakları ve tüm insanların hukuk önünde eşit olmasını sağlayan dört unsuruyla (web. Stantford. edu; erişim: 29.05.2016) en küçük yönetim biriminden küresel ölçeğe kadar ideal bir sistem olarak uygulanmaya çalışılmıştır. Bu bağlamda iki soru ön plana çıkmaktadır: biri, demokrasinin küresel olarak etkinliği – yaygınlaşması ve uygulanması diğeri ise küresel siyasi ve ekonomik birimlerin demokrasiye ne kadar uydukları. Küreselleşmenin demokratikleşmesi konusunda, iyimser gelişme olarak G-20 gibi yapıların daha ön plana çıkması, BRICS ülkelerinin küresel kurumlarda daha çok söz sahibi olmaları söylenebilir (Öniş; 2008). Fakat güç dağılımı daha fazla dağılmadıkça demokratik etkinlik yeterli olmayacaktır. Demokrasinin küreselleşmesi konusunda ise; ekonomik küresel krizin en çok demokrasiye zarar verdiği ifade edilmektedir. Özellikle Latin Amerika ülkelerinde demokrasi daha etkin hale gelirken, küresel krizi atlatamayan demokrasinin merkezi olarak ifade edilen Avrupa, demokrasi konusunda ağır bir yara almıştır. Ayrıca bu çerçevede etkin olmayan demokrasi ve küresel kriz arasında bağlantı olup olmadığı da bu çerçevede incelenerek araştırılmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Küreselleşme, demokrasi, küresel demokrasi, küresel kriz.

Globalizing Democracy-Globalization of Democracy and Global Crisis

“Âdem's sons are organs of the same body.
Since, they stem from the same essence.
When subordinate harms an organ,
Other organs shall not find opportunity to relieve.
Hey, to those who cause others' suffering!
Human name is not for you!”
(Ceyhan; 2007)
Sadi Şirazi

Abstract

Democracy is a political system that has been applied to all management units from the smallest units to global scale as an ideal system with its four principles that equality of individuals before the law, fair and free elections, active participation of citizens to politic system, and human rights (web. Stantford.edu; access: 29.05.2016). In this context, two questions become prominent: one is effectiveness, spreading and implementation of democracy in global scale and the other is to what extent global political and economic units obey democracy. In positive sides, such structures like G-20 become prominent and BRICS countries have more rights to have a say in global institutions can be shown in democratization of globalization (Öniş; 2008). However democratic effectiveness will not be sufficient unless power distribution is sustained well. The fact that economic crisis has the most harmful effects on democracy can be argued for globalization of democracy. Especially, democracy in Latin America countries becomes more effective while Europe which is considered as the center of democracy but could not pass through global crisis had a big impact in democracy. Additionally, the relationship between ineffective democracy in this scope and global crisis is researched and analyzed in this framework.

Keywords: Globalisation, democracy, global democracy, global crisis.

Günümüz Demokrasilerindeki Meşruiyet Sorununun Çözümüne Dair Bir Alternatif: Çok Düzlemli Yönetişim ve Müzakereci Demokrasi

Arş. Gör. Hakan Gökhan Gündoğdu
Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

Özet

Günümüz demokrasilerindeki meşruiyet sorununun çözümünde, liberal demokrasinin meşruiyet krizinin üstesinden gelmeyi amaçlayan düşünceler bulunmaktadır. Bunlar içerisinde özellikle; müzakereci demokrasi modeli ile yerleşme ve bölgeselleşme süreçlerinin etkisiyle oluşan çok düzlemli yönetim yapıları önemli bir yer tutmaktadır. Çalışmada, liberal demokrasi krizine çözüm bulmak ve yeni siyasal durumun taleplerine cevap vermek savunusu ile ön plana çıkan müzakereci demokrasi ve çok düzlemli yönetim anlayışı tartışılmaktadır. Bu bağlamda, çalışmanın yöntemi teorik çerçeveye ifade edilmekle birlikte, müzakereci demokrasinin ve çok düzlemli yönetişimin uygulamadaki eksikliklerinden bahsedilmektedir. Ayrıca, korporatist/örgütlenme bakış açısıyla işleyecek bir müzakereci demokratik modelin ve çok düzlemli yönetişimin günümüz demokrasilerindeki çıkmaza çözüm olabileceği irdelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çok düzlemli yönetişim, meşruiyet krizi, müzakereci demokrasi.

An Alternative on the Solution to the Problem of Legitimacy in Contemporary Democracies: Multi Level Governance and Deliberative Democracy

Abstract

Ideas aiming at overcoming the crisis of legitimacy of liberal democracy are available on the solution to the problem of legitimacy in contemporary democracies. Particularly, multi level governance structures which were created by the impact of deliberative democracy model and localization and regionalization processes have a significant place among these. Finding solutions to the crisis of liberal democracy and deliberative democracy which becomes prominent with the defense of responding demands of the new political situation and multi level governance approach are discussed in this study. In this context, as well as stating the method of the study within a theoretical framework deficiencies of deliberative democracy and multi level governance are also mentioned. Besides, it is also examined that a deliberative democratic model which will work with a corporatist/organizational viewpoint and multi level governance may be a solution to the dilemma of contemporary democracies.

Keywords: Multi level governance, the legitimacy crisis, deliberative democracy.

Yönetime Katılım: Dışlayıcı mı, Kapsayıcı mı?

Arş. Gör. Dr. Ali Somel

Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Özet

Yönetime katılım, farklı yönetim yapıları içerisinde pozitif anlamlar yüklenmiş bir kavramdır. Yönetimi tarihsel maddeci yöntemle inceleme, bu yapıların farklı tarihsel bağlamlarda katılıma yükledikleri işleve göre katılımın yönetimde kapsayıcı ve dışlayıcı roller üstlenebildiğini göstermektedir. Kapitalizmde iktidar ilişkileri bakımından kapsayıcı katılım modelleri, mülkiyet ilişkileri bakımından dışlayıcı olabilmektedir. Yönetime katılım ve serbest piyasaya tabiyet liberal modeli oluşturmaktadır. Tekelci niteliği pekişen kapitalizm, piyasaya aktif entegrasyona dayanan neoliberal katılım modelleri üretmiştir. Buna karşılık tekelci kapitalizmden kopuş öngören sosyalizme geçiş örnekleri, yönetim ve mülkiyet ilişkileri bakımından sermaye sınıfını dışlayan, işçi sınıfı katılımını da kolektivizm temelinde yeniden kuran alternatifler üretmektedir.

Anahtar Sözcükler: Katılım, tekelleşme, entegrasyon, kolektivizm.

Yönetişim Kavramı ve Türkiye'de Demokratikleşme Reformları: Kamu Denetçiliği Kurumu (Ombudsman) Örneği

Yrd. Doç. Dr. Kadir Caner Doğan
Gümüşhane Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Yönetişim, 1990'lı yıllardan sonra dünyada ve Türkiye'de kamu yönetimi kuramlarına etki eden bir kavramdır. Dünya Bankası tarafından öne sürüldükten sonra akademik ve güncel tartışmaların önemli konularından biri haline gelmiştir. Yönetişim kavramı, postmodern kamu yönetimi ve eleştirel kamu yönetimi gibi farklı ekol ve akımlarla da bağlantılıdır. Yönetişim, 1980'li yıllardan sonra küreselleşme ve neo-liberal politikaların da etkisi ile kamu yönetiminde meydana gelen paradigma değişiminin bir uzantısıdır. Yönetişim esas olarak siyasal karar alma süreçlerindeki ortaklığa ve birlikteliğe vurgu yapmaktadır. Toplumdaki tüm paydaşları siyasal iktidara ortak ederek demokratikleşmeye katkılar sunmaktadır. Türkiye'de de Osmanlı'dan devralınan merkezîyetçi siyasal yapı ve halktan kopuk siyasi kültürün demokratikleştirilmesinde yönetişim kavramı 1990'lı yıllardan sonra belirleyici olmuştur. Türkiye'de neo-liberal eksenli postmodern kamu yönetimi esaslı yönetişim uygulamaları olan bağımsız idari otoriteler, ombudsman, etik kurul, kent konseyleri ve bölgesel kalkınma ajansları kurulmuştur. Bunlar ile Türk kamu yönetimi yerelleşmeci, etik kültüre bağlı, esnek, katılımcı, hesap verebilir ve demokratik bir görünüm ve işleve sahip olmuştur. Bu çalışmada yönetişim, Türkiye ve sözü edilen dönüşüm çerçevesinde özellikle ombudsman üzerinden konu örneklenmeye çalışılmaktadır. Nitekim ombudsman, Türk kamu yönetiminde sahip olduğu yapısal ve işlevsel yönleri ile tipik bir yönetişim reformu özelliği göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Yönetişim, demokratikleşme, yeniden yapılanma, ombudsman, Türkiye.

The Concept of Governance and Democratization Reforms in Turkey: The Case of Public Auditing Institution (Ombudsman)

Abstract

Governance is a concept that influences public administration theories in the world and in Turkey after the 1990s. After being put forward by the World Bank, it has become one of the important topics of academic and contemporary debates. The concept of governance is also linked to different schools and trends such as postmodern public administration and critical public administration. Governance is an extension of the paradigm shift in public administration with the impact of globalization and neo-liberal policies since the 1980s. Governance mainly emphasizes partnership and cohesion in the political decision-making process. All stakeholders in society are contributing to democratization by sharing political power. The decentralized political structure inherited from the Ottoman Empire in Turkey and the concept of governance in the democratization of the political culture that has been separated from the people has been decisive since the 1990s. Independent administrative authorities, ombudsman, ethics committee, city councils and regional development agencies have been established in Turkey which are neo-liberalized postmodern public administration based governance practices. With these, Turkish public administration has become a localist, ethical cultural dependent, flexible, participatory, accountable and democratic in appearance and function. In this study, we try to exemplify governance, Turkey and the ombudsman especially in the context of the mentioned transformation. As a matter of fact, the ombudsman demonstrates the characteristic of typical governance reform with the structural and functional aspects it has in Turkish public administration.

Keywords: Governance, democratization, reconstruction, ombudsman, Turkey.

Yerel Hizmetin ve Siyasanın Kamusalılığı: Nerede ve Ne Kadar?

Doç. Dr. Azize Serap Tunçer

Ahi Evran Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Bu çalışma bir “vatandaşlık” nosyonuna dayanan kentler geleneğinden günümüz kentlerine, elimizde “kamusal” olarak ne kaldığı sorusuna odaklanmaktadır. Yerel hizmetlerin piyasalaşması sürecinde silikleşen “kamu hizmeti” kavramı ve bunun hukuksal metinlerde tescili aşamasıyla başlayan süreç, bugün tamamen “hizmet sunma” olgusuna yönelmiş görünmektedir. Ancak bu “hizmet” artık kamusal içeriği boşalmış ve özel sektör tarafından sunulan ve özel bir hizmet alımı olarak bedeli ödenen bir “tüketim malı” durumundadır. Sokak ve meydanları kaldırılarak, gökdelenler/özel siteler/otoyollar bağlamında tecrit edilmiş toplulukları ile “kamusal” buluşmaları devre dışı bırakılan kentsel yaşamda da mekan kamusal içeriğinin özelleşmesi ile yeniden şekillenmektedir. Bu sürecin doğal sonucu olarak da yerel siyaset, “yerel demokrasi” olgusu yerine “yerel hizmet yarışı” na odaklanmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Kamusal Alan, yerel hizmet, yerel siyaset, kentsel mekan, kentsel ekonomi.

Türkiye'de Mahalle Muhtarlığının Dönüşümü ve Yeni Muhtarlık Algısı

Öğr. Gör. Tuna Emre Köklü

Süleyman Demirel Üniversitesi Gönen Meslek Yüksekokulu Yerel Yönetimler Programı

Prof. Dr. Hüseyin Gül

Süleyman Demirel Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Yerel yöneticilerin yerel halk ile olan iletişimi katılımcı demokrasinin önemli bir ayağını oluşturmaktadır. Bu iletişimin düzeyi ise yerelin ölçeği ile ters orantılıdır. Toplumun kılcal damarlarında bulunan muhtarlar, hem en küçük yerleşim birimlerinin başı hem de merkezi idarenin vatandaşlara en yakın temsilcileridir. Son yıllarda muhtarlıkla ilgili önemli değişiklikler yaşandı. Muhtarlara günümüzde özellikle Cumhurbaşkanı tarafından ayrı bir önem verilmeye başlanmıştır. Ayrıca, 6360 sayılı yasa ile 30 büyükşehir olan ilde tüm köy muhtarlıkları mahalle muhtarlığına dönüşmüştür. Bu çalışmada, Isparta kent merkezinde belirlenen mahalle muhtarları ile bir anket çerçevesinde yapılan yüz yüze görüşmeler temelinde, muhtarların kendilerini, mahalledeki konumlarını ve Cumhurbaşkanlığının düzenlediği “muhtarlar toplantılarının” muhtarlığa etkisini nasıl gördükleri çözümlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mahalle, muhtar, köyler, katılımcı demokrasi.

The Transformation of Neighborhood Mukhtarship and New Perception of Mukhtars

Abstract

The communication of local administrators with the local public is an important part of participative democracy. The level of this communication is correlated inversely with the scale of local district. Mukhtars, located in the capillary of society, are both the headmen of smallest settlements and the representatives of the central government closest to the local people. In recent years, some important changes have taken place regarding mukhtars. The current president is paying special attention to mukhtars. Besides, the law numbered 6360 turned village mukhtars into neighborhood mukhtars in 30 metropolitan provinces. This study analyses the perceptions of the mukhtars on neighborhood mukhtarship and their position in neighborhood and the influence of the meetings of the President with mukhtars on this perception on the base of the data gathered through interviews with the mukhtars via a questionnaire in the selected neighborhoods in the city of Isparta.

Demokrasi Bağlamında Bir Değerlendirme: Türk Yerel Yönetim Sistemi Ve Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Belediyelerin Kuruluşu

Berfin Göksoy

Van Yüzcüncü Yıl Üniversitesi, Kamu Yönetimi ABD YL

Esmâ Sağıol

Van Yüzcüncü Yıl Üniversitesi, Kamu Yönetimi ABD YL

Özet

Belediyeler, halkın günlük yaşantısını etkileyen görevleri üstlendikleri için halka en yakın yerel yönetim kuruluşlarıdır. Bu sebeple yerel yönetim kuruluşları içerisinde en önemli yeri belediyeler tutmaktadır. Ülkemizde modern anlamda belediye yönetimlerinin ortaya çıkışı, günümüzde karşılaştığımız belediye yönetimlerinin sorunlarından da anlaşılacağı üzere çok eskilere dayanmamaktadır. Belediyelerin ortaya çıkışı, Osmanlı yönetiminin batılılaşma girişimlerinin bir sonucu olarak Tanzimat'la birlikte olmuştur. Çalışmada Osmanlı Devleti'ndeki belediyeçilik anlayışı Tanzimat Öncesi yani klasik dönem ve Tanzimat Sonrası Dönem olarak iki ayrı başlık altında incelenmiştir. Osmanlı'da belediye, kentin kendini yönetmesi anlamına gelmemiştir. Dönem çerçevesinde belediye; şehre ait işler anlamına gelirken, Osmanlı Tanzimatı, belediyeyi şehrin döşenmesi, dizaynı için gerekli görmüştür. Dönemin basımından belediye hakkında bir inceleme yapıldığında siyasal katılım, demokratik terbiye ve denetim ile ilgili bir habere rastlanmamakla birlikte halkın beledi hizmetler noktasında sıkıntı olması halinde sessiz kalmadığını ve az sayıda da olsa dilekçe yazma yoluna başvurduğunu görüyoruz. Tanzimat Dönemi'nde her ne kadar belediye reformları devlet eliyle yürütülmüş olsa bile, dilekçe yoluna başvuruların olması beledi hizmetler noktasında hemşehrinin iradesini, katılımını bize göstermesi açısından oldukça kıymetlidir. Çünkü demokrasi kavramı tarihsel köken itibarıyla yerel yönetimler/kent üzerinden yükselirken günümüze baktığımızda ise, yerel yönetimler denildiğinde özellikle demokrasi ve katılım öğelerinin öne çıktığını görüyoruz. Demokrasi kültürü katılım öğesinden bağımsız düşünülemezken bu kültürün yurttaşlara yerleşmesi ise yerel yönetimler aracılığıyla olur. Yerel yönetimler, sadece halkın özgür iradesi ile seçtiği organlar aracılığıyla halkın kendi kendini yönetmesine imkân vermekle kalmaz aynı zamanda halkın hizmetler noktasında fikirlerini çeşitli şekillerde beyan etmesine de olanak tanır. Yerel yönetimler bu bağlamda demokrasi kültürünü yurttaşlara öğretmekle birlikte yurttaşlık bilincinin gelişmesine katkıda bulunarak, yerel katılımın gerçekleşmesini sağlamaktadır. Böylece demokrasiyi tabana yaymaya olanak sağlamaktadır. Çalışmada yerel demokrasi, katılım Türk Yerel Yönetim Sistemi bu bağlamda incelenmiştir. Çalışmanın temel amacı, Osmanlı'da Batı kaynaklı reformlar çerçevesinde gelişen yerel yönetimlerimizin yapısal dönüşümünü incelemektir.

Anahtar Kelimeler: *Demokrasi, yerel yönetimler, yerel katılım, Tanzimat, belediyeler.*

An Assessment on Democracy: Turkish Local Government System and Constitution of Municipalities from Ottoman Empire to Turkish Republic

Abstract

Municipalities are the closest local government institutions to the people as they undertake missions that affects the daily life of the locals. Therefore, they have the most important place among local management units. The birth of modern municipalities in our country doesn't date long way back as is also understood from the municipal problems encountered nowadays. The municipalities emerged with Tanzimat, the political reforms made in Ottoman Empire in 1839, as a result of the westernisation attempts of the Ottoman government. In the study, municipal consciousness in the Ottoman Empire has been examined divided into two titles as the classical period before Tanzimat and the period after Tanzimat. Municipality in Ottoman Empire didn't mean the self-governance of the city, or town. As part of the period, while municipality meant urban works, after Tanzimat, Ottomans considered the municipality necessary to pave and design the city. On a research on the press of the period regarding municipalities, we see that there wasn't any report regarding democratic education and control, and that the people raised their voice against problems in municipal services and wrote appeal to write petitions even in limited numbers. Even though the municipal reforms were carried out by the state during Tanzimat, petitions are very valuable in that they demonstrate the will and the participation of the people in municipal services. Because, while the concept of democracy rose over the local governments/cities in terms of historical background, when we look today, we see that especially the elements of democracy and participation become prominent when local governments are mentioned. While the democracy culture cannot be considered independently from the participation factor, this culture is settled through local governments. Local governments allow the people not only to self-govern through the organs elected by their free will, but also to declare their ideas in various forms on municipal services. In addition to teaching democracy culture to the citizens, they contribute to the development of civic consciousness, providing local participation. Thus, they allow the democracy to take root. In the study, democracy, participation and Turkish Local Government System have been examined in this regard. The principal purpose of the study is to investigate the structural evolution of the local governments developed by the West-induced reforms in the Ottoman Empire.

Keywords: *Democracy, local governments, local participation, Tanzimat, municipalities*

Suriye Kökenli Öğrencilerin Sosyal Uyum, Eğitim ve Adaptasyon Sorunları: Yüzüncü Yıl Üniversitesi Örneği

Yrd. Doç. Dr. Aysun Yaralı Akkaya
Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Araş. Gör. Gaye Tuğ Levent
Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Araş. Gör. Gülcan Azimli Çilingir
Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Bu çalışmanın amacı, Suriye'de 2011 yılından itibaren başlayan iç karışıklıklar sonucu Türkiye'ye sığınmak zorunda kalmış yükseköğrenim çağındaki Suriyelilerin yaşadıkları süreci ve sorunları araştırmaktır. Çalışma Türkiye'de Suriyeli öğrenci sayısı bakımından ilk sıralarda yer alan Yüzüncü Yıl Üniversitesi'nde gerçekleştirilmiştir. Üniversite yaşamı genç bireyler için beraberinde sorunları ve yeni deneyimleri barındıran zorlu bir dönemdir. Bu dönem, kendi kültüründen uzakta ve zorunlu bir göç durumu sonrası yaşayan Suriyeli öğrenciler için, aynı zamanda uyum, sosyal kabul ve adaptasyon problemlerini de beraberinde getirmektedir. Çalışmada nicel ve nitel araştırma yöntemleri birlikte kullanılmıştır. Suriye kökenli öğrencilere yarı yapılandırılmış anketler uygulanmış, çalışmanın sonuçları istatistiki ortamda değerlendirilmiştir. Bununla birlikte konuyla ilgili yetkili kurumlar ile mülakatlar yapılması öngörülmüştür. Böylelikle Suriyeli üniversite öğrencileri ile ilgilenen kişilerin konuya ilişkin bakış açıları ve yaklaşımları da belirlenmiştir. Sonuç olarak bu çalışmanın yabancı uyruklu öğrencilerin yükseköğretim aşamasında karşılaştıkları sorunlara yönelik ortak bir politika üretmek adına kaynak teşkil edeceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal uyum, eğitim, adaptasyon, Suriyeli sığınmacılar, yüksek öğrenim.

Syrian Students' Problems about Social Adjustment, Education and Adoption: The Case of Yuzuncu Yil University

Abstract

The aim of this study is to investigate the processes and problems experienced by the Syrians students in colleges in Turkey, who had to take refuge in Turkey as a result of the internal turmoil that started in Syria in 2011. The study was carried out in Yüzüncü Yıl University, which ranked first in terms of the number of Syrian students in Turkey. The college life is a challenging period for younger individuals to have problems and new experiences. Experiencing this period together with a forced immigration situation, brings about integration, social acceptance and adaptation problems for Syrian students living away from their own culture. Quantitative and qualitative research methods have been used together in the study. Semi-structured questionnaires were administered to students from Syria, and the results of the study were evaluated in a statistical environment. Moreover, interviews with the relevant authorities have been envisaged and the perspectives and approaches of the relevant authorities about Syrian college students have been determined. As a result, it is thought that this study will be a resource to produce a common policy for the problems of foreign students in their college education.

Keywords: Social adjustment, education, adaptation, Syrian asylum seekers, college education.

Bir İnsan Hakkı Olarak Su Hakkı ve Dava Edilebilirliği

Yrd. Doç. Dr. Nurten İnce
Marmara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Hukuk Anabilim Dalı

Özet

Günlük ihtiyaçlarını karşılamak için, her insanın günde minimum 20-50 litre temiz suya ihtiyacı vardır. Dünya Sağlık Örgütü'nün açıklamaları dikkate alındığında Dünyada 2,6 milyardan fazla kişinin içmek için temiz su kaynaklarından yoksun olduğu ve yine hayatta kalmak için suya erişebilen 1,6 milyar kişinin sağlık ve hijyen için yeterli suya sahip olmadığı görülmektedir. Bir yandan artan nüfus, kentleşme ve sanayileşme nedeniyle su talebi artmakta diğer yandan su kaynakları bilinçsiz bir şekilde kirletilmektedir. Tüm bunlardan yola çıkılarak “mavi altın” olarak adlandırılan suyun sınırsız bir kaynak olmadığı hatta önümüzdeki yıllarda su savaşlarının yaşanacağı tahmin edilmektedir. Suyla ilgili tüm bu sorunlar bazı temel konuların yeniden ele alınmasını beraberinde getirmiş olup insan hakkı olarak su hakkı, bu tartışmaların merkezindeki konulardan birini oluşturmaktadır. Su, insan yaşamının zorunlu unsurlarından biri olduğu için yaşam hakkının ayrılmaz bir parçasını oluşturmaktadır; ancak son zamanlarda suyun bağımsız bir hak olarak kabul edilmesi ve düzenlenmesi yönünde büyük çabalar ortaya atılmıştır. Peki, suyun bağımsız bir hak olarak tanınması neden önemlidir ve bu sadece teorik bir tartışma mıdır? Suyun bir hak olarak kabul edilmesi beraberinde yükümlülüğü olan öznelerinde kabul edilmesi durumunu ortaya çıkaracaktır, yani su hakkını ihlal eden kişilere yaptırım uygulanacaktır. Yine temiz suya erişim bir hak olacağı için en az hizmet edilenlerin (çocuk/kadın/ mülteci gibi) şartları iyileştirilerek suya erişimleri sağlanacaktır. Su hakkı, suya erişim aslında birçok insan haklarının sağlanması ön şartıdır; başka bir deyişle olmazsa olmazdır (conditio sine qua non); zira kolay bir şekilde yeterince temiz suya erişemeyen bir kişinin eğitim, sağlık ve aşam gibi pek çok temel hakkı ortadan kalkmaktadır. Bildiride, su hakkı ile ilgili yapılan çalışmaların aktarılması amaçlanmıştır. Bu nedenle önce hak kavramı ve çeşitleri açıklanıp ardından da su hakkının doğrudan ya da dolaylı olarak yer aldığı uluslararası sözleşmelere değinilecektir. Su hakkını en geniş şekilde ele alan Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Komitesinin 15 numaralı Genel Direktifi üzerinde durularak uluslararası alanda su hakkına önem veren Hindistan ve Güney Amerika örnekleri üzerinde durularak yeni anayasa çalışmaları kapsamında suyun nasıl düzenlenebileceği hususunda tavsiyeler verilecektir. Su hakkının güncel tartışmalara konu olmasına rağmen içeriğine yönelik kapsamlı ve tutarlı bilginin açığa konulmaması nedeniyle bu çalışmada, su hakkının uluslararası ve ulusal olarak tanınmasına yönelik kuramsal ve pratik çalışmalar ve hakkın içeriğinin ortaya koyulması amaçlanmaktadır. Çalışma daha çok hukuki gerekçeler ve hukuk boyutu ile ele alınmış olup suyun özelleştirilmesi, HES gibi konular kapsam dışında tutulmuştur.

Kuşatılmış Doğanın Korunması İçin Halkın Bilinçlendirilmesi ve Yönetim Kararına Katılımı

Yrd. Doç. Dr. Hasan Hüseyin Doğan
Hitit Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

Özet

İnsan, toplumsal yapıların ve ilişkilerin gereklerine uygun olarak 10 bin yıldan bu yana doğayı işlemiş, doğa kaynaklarını kullanmış, ulaştığı bilgi birikimi ve geliştirdiği uygulamaya (teknolojiye) koşut olarak egemen olmaya çalışmıştır. Ancak sanayi devrimine kadar insanın doğa üzerinde yaptığı dönüştürme ve değiştirme ileri teknoloji kullanamamış olması nedeniyle oldukça sınırlı kalmış ve çevreyi kirletmemiştir. Sanayi devrimiyle birlikte özellikle 20.yy ortalarından itibaren çevre kirliliği artmıştır. Doğa, kendi içinde duyarlı bir denge taşımakta ve bütünlüğe sahip bir sistemdir. Doğa, tüm canlıların yaşam ortamı olması nedeniyle değerleri de paylaşılan bir özellik taşımaktadır. Küreselleşmeyi arkasına alan kapitalizm yeni bir döneme girmiş ve çevreyi daha çok kirletir olmuştur. Doğa kaynaklarını en çok kullananlar ve bu kaynakların nimetinden en çok yararlananlar doğayı en çok kirletenlerdir. Tüm ülkelerde, doğal kaynakları yağmalayan bir soygun düzen işlemektedir. Çevre sorunları ve kirliliği bugün insanlığın en önemli sorunlarından biri haline gelmiştir. Sanayileşme, plansız kentleşme ve nüfus artışı çevre kirliliğinin temel öğeleridir. Geline bugünkü aşamada sürdürülebilir çevre ve kalkınma sınırları içinde kalarak çevre kirliliğini en az düzeye indirmek bireylerin ve halkın görevidir. Bu büyük sorunu çözmek için yerel, ulusal ve uluslararası kuruluşların yürüttüğü kimi önemli girişimler ve düzenlenen sözleşmeler olmasına karşın doğa her geçen gün daha çok kirlenmekte, kaynaklar hızla azalmakta, türler kaybolmaktadır. Çevre konusunda uluslararası düzeyde ilk değerlendirme Birleşmiş Milletler tarafından 5 Haziran 1972'de Stockholm'de toplanan konferansla ortaya konmuştur. BM'nin bu girişimi aynı zamanda çevre politikalarının oluşturulmasında önemli bir başlangıç olmuştur. Dünyada yaşanan çevre sorunlarının Türkiye'ye yansması da aynı tarihlere rastlamaktadır. Herkesin sağlıklı bir çevrede yaşama hakkı vardır. Bunun içinde doğanın bütünlüğünün korunması gerekmektedir. Çevreyi geliştirmek, korumak ve kirlenmesini önlemek devletin olduğu kadar bireylerinde görevidir. Demokratik bir toplum yönetiminde, yönetimin eylem ve işlemlerine halkın katılımı önemlidir. Bu nedenle, çevre sorunlarının arkasında yatan gerçek olgu ile ilgili olarak bireylerin öncelikle kendilerini sorgulamaları gerekmektedir. İnsan-doğa ilişkisinin yapılandırılmasında bireyin; tahminde bulunma, sorgulama, gözlem yapma, çıkarımda bulunma, akıl yürütme, yorumlama, karşılaştırma yapabilme, eleştirel düşünme, yaratıcı ve yansıtıcı düşünme gibi becerileri kazanmış olmalıdır. Ayrıca, yazanak düzenleyebilme yeteneği ve becerisini kazanmış olması gerekir. Bu birikime sahip bireylerin çevreyle ilgili yönetim süreçlerine katılımı farkındalık yaratabilir projelere katkı sağlayabilir. Bireyin çevre sorunlarına karşı uyumlu, duyarlı ve saygılı davranışlarının oluşumunda aile ve eğitim öğretim kurumlarına büyük görev düşmektedir. Bireyler, çevreye duyarlı kazanımlar elde etmesi için mutlaka "çevre için eğitim" almaları sağlanmalıdır. Hemen her ülkede, özellikle 1970'li yıllardan sonar çevreyi korumak için yasa, tüzük, yönetmelik, genelge yürürlüğe konmuştur. Ancak, her ülkede yasal düzenlemeler ile doğa değerleri istenilen düzeyde korunmamış ve bütün ülkelerde sorunlar giderek büyümüştür. Çevre politikalarının oluşturulmasını çıkar kümeleri etkilemektedir. Yönetim birimlerinin yanında öteki paydaşların da, karar süreçlerine katılması, paydaşların katkıda bulunduğu bir politikalar demeti üretilir. Böylece politikaların oluşumunda yer alan birey, STK ve kümelerin katkıda buldukları bu politikaların uygulanmasında direnç göstermeleri için neden kalmaz. Birleşmiş Milletler'in, 2001 yılında yürürlüğe giren kısa adıyla Aarhus Sözleşmesi, halkın katılımını sağlamak için yapılması gerekenleri ayrıntılı biçimde düzenlemiştir. Türkiye, Aarhus Sözleşmesine taraf değildir. Bilinçli ve çevre kirliliğine duyarlı bireylerle bu sorunların üstesinden gelmek daha olanaklıdır. Çevre koşulları, her bireyin sağlığını, üretimini, tüketimini ve güzel duyu anlayışını etkiler. Çevre için eğitim ile bilinçlendirilen bireyler, doğanın korunmasında önemli görevler üstlenebilirler. Katılımcı bir yapının oluşturulması çevre sorunlarının çözümünde çok önemlidir. Bildirinin amacı: Bireyin doğal çevreyi koruması, kullanılması, doğa değerlerine karşı davranışlarını olumlu yönde etkilemek için çevre bilincini, duyarlılığını ve bilgiye erişimini kazandırmaktır. Bildirinin temel varsayımı: Çevre politikalarının oluşturulmasında yönetim kararları sürecine halkın katılımı, örgütlenme ve çevre bilinci düzeyinin düşük olması nedeniyle, sınırlı kalmaktadır. Bildiride, tarihsel, betimsel ve istatistiksel yöntemler birlikte kullanılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Bilgi, nüfus, eğitim, birey, halk.

Keywords: Neighborhoods, mukhtar, villages, participative democracy.

Raising the Awareness of Public about the Protection of the Encircled Nature and Participating Them in Management Decisions

Abstract

For 10 thousand or more years, human beings have tilled the land, used natural resources in accordance with the requirements of social structures and relations and tried to dominate it in parallel with the knowledge they have gained and the technology they have developed. However, until the industrial revolution, due to their inability to use advanced technology, human transformations and changes on nature have been limited and they haven't polluted the environment. With the industrial revolution, environmental pollution has increased particularly since the middle of the 20th century. Nature carries a sensitive balance within itself and it is a system that has integrity. Because nature is the living environment of all living things, its values also carry a shared property. Capitalism, which has won over globalization, has entered a new phase and has polluted the environment even more. Those who make the most use of natural resources and benefit the most from these resources are the ones who pollute nature the most. In all countries, there is a robbery scheme that spoils natural resources. Environmental problems and pollution have become one of the most important problems of humanity today. Industrialization, unplanned urbanization and population growth are the basic factors of environmental pollution. In the present stage, it is the duty of individuals and the public to minimize environmental pollution by staying within the limits of sustainable environment and development. Although there are some important initiatives and agreements carried out by local, national and international organizations to solve this big problem, nature is getting more polluted day by day, resources are rapidly decreasing and species are disappearing. The first assessment of the environment at the international level was presented by the United Nations at a conference in Stockholm on June 5, 1972. This initiative of the UN became also an important inception in the creation of environmental policies. The repercussion of the environmental problems experienced in the world is seen in Turkey in the same dates. Everyone has the right to live in a healthy environment. To achieve this, the integrity of nature needs to be preserved. It is also the duty of the individuals as much as the state to develop and preserve the environment and prevent its pollution. In a democratic society, the participation of the public in the activities and operations of the administration is important. For this reason, it is necessary for individuals to question themselves primarily about the real fact behind the environmental problems. In the creation of human-nature relation, individuals must have gained skills to make predictions, to inquire, to observe, to make inferences, to reason, to interpret, to make comparisons, to think critically, to have creative and reflective thinking skills. Moreover, they must have gained the skill and ability to edit the post. The participation of individuals with experience in environmental management processes can contribute to awareness-raising projects. Family and educational institutions have a great responsibility in the formation of an individual's harmonious, sensitive and respectful behaviors towards environmental problems. Individuals must be provided with "education for the environment" in order to obtain environment-friendly gains. In almost every country, especially after the 1970s, laws, regulations and circulars have been put into effect to protect the environment. However, in each country, with new legal regulations natural values haven't been maintained at the desired level, and problems in all countries have gone up gradually. Circles of benefit influence the creation of environmental policies. Besides the governing bodies, other stakeholders are also involved in decision-making processes and produce a set of policies that stakeholders contribute. Thus, individuals, NGOs and the circles involved in the formation of policies will not have any reason to resist the implementation of the policies which they have contributed. The United Nations' Aarhus Convention, which came into effect in 2001, has elaborately organized what needs to be done to ensure public participation. Turkey is not a party to the Aarhus Convention. It is more likely to overcome these problems with conscious and pollution-sensitive individuals. Environmental conditions affect each individual's health, production, consumption and sense of good sense. Individuals who are educated with environmental education can assume important tasks in the protection of nature. The creation of a participatory structure is very important in the solution of environmental problems. The purpose of the report: To give environmental awareness, sensitivity and access to knowledge to individuals in order to protect the natural environment, to use it, to influence their behaviors towards nature values positively. The basic assumption of the report: In the formulation of environmental policies, the participation of the public in the process of management decision remains limited because of the low level in getting organized and environmental awareness. Historical, descriptive and statistical methods have been used together in the paper.

Keywords: *Information, population, education, individual, public.*

Sokak Atık Toplayıcıları Sorununun Farklı Bir Bakış Açısı İle Değerlendirilmesi

Yrd. Doç.Dr. Ali Ekşi
Ege üniversitesi Atatürk Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu

Özet

Çalışmada, sokak atık toplayıcıları sorununun farklı bir bakış açısıyla değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Sokak atık toplayıcıları, sayılarının çok hızlı artması, sağlıksız çalışma ortamları, kent güvenliği sorunları ve kayıt dışı çalışmaları gibi nedenlerle sıkça tartışma konusu olmaktadır. Çalışmada, geri kazanım konusunda toplumsal farkındalığın ve sokak toplayıcılarına bakış açısının değerlendirilmesi adına bir anket çalışması yapılmıştır. İzmir ilinin kapsama alındığı anket çalışmasına 247 kişi katılmış, toplanan veriler SPSS 16,0 istatistik programı kullanılarak analiz edilmiştir. Alan çalışmasından elde edilen verilerin yanı sıra konunun literatüre yansımaları değerlendirilmiş; sokak atık toplayıcılarının geri kazanım politikalarına katkısı ve sosyal içerme başta olmak üzere kişisel sorunları değerlendirilmiş; sorunların çözümü için farklı ülke örnekleri ışığında öneriler geliştirilerek ve sokak atık toplayıcıları olgusunun kötü atık yönetiminin nedeni mi yoksa sonucu mu sorusuna yanıt aranmıştır. Çalışma, son yıllarda Türkiye'de küresel göç hareketliliğinin artması başta olmak üzere, çeşitli faktörlerin etkisi ile sokak atık toplayıcılarının sayısının hızla artması ve sorunların toplumsal soruna dönüşme riski olması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Atık yönetimi, sokak atık toplayıcıları, geri kazanım, katılım, sosyal içerme.

Evaluation of the Problem of Street Waste Pickers from a Different Perspective

Abstract

The objective of the study was to evaluate the problem of street waste pickers from a different perspective. Street waste pickers frequently become the topic of discussions due to the facts that their numbers increase rapidly, unhealthy working environment, urban safety issues and unregistered employment. A survey study was carried out in the study to evaluate the social awareness regarding recycling and the perspective towards street waste pickers. The city of Izmir comprised the scope of the survey in the study to which 247 people participated and the acquired data were analyzed via SPSS 16,0 statistics software. In addition to the data obtained from the field study, reflections of the issue in the relevant literature were evaluated along with contributions of street waste pickers to recycling policies in addition to their personal problems first and foremost being social inclusion as a result of which suggestions were developed in the light of examples from different countries thus looking for an answer to the question of whether the concept of street waste pickers is the reason for or the result of bad waste management. The study is important due to the increasing number of street waste pickers as a result of an increase in the global migration activity as well as various other factors in addition to the risk of the transformation of these issues into social problems.

Keywords: Waste management, street waste pickers, recycling, participation, social inclusion.

Üstün Kamu Yararı Bağlamında Türkiye'de HES Politikalarına İlişkin Bir Değerlendirme

Doç. Dr. Hasan Yaylı

Kırıkkale Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Araş. Gör. Aysema Pelin Şaşmaz

Kırıkkale Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Çevre sorunları insanlığın son dönemde üzerinde en çok tartıştığı küresel sorunların başında gelmektedir. Sorunun niteliğinde yer alan “sınır tanımazlık” boyutundan dolayı da çevre sorunları uluslararası düzeyde mücadele edilmesi gereken bir sorun alanı olarak ortaya çıkmaktadır. Ancak sorunun çözümüne yönelik ortaya koyulan politika önerileri ekonomik kalkınma – çevre koruma paradoksunda politika aktörleri açısından bir sınırlılık/tercih zorlaması da üretmektedir. Zira toplumlar açısından ekonomik kalkınma hangi düzeyde kamu yararı içeriyorsa çevrenin korunmasında da aynı oranda kamu yararı olduğu açıktır. Aynı anda her iki kamu yararının birlikte tesis edilemediği durumlarda politika aktörlerinin hangi yarar lehinde tercihte bulunacakları konusu üstün kamu yararı olarak ortaya çıkmaktadır. Dolayısı ile üstün kamu yararı, ortada birden fazla, birbiriyle çelişen kamu yararı olduğu durumda, karar vericiler için birini diğerine tercih etmede ölçüt olarak kullanılan bir kavramdır. Ekonomik kalkınma çevre koruma dikatomisi içinde üstün kamu yararının tespiti ve tesisi için geliştirilen sürdürülebilir kalkınma kavramı ve bu kavramın somut politika uygulama araçlarından biri olarak ortaya çıkan ÇED süreçlerinde, Türkiye'de çoğunlukla idare aygıtının ekonomik kalkınma yönünde tercihte bulunduğu bilinmektedir. İdare aygıtının bu tercihine karşın ÇED kararlarına ilişkin bazı yargı içtihatlarında ve çevresel eylemlerin temel referanslarında ise çevrenin korunması yönünde bir tercihin politika aktörlerine yöneltildiği de açıktır. Bu çalışmada enerji arz güvenliği bağlamında idare aygıtının hem yenilenebilir hem de “yerli” enerji kaynağı olarak teşvik ettiği HES politikası ve uygulamalarının yaygınlaştırılmasına yönelik politika tercihini belirleyen “kamu yararı” anlayışı ile bu tercihe karşı çıkanların çevresel güvenlik bağlamında HES'lere yüklediği ve kamu yararına aykırı olduğu yönündeki anlayışı besleyen argümanlar ortaya koyulmaya çalışılacak, bu çatışan iki kamu yararı arasından hangisinin üstün kamu yararı olduğuna karar vermek okuyucuya bırakılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Üstün kamu yararı, enerji politikası, HES, enerji arz güvenliği, çevresel güvenlik.

An Assessment of HEPP Policies in Turkey in the Context of Weighty Public Interest

Abstract

Environmental problems are at the top of the global problems that the humanity has recently been debating the most. Due to the “borderlessness” dimension in the nature of the problem, environmental problems emerge as a problem area to be fought at international level. However, the policy proposal for resolving the problem also produces a choice constraint for policy actors in terms of the paradox of economic development and environmental protection. Because, for societies, it is clear that if economic development involves public interest to some degree, protection of the environment also benefits to public in the same way. When the two public interests cannot be co-founded at the same time, the issue of what benefits policy actors would prefer in favor of the public is emerging as a weighty public interest. Therefore, weighty public interest is a concept that is used as a criterion for decision makers without preferring one to another when there are more than one public interest contradictory to each other. It is known that in the EIA processes emerging as one of the means of concrete policy implementation of the concept of sustainable development created for the determination and establishment of weighty public interest in the economic development - environment protection dichotomy, the administrative apparatus in Turkey is predominantly in the direction of economic development. In spite of this preference of the administrative apparatus, it is also clear that in some jurisprudence related to EIA decisions and in the basic references of environmental actions, preference towards protection of the environment is directed to policy actors. In the context of the security of energy supply and the environmental security, policy choices are started to be based upon encouraging and spreading the hydroelectric power plants (HES) for the purpose of giving priority to the national energy resources. Despite the economic contribution of hydroelectric power plants (HES), the claims against the implementations due to violations of “environmental rights” have led numerous court cases. For some cases, the courts have made decisions to disentitle investment decisions while for others the actions for annulment brought to the courts are dismissed. In this study, Turkish State Council decisions with their justifications on the investments of hydroelectric power plants will be analysed to elaborate and evaluate the consistency of the withdrawal of appeal and acceptance of objection decisions.

Keywords: Weighty public interest public interest, HES, right to environment, economic interest.

Kalkınma-Çevre İlişkisinin “Çevreyi Dışlamayan Kalkınma” ve “Sürdürülebilir Kalkınma” Kavramları ile Değerlendirilmesi

Yard. Doç. Dr. Ahsen Saçlı
Abant İzzet Baysal Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Tarihte uzun yıllar boyunca doğanın kendini yenilediği inancıyla insanlık sınırsız bir kalkınma çabasıyla doğayı kullanmıştır. Süreç içerisinde doğanın kendini yenileme hızının da bir sınırı olduğu anlaşıldıktan sonra kalkınma çalışmalarına doğa faktörünün eklenmesi zorunluluğu ortaya çıkmıştır. Ancak bu konu ülkelerin gelişmişliğine bağlı olarak, her ülke açısından farklı değerlendirilmiştir. Dolayısıyla çözüm önerisi olarak çeşitli kavramlar ortaya atılmıştır. Bu kavramlardan “çevreyi dışlamayan kalkınma” kavramı daha olumlu karşılanırken, “sürdürülebilir kalkınma” kavramı öncelikle “çevreci” kesimin tepkisiyle karşılaşmıştır. Buna rağmen “sürdürülebilir kalkınma” kavramı devletler açısından geniş oranda kabul görmüştür. Bu çerçevede çalışma literatür taramasına dayanacak olup, kalkınma ile çevre ilişkisinde bir zıtlık olup olmadığı incelenerek, “çevreyi dışlamayan kalkınma” ile “sürdürülebilir kalkınma” kavramları değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Kalkınma, çevre, çevreyi dışlamayan kalkınma, sürdürülebilir kalkınma.

Evaluation of Development - Environment Relations With The Concepts of Development of Environmentally Friendly And Sustainable Development

Abstract

During the long years in history, humanity has used the nature with the endless efforts of development with the belief that the nature could renovate itself. During this process, after understanding that there was a limit for nature to renew itself, the necessity of integration of the nature factor into the development activities. However, it has been considered differently according to development levels of countries. Accordingly, various concepts were suggested as solutions. From these concepts, “development of environmentally friendly” was considered more positively while “sustainable development” faced reaction especially from the “environmentalists“. However, the concept of “sustainable development” was accepted widely among the states. Within this scope, the study will be based on literature search and investigate whether there is a contrast between the relation of development and environment; and “development of environmentally friendly” and “sustainable development” concepts will be evaluated.

Keywords: Development, environment, development of environmentally friendly, sustainable development

Bir Söylem Olarak Yönetimde Değişim “Kamu Yönetimi Temel Kanunu”

Yrd. Doç. Dr. Barış Kandeğer
Van YYÜ İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Kamu yönetiminde bir paradigma değişimine denk düşen 1980 sonrası yapısal reformlar, 2000 ve sonrasında oldukça kapsamlı ve tamamlayıcı reformlarla yeni kimliğini kazanmıştır. Bu süreçte 2003 yılında siyasal iktidar tarafından hazırlanan ve meclise sunulan “Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı” devlet yönetiminde neoliberal düşünceye uygun bir kamu yönetimini öngörmektedir. Mecliste ciddi tartışmalara konu olan bu tasarı kamu yönetimini piyasacı araçlarla, yönetişimci yaklaşımla ve neoliberal felsefeyle dönüştürerek piyasayla uyumlu bir yapı olarak tasarlamaktadır. Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı bir yandan kamu yönetimini neoliberal devlet paradigmasına uyumlu olarak yeniden biçimlendirirken öte yandan merkez-yerel ilişkilerini bu zemin üzerine inşa etmektedir. Bu çalışmada Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısının meclis içi tartışmaları incelenmiş ve yeni paradigma bağlamında devlet felsefesine/yapısına ve kamu yönetimine etkileri değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Devlet, neoliberalizm, kamu yönetimi, merkezi yönetim, yerel yönetim.

Change in Management as a Discourse "The Basic Law on Public Administration"**Abstract**

Corresponding in the public administration in the structural reforms to a paradigm shift after 1980 which won for a new identity with extensive and complementary reforms in 2000 and later. In this process, "Basic Law on Public Administration" is prepared in 2003 by the political power and presented to the Parliament to provides for an adequate public administration neoliberal thought to the administration of the state. With this bill, which is a serious debate issue in the parliament, is designed as a structure compatible with the market by transforming public administration with marketable instruments, a managerial approach and neoliberal philosophy. Basic law on public administration on the one side of the public administration re-shapes/reform public administration in line with the neo-liberal state paradigm, while on the other hand, central-local relations builds on it. In this study, the parliamentary debate on the Draft Law on the Public Administration Basic Law was examined and the effects on the state philosophy / structure and the public administration in the context of the new paradigm were evaluated.

Keywords: State, Neoliberalism, public administration, central government, local government.

Yeni Kamu Yönetimi Reformlarının Yerel Yönetimler Üzerindeki Etkisi

Yrd.Doç. Dr. Abdulsemet Yaman
Ardahan Üniversitesi İİBF

Öğr. Gör. Gökbörü Önalp
Kafkas Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu

Özet

Dünyada 1980'li yıllara kadar hüküm süren; katı, hiyerarşik ve bürokratik özellikli klasik kamu yönetimi anlayışı, yönetimde bir paradigma değişikliği sonrası yerini esnek, piyasa tabanlı ve ademi merkezîyetçi bir kamu yönetimi anlayışına bırakmıştır. Günümüzde meydana gelen siyasal, ekonomik, sosyal ve kültürel alandaki uluslararası gelişmeler, kamu yönetiminde de değişmeyi zorunlu kılmaktadır. Çalışmamızda Türkiye'de yeni kamu yönetimi anlayışıyla beraber yapılan reformların, yerel yönetimler üzerindeki etkisi incelenecektir. Bu etki çok yönlü olup; anti bürokratik yapı, yönetime katılma, açıklık ve hesap verebilirlik, stratejik planlama ve yerelleşme ekseninde meydana gelen yenilikler, değişim süreci de göz önüne alınarak yerel düzeyde irdelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Reform, yeni kamu yönetimi, yerelleşme, yerel yönetimler.

The Impact of New Public Administration Reforms on Local Governments

Abstract

The classical public administration approach reigned throughout the world until 1980s with rigid, hierarchical and bureaucratic characteristics has been replaced by elastic, market-based and decentralized public administration approach after a governmental paradigm change. At the present time, international political, economic, social and cultural advances have necessitated the change of public administration. This study investigates the impact of reforms on local governments along with new public administration approach in Turkey. This impact has a multi-dimensional structure and recent reforms including anti-bureaucratic structure, participation in management, openness and accountability, strategic planning and decentralization have been examined considering the change process.

Keywords: Reform, new public administration, decentralization, local governments

2000 Sonrası Türkiye'sinde Yerel Yönetimler Reform Süreci

Yrd. Doç. Dr. Osman Savaşkan

Marmara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yerel Yönetimler Bölümü

Özet

Bu bildiri, Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP) döneminde merkezi ve yerel yönetimler arasında değişen güç ilişkilerine odaklanıyor ve konuyla ilgili yoğun tartışmalara katkıda bulunmayı amaçlıyor. Neoliberalizm kavramı etrafında yapılan tartışmalar, merkezi yetkilerin daha alt düzeylere devredilmesini değişen sermaye birikim süreçlerine atıfla açıklamaya çalışıyor. Konuyla ilgili siyasi faktörleri öne çıkaran diğer çalışmalar ise yerel yönetimlerin lehine atılan adımların özellikle 2007 sonrasında yavaşladığını, hatta merkezi yönetimi güçlendirecek şekilde tersine döndüğünü iddia ediyor. Yaşanan bu değişim ise AB sürecinin yavaşlamasıyla, başta yüksek yargı organları olmak üzere merkezi bürokrasinin takındığı olumsuz tutumla ve merkezi devleti önceleyen siyasi kültür ve zihniyet gibi sürece dışsal faktörlerle açıklanıyor. Ancak, yerel yönetimler reformlarına getirilen bu iki farklı bakış, reformları şekillendiren iktidar partisinin stratejilerini göz ardı ediyor.

Bu bildiri, Türkiye'de 2000 sonrası yerel yönetim reformlarının yerel yönetimler yerine merkezi hükümeti güçlendirdiğini iddia ediyor. AKP, iktidarının ilk döneminden itibaren yerel yönetimlerin, görece olarak idari açılardan yetki ve sorumluluklarının artmasını sağlarken, mali ve siyasi açılardan merkeze bağımlı durumlarını ve yerel yönetimler üzerindeki merkezi hükümetin denetim mekanizmalarını devam ettirmiştir. Benzer şekilde, yeni oluşturulan kurumlar aracılığıyla yerel düzeyde merkezi hükümetin gücünü artıracak mekanizmalar oluşturmuştur. Merkezi düzeyde çoğunlukta olan ve bürokrasiyi kontrol eden AKP, iktidarını yerel aktörlerce paylaşmamak istemediği için yerel yönetimleri sadece yetki ve sorumlulukları açısından güçlendiren sınırlı bir reform programı uygulamıştır. İyi yönetim, ekonomik verimlilik ilkeleri ve sermayenin çıkarlarından ziyade iktidarını siyasi çıkarlarının şekillendirdiği reform süreçleri, reformların ne neoliberalizmin kaçınılmaz bir sonucu olduğunu ne de yerel yönetimlerin güçlendirilmesiyle doğrudan bağlantılı olduğunu göstermektedir. Böylece, bu bildirinin bulguları hem reform süreçlerini neoliberalizmin doğrudan sonucu olarak gören yaklaşımlara hem de konuyla ilgili AKP politikalarını 2007 öncesi ve sonrası arasındaki koşulları öne çıkararak tartışan çalışmalara alternatif açıklama getirmeye çalışmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yerel yönetimler reformu, neoliberalizm, merkez-yerel yönetim ilişkileri, merkezileşme, mali denetim, siyasi denetim, Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP).

The Process of the Local Government Reform in Turkey after 2000

Abstract

This presentation examines the reconfiguration process of the power relations between the central and local governments during the Justice and Development Party era (Adalet ve Kalkınma Partisi, AKP) and attempts to contribute to the intense debate on the increasing significance of the local governments. The discussion around the concept of neoliberalism have drawn attention to this development and evaluates the re-organization of the new administrative system as a response of the changes in the capital interest in search for new spatial fix. Other studies have in general argued that Turkey has witnessed the devolution of power to the lower levels of government during the first years of the AKP. According to these studies, especially after 2007, the AKP has changed its strategy and attempted to centralize power. Decreasing leverage of the European Union (EU) in Turkey's democratization process, the resistance of bureaucracy including Constitutional Court, and the Turkish political culture, which has a "strong state tradition" and mentality, have appeared as the main exogenous explanatory determining factors behind centralizing trends. However, both literatures ignore the political concerns of the ruling party in shaping the local government reform process. This presentation argues that local government reforms in Turkey have led to increase in the power of the central rather than that of local governments. Since it came into power in 2002, the AKP has attempted to transfer some responsibilities of the central governments to the local level but it has never have a more comprehensive local government reform agenda, which includes fiscal and political decentralization. Administrative decentralization does not lead to increase in the revenues of local governments. Under these conditions, local government continues to depend on the central government for financial funds and political decisions. Moreover, the political and the fiscal tutelage role of the central government on local governments have continued. The reform process, which is shaped by the political motives of ruling government rather than the objectives of good governance, efficiency, is, therefore, neither an inevitable development of neoliberalism nor one with unambiguous relationship to decentralization. Strengthening the local governments does not conform to the interest of ruling party in a context in which other political parties that was represented in local governments and have some influence on the local decision-making processes. Thus, the article questions the arguments, which evaluate local government reform process as an inevitable consequence of neoliberal policies and focus on ruptures on the AKP's policies by dividing its rule into different distinct sub-periods.

Keywords: Local government reforms, neoliberalism, central-local governments relationship, financial and political tutelage, centralization, Justice and Development Party.

Büyükşehir Belediyelerinin Gelir Yapılarının Değerlendirilmesi: 2006-2015

Prof. Dr. Mahmut Güler
Trakya Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Yrd. Doç. Dr. Bilge Hakan Agun
Trakya Üniversitesi İİBF Maliye Bölümü

Özet

İdareler arası mali ilişkiler bağlamında kamu ekonomisinin fonksiyonlarından kaynak ayrımında etkinliğin sağlanması fonksiyonunun ve yerel yönetimlerin harcama sorumluluklarını yerine getirebilmeleri, onların ancak finansman kaynaklarına sahip olmaları ile mümkündür. Diğer bir deyişle, yerel yönetimlerin mali özerkliğinin sağlanması için gelir bölüşümünün adil bir şekilde düzenlenmesi gerekir. Diğer taraftan mali özerkliğin sağlanabilmesi için yerel yönetimler öz gelirlerinin toplam gelirler içinde oranının yüksek ve bu gelirleri kontrol edebilmeleri şarttır. Yerel yönetimlerin gelirleri iki gruba ayrılmaktadır. Birinci grupta öz gelirler, ikinci grupta ise transfer gelirleri yer almaktadır. Öz gelirler de kendi içerisinde ikiye ayrılmaktadır. Birincil nitelikli öz gelirler ki bunlar vergi, harç, katılma payı ve ücretten oluşurken (kullanıcı bedeli), ikincil nitelikli öz gelirler ise teşebbüs ve mülk gelirleri, kişi ve şirketlerden alınan bağış ve yardımlar ile özel gelirler, faizler ve cezalar ve sermaye gelirlerinden meydana gelmektedir. Transfer gelirleri ise vergi ve harç gelirlerinden alınan paylar, merkezi yönetim bütçesine dâhil idarelerden alınan bağış ve yardımlar, diğer idarelerden alınan bağış ve yardımlar ve proje yardımlarından oluşmaktadır. Çalışmamızda, ilk olarak yönetimler arası gelir bölüşümüne yönelik teorik çerçeve çizilecek, ikinci olarak Büyükşehir belediyelerinin gelir kaynaklarına hukuki bağlamda yer verilecek, üçüncü olarak büyükşehir belediyelerinin toplam gelirleri içerisinde öz gelirleri ile transfer gelirlerinin karşılaştırması yapılacak, son olarak da mali özerklik bağlamında öz gelirlerinin artırılmasına yönelik değerlendirilmelerde bulunulacaktır.

Anahtar Sözcük: Belediye, Yerel Yönetim, Mali Özerklik, Büyükşehir Belediyesi, Yerel Demokrasi

Assessing the Income Structures of the Metropolitan Municipalities: 2006-2015

Abstract

In order to ensure that the allocation of the sources from the public economy functions in terms of the financial relations between the administrations, and to enable local administrations perform their responsibilities, and to make them have financing resources, in other words, in order to provide the financial autonomy of local administrations, the sharing of the income must be handled with justice. In addition, local administrations must be able to control their core incomes for financial autonomy. The incomes of local administrations are divided into two groups. The core incomes of local administrations are classified in the first group, and the transfer incomes are classified in the second group. The core incomes are also divided into two sub-classes. The first one is the qualified core incomes, which consist of taxes, fees, participation fee, and prices (user costs); the second ones consist of the enterprise and property incomes, donations received from persons and companies and special incomes, interests, penalties and capital incomes. The transfer incomes, on the other hand, the shares received from the taxes and fee incomes, donations received from administrations that are included in the central administrations budget, and donations received from other administrations, and project aids. In our study, firstly, a theoretical frame will be drawn for the sharing of income among administrations; secondly legal aspect of metropolitan municipalities will be provided; and as the third item, the core incomes and transfer incomes of the metropolitan municipalities will be compared; and as the final item, assessments will be made on increasing the core incomes in terms of financial autonomy.

Keywords: Municipalities, Local Administration, Financial Autonomy, Metropolitan Municipalities, Local Democracy

Kamu Yönetiminde Stratejik Planlamanın Yeniden Ziyareti: Sorunlar ve Öneriler

Prof. Dr. Ömer Faruk Gençkaya

Marmara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümü (Fransızca)

Doç. Dr. Besim Bülent Bali

Marmara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümü (Fransızca)

Özet

Bir örgütün ne olduğunu, ne yaptığını ve neden onu yaptığını tanımlayan stratejik planlama, Yeni Kamu Yönetimi (YKY) paradigması içinde önemli bir yere sahiptir. Kamu yönetiminin değişen koşullara uyum için yeniden yapılandırılması, gerek gelişmiş ve gerekse gelişmekte olan ülkelerin gündemine bir zorunluluk olarak gelmiştir. Bu çerçevede kamu hizmetlerinin etkili, verimli, hızlı, kaliteli, maliyet-etkin ve adil sunumu temel öncelik halini almıştır. Bu doğrultuda, çeşitli ülkelerde kamu yönetimleri bazı piyasa araçlarını kullanmaya başlamıştır. “Stratejik yönetim”, “performansa dayalı yönetim”, “kaliteye dayalı yönetim”, vb. kavramlar literatürde sıklıkla kullanılan kavramlar halini almıştır. Ancak siyasi önceliklerin değişmesi, iktisadi ve politik şoklar, stratejik planlamada bütünsel bir yaklaşımdan ziyade “yamalı bohça modeli” ne doğru gidilmesine yol açmıştır. Çeşitli araştırmalar (Bryson 2010, Poister 2010, Fiorino 2010, Johnston 2010, Brown 2010, OECD 2011, Osborne ve Brown 2011) kamu kesiminde stratejik planlamanın başarılı olabilmesi için bünyeye dahil edilmesi gereken temel öğeleri belirlemiştir. Bu çalışma, stratejik planın kamu kesimi uygulamalarında karşılaşılan temel sorunları ve önerilen yeni açılımları ele almak amacıyla yapılmıştır. Diğer bir deyişle, kamu yönetiminde stratejik planlamanın mevcut durumu, sorun alanları ve nereye doğru gidebileceği üzerine tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yeni Kamu Yönetimi, stratejik yönetim, stratejik planlama.

Strategic Planning in Public Administration Revisited: Issues and Recommendations

Abstract

Strategic planning, which means what is an organization, what it does and why it does it, constitutes an important place in New Public Management (NPM) paradigm. Restructuration of public administration to adapt to changing conditions has come to agenda of both developed and developing countries as a requirement. In this framework, it has become a priority to provide public services in effective, efficient, fast, high quality, cost-effective and fair manner. In this process, public administrations in some countries began to use of some market mechanisms. “Strategic management”, “performance based management”, “quality management”, etc. have been referred by the literature frequently. However, changing political priorities, economic and political shocks led to a “patchwork” approach rather than an integral approach. Various studies ((Bryson 2010, Poister 2010, Fiorino 2010, Johnston 2010, Brown 2010, OECD 2011, Osborne and Brown 2011) defined the basic components to be included in the organization for the success of strategic planning in public sector. This study aims to discuss the fundamental issues which have been faced by the implementation of strategic planning practices and the new proposals recommended. In other words, the current state of strategic planning in public administration, issue areas and how to proceed on shall be discussed.

Türk Kamu Yönetiminde Psikoloji Disiplini: İdarede Beşeri İlişkilerden Yönetim Psikolojisine

Araş. Gör. Yeşim Akın Yalçın

*Kastamonu Üniversitesi, Doktora Öğrencisi -Ankara Üniversitesi SBF Yönetim Bilimleri A.B.D.***Özet**

1950'lerden günümüze Türkiye'nin toplumsal, ekonomik ve politik değişimlerinin yönetim disiplinine yansımalarının bir sonucu olarak, psikoloji biliminin kamu yönetimi disiplini içinde konumlanışındaki değişimler çalışmanın temelini oluşturmaktadır. Çalışmada, bu süredeki değişimlerin üç dönemde incelenebileceği savından hareket edilmektedir. 1950'li yıllarda devlet eli ile kalkınma çabaları, KİT'lerin kendine özgü karakteristiği, fordizmin ülkeye 1960'larda girmesi ve birçok faktör Türkiye'de yönetim biliminde psikoloji disiplininin yer almasının özgünlüğünü ve sonrasındaki değişimleri etkilediği tezi başlangıç noktasını oluşturmaktadır. Günümüze dek değişen kamu yönetimi paradigması ile birlikte yönetim psikolojisinin inceleme nesnesi ve temel kaygıları değişmiştir. Bu çerçevede kamu yönetimi ve psikoloji etkileşimindeki kavramlar, amaçlar ve temel değerler analiz edilmektedir.

Anahtar Sözcükler: Yönetim psikolojisi, beşeri ilişkiler, Türk Kamu Yönetimi.

Psychological Discipline in Turkish Public Administration: From Human Relations in Administration to Psychology of Management**Abstract**

Changes in positioning of psychological science in public administration as a consequence of reflection of social, economical and political changes in Turkey to administrative science underlies this study. In this study it is approached to consider the argument on the changes in this period can be examined. Etatism in 1950s, distinctive characteristics of state enterprises, inflowing fordism in Turkey in 1960s and many other factors have constituted originality of psychological discipline in Turkish administrative science and subsequent changes; this argument establishes the starting point of this study. Administrative psychology's subject of study and basic concerns have transumed associated with public administrative paradigm until today. Within this framework notions, objectives and core values in the interaction between public administration and psychology have been analyzed.

Keywords: Psychology of management, human relations, Turkish Public Administration.

Türkiye'nin Mülteci Politikaları: Suriyeli Mültecilerin Durumuna İlişkin Bir İnceleme

Prof. Dr. Yakup Bulut
Mustafa Kemal Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Yrd. Doç. Dr. Soner Akın
Mustafa Kemal Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Araş. Gör. Sedat Karakaya
Mustafa Kemal Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Toplumsal ve siyasal çatışmaların yol açtığı olağanüstü durumlar - savaşlar, salgınlar-doğal afetler-krizler vs, insanları sosyal ve psikolojik yönden etkilediği gibi onları yaşadıkları mekanlardan hemen her yönüyle farklı mekanlara ve ülkelere göç etmeye zorlamaktadır. Böylesine bir duruma maruz kalan insanlar, çoğu zaman yerleşim yerlerini terk ederek, daha güvenli ve yaşam koşulları daha iyi olabileceğini düşündükleri yerlere iltica etmektedirler. Jeopolitik konumu itibariyle birçok mülteci akınına uğramış ve halen de böyle bir sorunla karşı karşıya kaldığı gerçeğine rağmen Türkiye'nin sağlıklı bir mülteci politikası ve buna ilişkin sosyal ve hukuksal alt yapı oluşturulduğu söylenemez. Özellikle beş yıldır devam eden Suriye savaşı ve buna ilişkin meydana gelen mülteci krizi, üretilen ve üretilmesi gereken politikaları daha da anlamlı hale getirmektedir. Bu açıdan çalışma, Türkiye'nin mülteci politikalarını, Suriyeli mülteciler özelinde incelemeyi amaçlamaktadır. Kavramsal çerçeve ve tarihsel süreçten sonra mültecilerin toplumsal, hukuksal ve özellikle sosyal alanda yaşadıkları sorunların genel çerçevesi incelenerek birtakım öneriler geliştirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Mülteci Politikaları, Suriyeli Mülteciler, sığınmacı Sorunları, mülteci krizi.

Turkey's Refugee Politics: A Review of the Situation of Syrian Refugees

Abstract

There are a variety of extraordinary situations caused by social and political conflicts. These are exemplified as wars, outbreaks-natural disasters-crisis, etc. These factors can affect people in the social and psychological direction. It also forces them to migrate to different places and countries in almost every way from the places they live in. People who are exposed to such a situation often leave the settlements. They thus seek being refuge opportunities in places where they think they can be safer and have better living conditions. Our country, which opened its borders for many refugees from its geopolitical position, is in a similar situation. It has become an unexpected factor for many political balances in negative terms. Turkey still faces such a problem. Despite this fact, it can't be said that a healthy refugee policy and related social and legal infrastructure haven't been established in Turkey yet. Especially the war of Syria which has been going on for five years and the refugee crisis related to it has made the needed politics that are to be produced and reproduced more meaningful. In this respect, the study aims to examine Turkey's refugee policies in the context of Syrian refugees. Following the conceptual framework and historical process, some suggestions will be developed by examining the general framework of the problems that refugees live in social, legal and especially social situations.

Keywords: Refugee Politics, Syrian Refugees, asylum seekers, refugee crisis

Kamu Yönetimi Araştırmalarında Yöntem: Sınırlar ve İmkânlar

Doç. Dr. Sonay Bayramoğlu Özüğurlu
TODAİE

Doç. Dr. Nuray Ertürk Keskin
Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Özet

Kamu yönetiminde kuram yokluğu ve yapılabirliğinin ne ölçüde olduğuna ilişkin tespitler pek çok çalışmada dile getirilmiştir. Kamu yönetiminde kuruluşu veya üretildiği coğrafya itibariyle kuramın yokluğunu tespit edip, bir disiplinin bilimselliği açısından kuramın olmazsa olmaz olduğunu düşünmek yöntemsel katkıyı da zorunlu hale getirir. Kısaca bu tespitlerin bir adım ötesine geçmek için, kamu yönetimini yöntemsel sorgulama ve katkılara açık hale getirmek gerekmektedir. Kamu yönetimi araştırmalarının amacı nedir? Yönetim olgusu nasıl araştırılabilir? Yönetimsel gerçeği ya da yönetimsel olguları anlamak ve açıklamak için en elverişli, en kesin/kesine yakın yöntem nedir? Önerilen bildiri, kamu yönetimi araştırmacılarını bu temel soruları tartışmaya çağırarak bir metin olarak tasarlanmıştır.

Anahtar Sözcükler: Kamu yönetimi disiplini, kamu yönetimi kuramı, metodoloji, yönetimsel olgu.

Research Methodology in Public Administration: Boundaries and Potential

Abstract

The nature of public administration theory and methodology —and the relationship among them— are issues that have been debated from the first day of public administration. Theory development and methodology cannot be isolated. What is the scope of public administration research? How can we analyse an administrative phenomenon? Which method is practical to explain administrative fact? How can we formulate the research questions? This study aims to discuss these basic questions about public administration theory and research in the context of Turkish public administration.

Keywords: The discipline of public administration, public administration theory, methodology, administrative phenomenon.

Bir Politika Transferi Örneği Olarak Türkiye'de Etik Yapılanma

Nazmi Küçükyağcı

Özet

Son çeyrek yüzyılda politika transferi, kamu yönetimi ve kamu politikası literatüründe revaçta olan kavramların başında gelmektedir. Politika transferi, genel ifadeyle, diğer ülkelerin tecrübesinin yol gösterici ve bilgi kaynağı olarak kullanıldığı bir karar alma biçimidir. Bugün politika transferi, Avrupa Birliği'ne (AB) üyelik sürecinde Türk kamu yönetiminde meydana gelen değişim ve dönüşümlerin açıklanmasında anahtar bir role sahiptir. Bu bağlamda bu çalışma bir taraftan Türk kamu yönetimi ve kamu politikası alanında sınırlı olarak çalışılan politika transferi kavramına odaklanmakta, diğer taraftansa AB üyelik sürecinde, Türk kamu yönetiminde yolsuzlukla mücadele kapsamında etik konusunda getirilen mekanizma ve yasal düzenlemelerin politika transferi çerçevesinde analizini gerçekleştirmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Sözcükler: Politika Transferi, etik, kamu yönetiminde etik, Avrupa Birliği.

Ethics Structure in Turkey as a Policy Transfer Case

Abstract

Policy transfer has been one of the concepts fashionable in the public administration and public policy literature in last quarter century. Policy transfer, generally, take a decision form that is to be guiding the experience of other countries and is used as a source of information. Today policy transfer has a key role in explaining the changes and transformations in Turkish public administration in the process of European Union (EU) membership. In this context, on the one hand this study focuses on the concept of policy transfer, which gets limited area the Turkish public administration., on the other hand it aims to analyze the policy transfer framework of a set of ethics regulatory and ethics mechanisms in the fight against corruption in EU membership process in the Turkish public administration.

Keywords: Policy Transfer, ethic, ethics in public administration, European Union.

Etik Kurul Etik Dışı Davranışları Azaltıyor Mu?

Arş. Gör. Ümit Şimşek
Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Özet

T.C. Başbakanlık Kamu Görevlileri Etik Kurulu yönetsel etik alanını düzenlemek ve korumak için kurulan temel üst yapılardan biridir. Bu çalışmada Etik Kurul, etik dışı davranışlar üzerinden analiz edilecektir. Analizde öncelikle nitel bir yöntemle Etik Kurul'un davranışları yönlendirme noktasındaki konumu ve işlevi belirlenecektir. Daha sonra T.C. Emniyet Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele (KOM) biriminin faaliyet raporları, Uluslararası Şeffaflık Örgütü (TI)'nün yolsuzluk endeksi Türkiye verileri ve kamu istihdamı veri setleri kullanılarak "Etik Kurul etik dışı davranışları azaltıyor mu?" sorusuna nicel yöntemle cevap aranacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yönetmelik etik, etik kurul, etik dışı davranış.

Does Ethics Committee Reduce Unethical Behaviour?

Abstract

T. C. Prime Minister Public Officials Ethics Committee is one of main superstructure to organize and maintain managerial ethics. In this study, Ethics Committee will be analyzed over unethical behaviour. In analysis, first the position and function of Ethics Committee will be determined routing the behaviour with qualitative method. Then using T. C. Security Directorate Smuggling and Organized Crime (KOM) unit annual reports, International Transparency Organization (TI) corruption index Turkey datas and public employment data sets, the question "Does Ethic Committee reduce unethical behaviour?" will be answered with quantitative method.

Keywords: Managerial ethics, ethics committee, unethical behaviour.

Birinci Umumî Müfettişliğin İdare Teşkilâtı

Yrd. Doç. Dr. Erkan Afşar
Yüzüncü Yıl Üniversitesi İİBF Uluslararası İlişkiler Bölümü

Yrd. Doç. Dr. Abdulaziz Kardaş
Yüzüncü Yıl Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü

Özet

Umumi Müfettişlikler, Osmanlı Devleti'nde olduğu gibi Cumhuriyet döneminde de öncelikli olarak merkezi otoritenin Anadolu'da hissettirilmesi amacıyla oluşturulmuştur. Cumhuriyet'in ilânıyla birlikte süratli bir şekilde yapılan ve yapılması düşünülen inkılâp hareketlerine karşı ülkenin bazı bölgelerinde siyasi ve sosyal olayların meydana gelmesi sıkıyönetim ilânının alınmasına neden olmuştur. Sıkıyönetim kararının 23 Ekim 1927'de sona ermesi bir anlamda Cumhuriyet'in ilk dönemlerinde de tekrar kurulması gündeme gelen Umumî Müfettişlikler'in yeniden doğuşuna zemin hazırlamıştır. Dönemin koşulları dikkate alındığında özellikle Doğu Vilayetlerindeki başta asayiş problemi, sosyo-ekonomik imkânsızlıklar ve bölgeler arasındaki kalkınmışlık farkları gibi sebepler, hedeflenen inkılap hareketleri için engel teşkil etmekteydi. Bu amaçla ilk olarak Doğu vilayetlerinde hükümetin gerçekleştirmek istediği sosyo-ekonomik, kültürel faaliyetleri ve asayişini sağlamak amacıyla Umumî Müfettişlikler'in yeniden kurulmasının adeta bir zorunluluk haline geldiği görülmüştü. Hükümet, İçişleri Bakanlığı ile iller arasında yapılacak çalışmaların daha koordineli ve etkili bir biçimde yürütülmesini sağlamak amacıyla vilâyetlerin üstünde bir teşkilâtın kurulmasına karar verdi. Bu doğrultuda 20 Haziran 1927'de çıkarılan 1164 sayılı kanunla işlerin daha verimli ve hızlı bir biçimde yapılması amacıyla Umumi Müfettişliklerin kurulmasına karar vermişti. 1164 sayılı Umumî Müfettişlik Kanunu'na dayanılarak 25 Aralık 1927 tarih ve 5777 sayılı kararname ile de Birinci Umumî Müfettişliğin kurulmasına karar verildi. Elazığ, Urfa, Bitlis, Van, Hakkâri, Diyarbakır, Siirt, Mardin ve daha sonra Ağrı vilayetini kapsayacak şekilde Birinci Umumi Müfettişlik kurumu kurulmuştur. Bu çalışmada da Umumî Müfettişliğin kuruluş süreci ve idari işleyişi göz önünde bulundurularak Birinci Umumi Müfettişliğin Türk İdare Teşkilatı'ndaki yeri ve önemi üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Türkiye, idare, Umumi Müfettişlikler, Birinci Umumi Müfettişlik.*

The Administration of the First General Inspectorate**Abstract**

General Inspectorates were formed in order to let know the central authority of the State in Anatolia in the Republican area as well as the Ottoman Empire area. After the announcement of the Republic of Turkey, martial law came into force owing to the occurrence of some political and social events in some areas of the country in response to the revolutionary movements occurred quickly. The end of the martial law in 1927 created a suitable atmosphere for the rebirth of General Inspectorates which came to the fore in the early periods of the Republican area. Taking into account the existing conditions at that time, several reasons such as public order problems particularly in the eastern parts of Turkey, socio-economic impossibilities and differences in terms of economic development between the regions posed an obstacle to achieving revolutionary movements. Therefore, in order to fulfil socio-economic and cultural activities and provide security primarily in the eastern cities of the country, the reestablishment of the General Inspectorates was seen as necessary. The government made a decision on the establishment of an organization over cities with a view to carry out the activities between the Ministry of Interior and eastern cities of the country in a more co-ordinated and effective way. Therefore, in order to perform several activities in a more efficient and rapid way, the government decided for the creation of the General Inspectorates in accordance with the Act of Law number 1164 enacted in 1927. Then, first General Inspectorate was established based on the decree of 5777 in 1927. First General Inspectorate included the eastern cities of the country such as Elazığ, Urfa, Bitlis, Van, Hakkari, Diyarbakır, Siirt, Mardin and finally Ağrı. This study, taking into consideration the establishment process and administrative working of the General Inspectorates, focuses on the significance of the First General Inspectorate in Turkish administrative system.

Keywords: *Turkey, administration, General Inspectorates, First General Inspectorate.*

Avrupa Bütünleşmesi Sürecinde Bulgaristan'da Yerelleşme

Prof. Dr. Erol Esen
Akdeniz Üniversitesi

Veli Ercan Çetintürk
Doktora Öğr. Akdeniz Üniversitesi

Iva Mihova
Yüksek Lisans Öğr. Sofia Üniversitesi

Özet

Yerelleşme eğiliminin ardında kamu hizmetlerinin çeşitlenmesi olduğu kadar küreselleşme ile dış dinamikler de önem arz etmektedir. Bu çalışmanın konusunu, Bulgaristan yerel yönetimlerinin AB sürecinin etkisiyle geçirmiş olduğu değişim ve AB üyeliğine götüren dinamiklerin etkisi konu alınacaktır. II. Dünya Savaşı sonrasında Doğu Bloğu içerisinde yer alan Bulgaristan, 1990 yılında gerçekleştirilen çok partili özgür seçimlerin ardından Batı tipi demokrasiler arasına girmiştir. 1995 yılı sonunda AB'ye üyelik başvurusunda bulunan Bulgaristan üyeliğe kadar revizyonlarla idari yapısını AB müktesebatına uyumlu hale getirmiştir. Bu çalışmayla Bulgaristan yerel yönetimlerinin AB'ye üyelik sürecinde geçirmiş olduğu evreler incelenecek olup; Bulgaristan'ın yerelleşme sürecinde AB etkisi sorgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği, AB Koşulluluğu, yerel yönetimler, yerelleşme.

Decentralization in Bulgaria in the Process of European Integration

Abstract

External dynamics of globalization are important for the decentralization trend as well as for the diversification of public services. With this study, stages that Bulgarian local governments went through in the EU membership process will be examined and EU impacts on the decentralization process in Bulgaria will be questioned. : Located in the Eastern Bloc after World War II, Bulgaria has become one of the Western-type democracies after the multi-party free elections, held in 1990. Bulgaria, which applied for EU membership at the end of 1995, has aligned to the administrative structure with the revision to the EU acquit. With this study, stages that Bulgarian local governments went through in the EU membership process will be examined and EU impacts on the decentralization process in Bulgaria will be questioned.

Keywords: European Union, EU Conditionality, local self-government, decentralization.

İtalya ve Türkiye'de Yerel Özerklik: Karşılaştırmalı Bir Değerlendirme

Hülya Küçük

*İstanbul Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Ana Bilim Dalı, Yerel Yönetimler, Kent ve Çevre Çalışmaları Bilim Dalı
Yüksek Lisans Programı*

Özet

1970'li yıllarda merkezi yönetimin yerel sorunların çözümünde yetersiz kalması ve Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'nın yerel özerklik kavramına vurgu yapmasıyla birlikte yerel yönetimler ön plana çıkmıştır. İyi bir yönetim yapısının varlığı için yerel yönetimlerin özerk olması kadar özerkliğin sınırları da oldukça önemlidir. Bu çalışmada yerel özerklik ekseninde İtalya ve Türkiye'deki yerel yönetim sistemleri karşılaştırmalı olarak ele alınacaktır. Çalışmanın amacı İtalya'da yaşanan dönüşümün, Türkiye için örnek olup olamayacağı ve bunun nedenlerini ortaya koymaktır. Bu çerçevede çalışmada ilk olarak İtalya'da yerel/bölgesel yönetimler incelenecek ve tarihsel perspektifte yaşanan değişim süreci ele alınacaktır. Ardından ise Türkiye'nin mevcut durumu İtalya ile karşılaştırılacaktır.

Anahtar Kelimeler: İtalya, Türkiye, yerel özerklik, yerel yönetimler.

Local Aautonomy In Italy and Turkey: A Comparative Review

Abstract

Local governments have come to the fore with the focus on the concept of the Local Autonomy of European Local Authorities Charter of the Autonomy and the central government's inability to solve local problems in the 1970s. For the existence of a good management structure, not only having autonomous local governments but also defining the boundaries of the autonomy is very important. In this study, within the local autonomy axis, local administration systems in Italy and Turkey will be discussed comparatively. The aim of the study is to find out whether the transformation taking place in Italy will be an example for Turkey and to reveal the reasons for this. As a first step in this context, local/regional governments in Italy will be examined and change in the process of historical perspective will be discussed. Then, the current situation in Turkey will be compared to the current situation of Italy.

Keywords: Italy, Turkey, local autonomy, local government.

Küreselleşme Sürecinde Azerbaycan Cumhuriyeti'nin Kamu Yönetimi Sistemi: Kuruluş ve Uyum

Yrd. Doç.Dr. Tekin Avaner
Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Doç.Dr. Murteza Hasanoğlu
Azerbaycan Cumhuriyeti, Devlet Başkanlığı'na Bağlı Devlet İdarecilik Akademisi

Özet

Gelişmelerin hızlı ve büyük olduğu bir çağda yaşıyoruz. Teknolojinin gelişmesi ve “bilgi”nin geniş kitlelere yayılması sonucu ortaya çıkan küreselleşme ve bu gelişmeye ayak uydurmaya çalışan ülkeler yarış haline girmişlerdir. Diğer ülkelerle birlikte bağımsızlığını yeni kazanan devletler de dünya ile entegre olma çabası içindedirler. 1989 yılından itibaren dünyada meydana gelen hızlı gelişmeler uluslararası sistem ve dengelerde köklü değişikliklere yol açmıştır. Bu gelişmelerin kimi ekolojik ve teknolojik, kimi de ekonomik ve politik nitelik taşıyan gelişmeler olarak ortaya çıkmıştır. İki bloklu bir yapıya dayanan dünya düzenin yıkılmasıyla, ekonomik ve politik nitelik taşıyan yeni dünya düzenin oluşumu gündeme gelmiştir. 1990'lı yıllarda dünyada görülen ekonomik ve politik değişim içerisinde en önemlisi Sovyetler Birliği'nin (SSCB) dağılması hareketi olmuştur. 1991 yılında Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla bölgede yeni bir süreç yaşanmaya başlamıştır. Sovyetler Birliği dünyada geniş bir coğrafi alanı kapsayan ve içerisinde pek çok topluluğu bir arada barındıran bir devlet olması nedeniyle burada oluşan değişimler tüm dünyayı yakından etkilemiştir. Geçmişte Sovyetler Birliği içinde yer almış olan bu ülkeler Sovyet rejiminin çöküşü sırasında önce egemenliklerini, sonra da bağımsızlıklarını ilan etmişlerdir. Bağımsız devlet statüsünün kazanılması ile birlikte bir yandan ekonominin yeniden yapılanması “merkezi planlı ekonomiden piyasa ekonomisine geçiş” diğer yandan da “hukukun üstünlüğü” ve “demokratik ilkeler”e dayalı yeni bir devlet kurulmasına yönelik gelişmeler aynı zamanda gündeme gelmiştir. 1991 yılının Ekim ayında Azerbaycan'ın bağımsızlığını kazanması çok büyük bir tarihi hadise olmakla birlikte, Azerbaycan halkının hayatında yeni bir başlangıç noktası oluşturdu. Bu çalışmada 1991 yılında bağımsızlığını kazanan federatif bir devlet yapısından milli devlet yapısına geçme sürecinde olan Bağımsız Azerbaycan Cumhuriyeti'ndeki siyasal, yönetsel ve ekonomik gelişmelerle birlikte devlet yapılanması, kamu yönetimi ve yerel yönetimler ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Azerbaycan Cumhuriyeti, küreselleşme, Azerbaycan'da Kamu Yönetimi Reformu, hesap verebilirlik.

Abstract

We live in an age of rapid and massive developments. Due to the globalization, which is produced by technological advancements and the dissemination of knowledge to the broad social masses, countries are in competition with each other in the catch-up of these developments and newly independent states try to integrate with the world. Developments of the post-1989 created significant changes in ecological, technological, economic and political fields. With the dismantling of the two-block world order, the formation of a new world order came to the agenda. After the demolition of the USSR in 1991, a new process began in the region. As the USSR covered a wide geography and included various societies within itself, the changes affected all of the world. During the demolition of the Soviet regime, these countries proclaimed their sovereignty and independence. After gaining independence, the issues such as the transition from the planned economy to the liberal one, rule of law and the establishment of a state based on democratic principles concurrently came to the agenda. The October 1991 constituted a new beginning for the Azerbaijani people in their life, along with the independence, which is itself an important event. In this study, state structuring, public administration and local administration of Azerbaijan will be tackled, besides political, administrative and economic developments in the passage from a federative state structure to a national state after gaining independence.

Keywords: Republic of Azerbaijan, globalization, public administration reform in Azerbaijan, accountability.

Yunanistan: Bürokrasi Kriz Çıkarır Mı?

Yrd. Doç. Dr. Tekin Avaner
Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Halil Deligöz
Başbakanlık Uzmanı

Özet

Yunanistan bürokrasisinin kalitesi kriz süresince gündemdedir. Bürokrasi krizin tek nedeni olmamakla birlikte krizin nedenleri, yönetimi ve krize karşı alınması önerilen tedbirler arasında Yunanistan bürokrasisi tartışmaların odağında olmuştur. Bürokrasinin kötü işleyişi sadece ekonominin idaresi bakımından değil, çağdaş demokrasilerde gözlenen profesyonellikte olmaması nedeniyle bürokrasi tümüyle bir reform alanı olarak görülmektedir. Bu nedenle, kriz yılları boyunca bürokrasiyi ilgilendiren çeşitli yasalar çıkarılmıştır. Bu makalede Yunanistan bürokrasisinin çalışma şeklinin kriz yıllarında bir sorun olarak ele alınışı ile 2010, 2011 ve 2012 yıllarında bürokrasiyi ilgilendiren reformlar incelenecektir. Türkiye ile idari geleneği ve bulunduğu ekonomi kuşağı bakımından önemli ortak özellikler taşıyan Yunanistan'ın kriz dönemi ve sonrasındaki reform çalışmaları Türkiye'deki tartışmalara da ışık tutacak niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Kamu yönetimi reformu, müşteriçilik (clientelism), yolsuzluk, idare geleneği.

Greece: Does the Bureaucracy Make Crisis?

Abstract

The Greek bureaucracy is on the spot of debates throughout the economic crisis. Although the quality of the bureaucracy has not been the sole cause of the crisis, it has been the arena in the consideration of the measures against the crisis and its management. The Greek bureaucracy has been regarded as an area of reform not only due to the quality of its economy management but also due to the lack of professionalism compared to contemporary democracies. Therefore, various laws have been enacted in the crisis context. This paper will analyze the operation of the Greek bureaucracy, which is often regarded as the 'issue,' and the reforms in the years 2010, 2011 and 2012. Due to the crucial commonalities between Turkey and Greece in terms of their administrative tradition and the mode of economic coordination, the reforms undertaken during the crisis and its aftermath in Greece will shed light on the discussions in Turkey.

Keywords: Public administration reform, clientelism, corruption, administrative tradition.

OTURUM 19

KALKINMA YÖNETİMİ

AB, Şanghay İşbirliği Örgütü ve Avrasya Oluşumlarında Türkiye'nin Yeri

Doç. Dr. İlhan Aksoy
Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Duygu Kalkan
Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Yönetimi ABD Yüksek Lisans Öğrencisi

Bir ulusun coğrafyasını bilmek, onun dış politikasını bilmektir...
NAPOLYON BONAPART

Özet

ABD, Çin, Rusya ve AB kendi ulusal çıkarları çerçevesinde küresel etkiye yönelik vizyonlar ortaya koymaya çalışmış ve stratejiler geliştirmiştir. Türkiye'nin konumu ele alındığında görülmektedir ki; bu oluşumlar arasında kimi zaman işbirliğine dayanan, kimi zaman örtülü çatışmaların görüldüğü ama temelinde rekabetin olduğu strateji savaşları yaşanmaktadır. Bu oluşumlar arasında devam eden ve uzun yıllar sürmesi beklenen strateji savaşlarının kazananın kim olacağını şimdiden öngörmek zordur. Ancak bu olayın, küresel dengede de etkileri olacağı, dahası yeni düşmanlıklar yaratabileceği gibi sürpriz ittifaklara da kapı aralayabileceği beklenmelidir. Bu rekabette Türkiye'nin yerinin ne olduğu ne kadar anlaşıldığı bunu ne kadar kavrayabildiği sorusunun cevabını bulması gerekmektedir. Küresel değişiklikler ülke iç politikasında kendisini olumlu ve olumsuz şekilde gösterecektir.

Anahtar Kelimeler: AB, Şanghay İşbirliği Örgütü, Avrasya Birliği, Jeopolitik Konum, Küresel Strateji.

EU, Shanghai Cooperation Organization and Eurasia Formation of Turkey's Position

Abstract

US, China, Russia and the EU have tried to put forward their own national interests within the framework of the vision for global impact and developed strategies. When we look at Turkey's position; it is possible to see war of strategies among these powers, based on cooperation between these structures as well as the implicit conflict. However, there is always a competition is there. but make war strategy on the basis of competition is there. In this ongoing formation expect to confirm for many years it is difficult to predict in advance who will be the winner of new war strategy. However, this event will have an impact on the global balance, such that alliance and new hostilities can be expected. This competition it should be can be answered to the question what Turkey's position should be. Global change will manifest itself in the form of positive and negative internal politics of the country.

Keywords: EU, Shanghai Cooperation Organization, The Eurasian Union, The Geopolitical Location, The Global Strategy.

Bölgesel Kalkınma Politikalarının Sonuçları Üzerine Bir Analiz

Dr. Özkan Leblebici

Özet

Kalkınma kavramı özellikle yirminci yüzyılın ikinci yarısından itibaren önem kazanmıştır. Ülkeler kalkınmayı sağlamaya çalışırken, bir taraftan da ülke içerisindeki bölgeler arasında gelişmişlik farkları oluşmasından çekinmişlerdir. Çünkü bu farklar, istenmeyen nüfus hareketlerini beraberinde getirdiği gibi, ülkenin tarımsal üretiminde de ciddi sorunlar yaratabilmektedir. Her ülke bölgeler arasındaki bu farkları azaltmak amacıyla politikalar geliştirmiştir. Türkiye'de de beş yıllık kalkınma planlarında bu politikaların izini sürmek mümkündür. Ancak çok önceden vazgeçilen “gelişmişlik farklarını azaltma” hedefi, 2006 yılında Bölge Kalkınma Ajanslarının kurulması ile yeniden ileri sürülmüştür. Bu çalışmada, bölgesel kalkınma politikalarının temel hedefi olan gelişmişlik farklarının azaltılması hedefine ulaşmada başarılı olup olmadığının araştırılması hedeflenmektedir. Her ne kadar böyle bir araştırmada “başarılı/başarısız” ayrımı sonuçları tam yansıtmasa da, analizi yapılacak olan nüfus ve istihdam verileri, politikaların başarısı konusunda fikir verebilecektir.

Anahtar Sözcükler: Bölgesel kalkınma, kalkınma politikaları, bölge kalkınma ajansları.

An Analysis on Outcomes of Regional Development Policies

Abstract

Development concept had gained importance since the second half of the 20th century. While states endeavoured to provide development on one hand, they refrained from the differentiation of intrastate regional development on the other hand. Because this kind of differentiations can make undesirable population movements possible and can create vexed issues on agricultural production of the country. Every nation had developed policies to reduce these differentiations between regions. It is also possible in Turkey to track such policies in five year plans. But the aim of reducing development differentiations, renounced long time ago, was resurrected with the foundation of Regional Development Agencies in 2006. In this study it is aimed to explore whether the regional development policies, aimed at reducing regional development differentiations, were successful or not. However successful/unsuccessful classification does not reflect the outcomes properly, population and employment data which is to be analyzed could provide insight on the success of policies.

Keywords: Regional development, development policies, regional development agencies.

Yaşanılabilir Kentler İçin Kalkınma Ajanslarının Önemi: İSTKA Örneği

Öğr. Gör. Ergün Dilaveroğlu
İstanbul Medipol Üniversitesi

Özet

Küreselleşme beraberinde yerelleşmeyi ön plana çıkarmıştır. Bu bağlamda yerelin gelişimini sağlayacak ve rekabet edebilirliğini artıracak mekanizmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Bu mekanizmalardan biri 2006 yılında “5449 Sayılı Kalkınma Ajanslarının Kuruluşu, Koordinasyonu ve Görevleri Hakkında Kanunun” kabulü ile kurulan kalkınma ajansları olarak gösterilebilir. Bu çalışma küresel ölçekte yerel ve sürdürülebilirliği olan gelişmişliğin sağlanmasında, kalkınma ajanslarının sosyal, ekonomik ve kültürel açıdan katkısını değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Bu noktadan hareketle İstanbul Kalkınma Ajansının (İSTKA) kurulduğu tarihten bugüne kadar gerçekleştirmiş olduğu faaliyetler değerlendirilerek, kentin gelişmesindeki payı hakkında bir değerlendirme yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kent, kalkınma ajansı, İSTKA.

The Importance of Development Agencies for Livable Cities: Case İSTKA

Abstract

The globalization has brighten the need for indigenization. In this regard, mechanisms are needed that ensure the development of the regional, and which increase the competitiveness of it. The Development Agencies may be pointed as one of these mechanisms that has been established by the law Nr:5449 “Establishment, Coordination and Duties of Development Agencies”. The aim of this work is to evaluate the contribution of Development Agencies in gaining social, financial and cultural developedness of the regionals within a global context. From this viewpoint, activities of İstanbul Development Agency (İSTKA) from the installation date up to today will be analysed and an evaluation about “how much these activites have contibuted to the development of the city” will be made.

Keywords: City, development agency, İSTKA.

Kalkınma Ajansları Sadece Ekonomik Kalkınma İçin mi?

Yrd. Do. Dr. Ayşegöl Kanbak
Batman Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Yrd. Doç. Dr. Nihal Şirin Pınarcıoğlu
Batman Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Yrd. Doç. Dr. Makbule Şiriner Önver
Batman Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Küreselleşme süreciyle birlikte bölgesel ve yerel ölçeğin ön plana çıkması sonucunda bölgesel eşitsizlikler, bölgesel kalkınma anlayışıyla giderilmeye çalışılmakta, kalkınma ajansları kurularak bölgesel kalkınmanın sağlanması hedeflenmektedir. Küreselleşme/yerelleşme sürecinin bölgesel kalkınma anlayışı neoliberal politikalarla beslenmektedir. Bu dönemin bölgesel kalkınma anlayışı çerçevesinde oluşturulan ajansların çoğunlukla insani kalkınma unsurunu eksik bıraktıkları, salt ekonomik temelli kalkınmaya ilişkin çalışmalar yürüttükleri, mevzuatın da bu gerekçeyle oluşturulduğu görülmektedir. Bu çalışma, bölgesel kalkınma anlayışının ve bu yaklaşım çerçevesinde oluşturulan kalkınma ajanslarının, insani kalkınma perspektifine sahip olup olmadıklarına odaklanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *İnsani kalkınma, ekonomik kalkınma, bölgesel kalkınma, Kalkınma Ajansı, insani gelişmişlik endeksi.*

Are Development Agencies Only for Economic Development?

Abstract

As regional and local level came into the forefront as a result of the globalization process, the regional inequalities are being tried to be solved with the regional development and the developmental agencies are established to provide regional development. The concept of regional development of the globalization/localization process is sustained by neoliberal policies. We see that the agencies created under the regional development concept in this period mostly lacked the human development element and carry out works on pure economic development and the legislation was created for this reason. This study focuses on whether the concept of regional development and the development agencies created under this approach have a human development perspective, or not.

Keywords: *Human development, economic development, regional development, Development Agency, human development index.*

Birleşmiş Milletlerin 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi Nasıl Bir Kamu Yönetimi İstiyor?

Yrd. Doç. Dr. Ahmet Barbak
İzmir Katip Çelebi Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Yrd. Doç. Dr. Dilek Memişoğlu
İzmir Katip Çelebi Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Bu çalışma, Birleşmiş Milletler (BM) 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Gündeminin nasıl bir kamu yönetimi öngördüğünü ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır. BM Genel Kurulu tarafından Ağustos 2015 ayında kabul edilen bu kalkınma gündemi, “Dünyamızın Dönüştürülmesi” temasıyla ilan edilmiştir. Bu bağlamda, kalkınma gündemi belirli bir kamu yönetimine işaret eden bir politika söylemine sahiptir. BM üyesi 189 devleti ilgilendiren bu politika söyleminin incelenerek kamu yönetiminin örgütlenmesine ve işleyişine yön verecek kavramların ortaya çıkarılması gerekmektedir. Böylece takip eden yıllarda kamu yönetiminde istenen değişimi anlamak ve açıklamak mümkün olabilecektir. Çalışmada, BM tarafından kabul edilen Binyıl Kalkınma Hedefleri ile 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi dokümanları karşılaştırmalı olarak incelenmektedir.

Anahtar Sözcükler: Birleşmiş Milletler, sürdürülebilir kalkınma, kamu yönetimi.

What Type of a Public Administration Does the United Nations' 2030 Agenda for Sustainable Development Require?

Abstract

This study aims to reveal what type of a public administration United Nations (UN) 2030 Agenda for Sustainable Development requires. Adopted by UN General Assembly in August 2015, the 2030 development agenda has been announced with the theme of “Transforming Our World”. In this context, the development agenda has a unique policy discourse that points to a specific public administration. It is needed that the concepts that will guide the organization and functioning of public administration be revealed by analyzing this policy discourse, which concerns UN's 189 member states. Thus it will be possible to understand and explain the expected change regarding public administration in following years. In the study, the documents of Millennium Development Goals and 2030 Agenda for Sustainable Development are analyzed comparatively.

Keywords: United Nations, sustainable development, public administration.

Yeni Kamu Yönetimi Anlayışı: Gelecek Vadediyor mu?

Dr. Esra Ebru Mavi
Uzman, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı

Özet

Küreselleşme ve ekonomik temeli neoliberalizm olan politikalar, ülkelerin ekonomik, toplumsal, siyasal, kültürel alanlarında büyük dönüşümlere yol açmıştır. Neoliberal politikaların kamu yönetimi alanında yarattığı dönüşüm iki ana çerçevede değerlendirilebilir: akademik olarak kamu yönetimi alanında yürütülen çalışmalar ve dönüşümün uygulamadaki yansımaları. Özellikle akademik çevrelerde, devletin hantal/hiyerarşik yönetim sergilediği gerekçeleri ile küçültülmesi gerektiği söylenmiştir. Yeni kamu yönetimi anlayışı ve yönetim gibi kavramlar üzerinden yapılan bilimsel çalışmalar, kamu yönetiminde reform-değişim gibi uygulamalarda karşılık bulmuştur. Çalışmada hizmet sektöründe değişimin ve yeni kamu yönetimi anlayışının anahtarı olan “yönetişim”- “yeni kamu yönetimi” kavramlarının bilimsel çalışmalara katkısı ile günümüz ve gelecekte kamu yönetimi uygulamalarında geçerliliği tartışılacaktır.

Anahtar Sözcükler: Kamu yönetimi, kamu yönetiminde değişim, kamu yönetimi reformu, yeni kamu yönetimi, yönetim.

The New Public Administration Perception: Promising?

Abstract

Policies within the globalization and economic based neoliberalism, leads economic, social, political, cultural major transformations on countries. Transformation caused by neoliberal policies in the public administration could be evaluated in two main ways: academic studies conducted in public administration and transformation's practical implementation. Especially in academia, it has been told that state should be reduced due to its bulky/hierarchical management. Scientific studies on concepts such as new public administration and governance, has been found in applications on reform and change of the public administration. With the contribution of terms "governance" - "new public administration" which are the keys to the alteration in service and labor sector and perception of new public administration to the scientific research, nowadays and in the future its validity will be discussed in public administration applications.

Keywords: Public Administration, change in public administration, reform in public administration, new public administration approach, governance.

OTURUM 20

KENTSEL DÖNÜŞÜM

Afet Yönetiminde Kapasite Geliştirmenin Önemi ve Hatay Açısından Bir Değerlendirme

Prof. Dr. Yakup Bulut
Mustafa Kemal Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Yrd. Doç. Dr. Soner Akın
Mustafa Kemal Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Mehmet Kara
Doktora Öğrencisi

Özet

Bu çalışma, son dönemde yapılan değişiklikler ile ortaya çıkan yeni afet yönetim sisteminin uygulamada nasıl bir durum oluşturduğunu, eksik ve sorunların hangi alanlarda ortaya çıktığını, mevcut kapasitelerin yeterli olup olmadığını, her halükarda afet yönetiminde kapasite geliştirmenin önemini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Hatay ölçeğinde yapılan bu çalışma ile çok yönlü bir olgu olan afet yönetiminin yine çok yönlü bir kapasite geliştirmeye ihtiyacı olacağı varsayımına dayanmaktadır. Bu bağlamda etkin bir afet yönetim sisteminin nasıl bir kapasiteye sahip olması gerektiği, gerek insan kaynakları gerekse diğer araçlar bakımından irdelenecektir. Bu açıdan, Hatay'da doğrudan ilgili ve veya işbirliği gerektiren kurum ve birimlerin mevcut kapasiteleri ve bu kapasitelerin sorun çözmede etkinlik boyutunu ortaya koyarak kapasite geliştirmenin niçin gerekli olduğu vurgulanacaktır. Kapasite geliştirmenin önemini inceleyen bu çalışmada son olarak mevcut kurumsal kapasite değerleri üzerinden Hatay kent tecrübeleri üzerinden bir analiz sunulmuştur. Çalışma, Hatay ölçeğinde yapılsa da diğer ölçeklerde yapılacak araştırmalara örneklik edecektir.

Anahtar Kelimeler: Afet Yönetimi, kapasite geliştirme, kurumlar arası işbirliği ve koordinasyon.

The Importance of Capacity in Disaster Management: The Hatay Province Case in Turkey

Abstract

This study addresses the new disaster management system that emerged with recent changes. It examines what kind of situation it is in practice. It is missing here and it questions whether the problems arise in which areas and whether the existing capacities are sufficient. The importance of capacity building in disaster management at all times. This study, conducted in Hatay scale, is a multi-faceted case study of disaster management. Again assuming that it would need to develop a multi-faceted capacity. In this context, it was explained how an effective disaster management system should have a capacity. Both in terms of human resources and other tools. In this respect, the existing capacities of institutions and units directly involved and / or requiring cooperation in Hatay were questioned. The effectiveness dimension of these capacities in problem solving has been revealed. It was emphasized why capacity development is necessary. In this research examining the importance of capacity building, the existing institutional capacity values are paid attention Through this, content analysis was carried out through Hatay experiences and city strategies. The study will exemplify the research that will be done on other scales even if it is done in Hatay scale.

Keywords: Disaster management, capacity building, cooperation and coordination between institutions.

Afet Risklerinin Azaltımı Amacıyla Kentsel Dönüşüm: İzmir Örneği

Prof. Dr. F.Neal Genç
Adnan Menderes Üniversitesi

Araş. Gör. Bulut Doğan
Artvin Çoruh Üniversitesi

Özet

Son on yıllarda afet yönetimi anlayışında paradigma değişimi yaşanmış; yalnız afet sonrası müdahale etmeyi temel alan uygulamalar yerine, afet öncesi çalışmaları da içeren bütüncül bir anlayış yerleşmeye başlamıştır. Bu bağlamda, kentsel dönüşüm de afet risk azaltımı açısından bir çözüm önerisi olarak sunulmaktadır. Bu çalışmada, 2015-2030 yılları arasında afet yönetimi için rehber bir doküman olan 'Sendai Afet Risk Azaltım Çerçevesi'nin temel ilkeleri kapsamında, 'İzmir'de kentsel dönüşüm uygulamaları afet risklerini azaltmaya hizmet etmekte midir?', 'Dönüşüm bölgelerinde yaşayanların afet riski gündemi var mıdır?' gibi soruların cevabı aranmaktadır. Bu kapsamda, politika yapıcı ve uygulayıcılar (İzmir BŞB. ,Kentsel Dönüşüm İl Müdürlüğü) ve politikalarından etkilenenler (mahalle muhtarları ve STK temsilcileri) ile yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiş, bulgular betimsel ve sistematik analiz ile incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Afet, risk, İzmir, kentsel dönüşüm, Sendai Çerçevesi.

Urban Renewal Owing to Disaster Risk: The Case of Izmir

Abstract

In the last decades, paradigm of disaster management has changed and evolved to integrated disaster management. The Urban Renewal is presented as a proposal of solution in terms of disaster risk reduction. This study is trying to find answer the following questions like 'Is the urban renewal practices served to reduce disaster risks in İzmir?', 'Do the locals have an agenda to reducing risks?' in the context of Sendai framework for disaster risk reduction(2015-2030)'s guiding principles. In this context, semi-structured interviews were conducted with policy makers and practioners and those effected to the policies. Outputs are analyzed by descriptive and systematic analysis.

Keywords: Disaster, risks, Izmir, urban renewal, Sendai Framework.

Afet Sonrası Kentsel Gelişme Aracı Olarak Kentsel Yönetim Sistemi Değişiklikleri: Düzce ve Van Örnekleri

Yrd. Doç. Dr. (Şehir ve Bölge Plancısı) Binali Tercan
Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Özet

Türkiye'de farklı tarihlerde uygulanmış olan ve günümüzde de afet sonrası kentsel gelişme aracı olarak görülen afete uğramış ilçelerin il statüsüne dönüştürülmesi, bazı illerin de Büyükşehir statüsüne dönüştürülmeleri afet kaynaklı kentsel yönetim sistemlerindeki değişiklikler konusunu önemli kılmaktadır. Bu kapsamda “Afet Sonrası Kentsel Gelişme Aracı Olarak Kentsel Yönetim Sistemi Değişiklikleri” konusu Düzce ve Van örnekleri özelinde incelenecektir. [Düzce](#), 17 Ağustos ve 12 Kasım 1999 tarihlerinde geçirdiği iki büyük deprem sonrasında [9 Aralık](#) 1999 tarihinde, [Türkiye](#)'nin 81'inci ili olmuştur. İl olması birçok kez gündeme gelen Van ilinin Erciş İlçesinde 23 Ekim 2011 günü yaşanan [deprem](#) afeti, Erciş'in il olmasını gündeme getirmiş ancak, 06.12.2012 tarihinde Resmi Gazete'de yayınlanan kanunla Erciş ilçesinin il olma olasılığı da ortadan kalkmış ve onüç il ile beraber Van ilinin Büyükşehir yapılması hızlandırılmıştır. Bu çalışmada; özellikle afet sonrası yönetim şekli değişen kentsel alanların, afet öncesi durumlarına göre karşılaştırılmaları ve bu değişikliklerin altında yatan ekonomik ve siyasi kazançlar kurumsal ve yasal yönleriyle birlikte incelenerek teorik bazda yapılacak literatür taramasıyla desteklenip değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Afetler, Afet yönetimi, Büyükşehir Yönetimi, İl Yönetimi, Bölgesel afet.

Kamu Yönetiminde İş Sağlığı Ve Güvenliğin Test Ve Uygulanması (Van Mem Örneği)

Necmettin KOÇ

Türkiye ve Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsü Kamu Yönetimi Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi

Özet

İş Sağlığı ve Güvenliği kültürü, her geçen gün toplumun katmanlarına artan bir şekilde nüfuz etmektedir. Sadece iş hayatıyla sınırlı kalmaksızın ilköğretimden üniversiteye kadar hayat boyu öğrenme stratejilerine de konu olmaktadır .Bu nedenle ve güvenliğini tanımlarken ve buna ilişkin kuralları düzenlerken yalnız sağlık ve teknoloji üzerinde durmak bir tarafı eksik bırakmak anlamına geldiğinden iş sağlığı ve güvenliği, birçok bilimin kendi alanlarına girmesiyle disiplinler arası niteliğinden birden çok bilim dalının çalışma alanını işgal etmektedir. Daha önce kamu da uygulanması birçok kez ertelenen ülkemizin ilk İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu olan 6331 sayılı iş sağlığı ve güvenliğin kanununun kamu da uygulanma tarihi son olarak 01.01.2020 tarihi olarak belirlenmiştir. İş Sağlığı ve Güvenliğinin eğitime aktarılması konusu ise yaşam boyu öğrenmeyi hedeflemelidir. Yaşam boyu öğrenme ile kastedilen okul öncesi dönemden başlayarak emeklilik dönemi de kapsayacak tüm süreci içine alır. İş Güvenliği bakımından, koruyucusuz bir tezgahta çalışmak ne kadar riskli ise iş sağlığı ve güvenliği tedbirlerinin alınmadığı bir okul ortamı da bir o kadar risklidir. Bu anlamda çocuklar ve gençlere,tehlike ve riskleri önleme eğitimi verilirken sağlık ve güvenlikle ilgili tavır ve davranışlar öğretilir.18-24 yaş arasındaki gençlerin iş kazası geçirme riski 1.4 daha fazla olduğu düşünüldüğünde çalışma hayatına atılmadan önce çocuk ve gençlerimizin çalışma hayatına riskler hakkında bilgilendirilmelerinin ve buna yönelik beceri eğitimlerinin önemi büyüktür.Bu anlamda okullarımız ve diğer kurumlarımızda,öncelikle proaktif yaklaşımların benimsenmesi sağlanmalı, sonrasında,çalışanların ve öğrencilerimizin karşılaşılabileceği tehlikeleri,cana mal olmadan okul ve kurumlarımızın öğretmen ve idarecileri tarafından okul-aile işbirliği içerisinde sağlıklı,güvenli bir çalışma ve yaşam ortamı sağlanabilmelidir Geleceğin iş gücünün sağlıklı ve güvende olması için iş sağlığı ve güvenliğinin eğitim süreci içerisinde dahil edilmesi artık bir zorunluluktur.

Anahtar Sözcükler : *Kamu yönetimi, İş sağlığı ve güvenliği, eğitim, Milli Eğitim Bakanlığı, Van İl Milli Eğitim Müdürlüğü.*

Şanlıurfa'da Kentsel Dönüşüm Deneyimi: Eski Sanayi Bölgesi Örneği

Hasan Yetkin

*İnşaat Mühendisi, Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi, Harran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü
Kamu Yönetimi A.B.D. Yüksek Lisans Öğrencisi*

Özet

Türkiye'de son yıllarda, kent merkezlerinde kalan, işlevini yitiren, köhnemiş yerleşim alanlarının kentsel dönüşümle temizlenmesi ve kenti modern bir yaşam alanına dönüştürecek projeler gündeme gelmektedir. Kentsel dönüşüm; eskimiş, kentin kimliğine uymayan ve plansız mekânların yenilenmesi, dönüştürülmesi ve yeniden kazandırılmasıdır. Şanlıurfa'nın merkezinde yer alan sanayi sitesini taşımayı ve o alanı dönüştürmeyi hedefleyen "Eski Sanayi Bölgesi Kentsel Dönüşüm Projesi" Şanlıurfa'nın ilk kentsel dönüşüm projesidir. Bu bildiri, Şanlıurfa'da hâlihazırda sürdürülen eski sanayi bölgesi projesinin özellikle 1. Etaptaki çalışmaları mercek altına alınmakta ve proje giderlerine katılım oranının hak sahipleriyle anlaşma oranı üzerindeki etkisi incelenmektedir. Elde edilen bulguların sonraki kentsel dönüşüm projelerinin uygulanabilir olmasına katkıda bulunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Şanlıurfa, kentsel dönüşüm, eski sanayi bölgesi, proje gideri, anlaşma oranı.

Urban Transformation Experience in Sanliurfa: Old Industrial Zone Example

Abstract

In recent years in Turkey, new projects that will transform old, bedraggled residential areas in the city center to new modern living areas have been spoken. Urban transformation is the renewal, transformation and rehabilitation of unplanned buildings that are obsolete and incompatible to the identity of the city. The "Old Industrial Zone Urban Transformation Project" which aimed to transport and transform the industrial site located at the center of Şanlıurfa is the first urban transformation project of Şanlıurfa. This report focuses on the work of the industrial zone project already in progress in Şanlıurfa, especially in the first part, and examines the effect of participation rates on the agreement rate on the project costs. The findings will contribute to the applicability of subsequent urban transformation projects.

Keywords: Sanliurfa, urban transformation, old industrial zone, project cost, agreement rate.

Kamu Yönetiminde Cam Tavan Sendromu: Türkiye'de Devlet Üniversiteleri Örneği

Yrd. Doç. Dr. Şenay Eray
Afyon Kocatepe Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

Büşra Yeşim Aslantaş
Afyon Kocatepe Üniversitesi SBE Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Öğrencisi

Özet

Bu çalışma kamu kurumlarında yaşanan “cam tavan sendromu”nu incelenmeyi amaçlamaktadır. Cam tavan sendromu çalışanların kariyerlerinde yükselmelerini engelleyen sorunlarının tümünü kapsamaktadır. Bu sendrom dünyada önemli bir sorun teşkil etmekte ve günümüzde sosyal bilimler alanında da irdelenmektedir. Çalışmada cam tavan sendromu Türkiye'deki kamu üniversitelerinde yer alan kadın akademisyenler ekseninde yürütülecek vaka çalışması ile değerlendirilecektir. Buna göre çalışmanın araştırma sorusu şu şekilde belirlenmiştir “Kamu üniversiteleri içinde kadın akademisyenler cam tavan sendromuna maruz kalmakta mıdır?” çalışma sonucunda böyle bir mağduriyet çıktığı takdirde bu sendromun ne düzeyde olduğu ve nedenleri açıklanılmaya çalışılacaktır. Çalışmada araştırma yöntemi olarak ikincil veri analizi ve karşılaştırmalı yöntem kullanılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cam Tavan Sendromu, toplumsal cinsiyet, kamu yönetimi.

Glass Ceiling Syndrome in Public Administration: Case of Public Universities in Turkey

Abstract

In this study, it is intended to investigate “glass ceiling syndrome” in public institutions. Glass ceiling syndrome involves all kinds of problems preventing the personnel's career advancement. This syndrome is one of the most important problems and it is being investigated in social science nowadays. In this study, glass ceiling syndrome is to be evaluated through a case study regarding woman academicians in state universities in Turkey. Therefore, the research question of the study is taken form as “Do woman academicians in state universities suffer from glass selling syndrome in Turkey?”. In case of unjust treatment, the reasons and the level of the syndrome are tried to be explained. In the study, subsidiary and comparative data analysis will be used as research methods.

Keywords: Glass Ceiling Syndrome, gender, public administration.

6331 Sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu ve Kamudaki Uygulaması

Yrd. Doç. Dr. Mustafa Bilici
Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

Özet

Türkiye'de İş Sağlığı ve Güvenliği müstakil bir kanun olarak ilk kez 6331 sayılı kanunla düzenlenmiştir. Bu kanunla birlikte işverenin yükümlülükleri artırılmış, işçi memur kaldırılarak tüm çalışanlar kapsam altına alınmıştır. Kanun İş Sağlığı ve Güvenliği alanında kuralcı yaklaşım yerine önleyici yaklaşımı hedeflemiştir. Kanunla getirilen en büyük yeniliklerden biri de İş Sağlığı ve Güvenliği Profesyonellerinin çalışanların sayısına ve işyerinin türüne bakılmaksızın her işyerinde görev yapacak olmasıdır. İş Sağlığı ve Güvenliği profesyonelleri özel olarak eğitim almış mesleki yeterliliğini sınavla ispatlamış, bakanlık tarafından yetkilendirilmiş kişilerdir. Ülkemizde; her 6 dk bir; bir iş kazası meydana geliyor, her 2,5 saatte bir; bir çalışan sakat kalıyor ve her 6 saatte bir; bir çalışan ölüyor. Türkiye'de her yıl yaklaşık 77.000 iş kazası, 1.000 den fazla işçi hayatını kaybetmekte, 5.000 den fazla işçi ise sakat kalmaktadır. Ülkemiz iş kazaları ve meslek hastalıklarında Dünyada 3. Avrupada 1. dir.

Anahtar Kelimeler: 6331 Sayılı Yasa, ÇSGB, İSG, OSGB, iş güvenliği, iş sağlığı.

The Law No. 6331 on Occupational Health and Safety and Its Practice in the Public

Abstract

In Turkey, Occupational Health and Safety has been regulated by Law No. 6331 for the first time as an independent law. With this law, the obligations of the employer have been increased, the employee officer has been removed and all the employees have been covered. The Law aims at preventive approach instead of normative approach in the field of Occupational Health and Safety. One of the biggest innovations introduced by the law is that OHS Professionals will work in every workplace regardless of the number of employees and the type of workplace. OHS professionals are individuals authorized by the ministry, are specially trained and whose professional competence has been proved by exam. In our country; an occupational accident takes place in 6 minutes, an employee becomes disabled in every 2.5 hours, and an employee dies in every 6 hours. Every year in Turkey, about 77,000 occupational accidents take place, more than 1,000 employees lose their lives and more than 5,000 employees become disabled. Our country ranks 3rd in the world and 1st in Europe in occupational accidents and occupational diseases.

Keywords: The Law No. 6331, ÇSGB, İSG, OSGB, occupational safety, occupational health.

Kent Yönetimine Katılım Boyutuyla Dijital Dönüşümün Yansımaları

Yrd. Doç. Dr. Firdevs Koç
Fırat Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Günümüzde teknolojik gelişmelerin hızına yetişmek mümkün değildir. Artık bütün kent yönetimleri gelişmiş teknolojileri kullanmaya çalışmaktadır. Dolayısıyla yöneten ile yönetilen arasındaki uzaklığın azaltılmasında bilişim teknolojilerinin etkisi küçümsenemez. Baş döndürücü teknolojik gelişmelerin, kamu yönetimine ve özellikle de kent yönetimine önemli ölçüde yansımaları vardır. Teknolojik gelişmeleri çok iyi takip eden kent yönetimlerinin olması yeterli değildir. Vatandaşların bu teknolojik gelişmelere uyum sağlayabilmesi için bilgi ve iletişim teknolojilerini kullanabilmeleri gerekmektedir. Bu çalışmada dijital dönüşümün kent yönetimine etkileri irdelenecektir. Böylece kent ile ilgili kararların alınması sürecinde yönetilenlerin de katkı sağlaması açısından elektronik uygulamaların katkısı araştırılacaktır. Kent ölçeğinde yönetime katılım bakımından elektronik uygulamaların çeşitli kentler örneğinden hareketle değerlendirilmesi yapılacaktır. Çalışmanın sonunda da kent yönetimine katılımın sağlanmasında dijital dönüşüm göz önünde bulundurularak önerilerde bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dijital dönüşüm, kent yönetimi, yönetime katılım, bilişim teknolojileri, e-katılım

Reflections of digital Transformation with Dimension Participation to Urban Administration

Abstract

Today, it is not possible to catch up with the pace of technological developments. All urban administrations are now trying to use advanced technologies. Therefore, the effect of information technologies can not be underestimated in reducing the distance between the ruler and the ruled. The dizzying technological developments have significant reflections to public administration and in particular urban administration. It is not only enough that the urban administrations follow the technological developments very well. Citizens need to be able to use information and communication technologies in order to adapt to these technological developments. The effects to urban administration of the digital transformation will be examined in this study. Thus, the contribution of the electronic applications will be searched in terms of contributing of ruled in during made of decisions about the city. Electronic applications will be assessed in terms of participation in administration at the urban scale, on the move from various cities examples. At the end of the work, suggestions will be made considering the digital transformation in supply of the participation to the urban administration.

Keywords: Digital transformation, urban administration, participation in administration, information technologies, e-participation.

Belediyelerde Vatandaş Odaklı Yönetim Uygulamaları

Yrd. Doç. Dr. Ülkü Arıkboğa
Marmara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi

Özet

Yerel halka hizmet sunan ve halka en yakın yönetim birimi olan belediyeler ülkemizde vatandaş odaklı yönetim yaklaşımı konusundaki örnek uygulamaları ile çoğu zaman öncü bir role sahip olmuştur. Bildiride, belediyelerin vatandaş odaklı yönetim yaklaşımları ele alınarak, bu konudaki bazı uygulamalar incelenmiştir. Bildiri kapsamında öncelikle, kamu hizmetlerinin sunumunda müşteri/vatandaş odaklı yönetim yaklaşımının nasıl uygulanabileceği tartışılmış, daha sonra vatandaş odaklı yönetim yaklaşımını etkileyen düşünce ve gelişmelere değinilmiş ve Türkiye'de vatandaş odaklı yönetim yaklaşımını güçlendiren dönüşüm çalışmalarından bahsedilmiştir. Belediyelerdeki vatandaş odaklı yönetim uygulamaları ise, toplam kalite yönetimi yaklaşımını benimseyerek, başarılı uygulamaları sebebiyle ödül/belge alan Nilüfer, Tarsus ve Şanlıurfa Belediyeleri ile İstanbul Büyükşehir Belediyesi Gelirler Müdürlüğü örnekleri üzerinden analiz edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: vatandaş odaklı yönetim, kamu hizmeti, toplam kalite yönetimi, EFQM mükemmellik modeli.

Citizen Oriented Management Practices in Municipalities

Abstract

Having been the closest administration to the people and rendering service to local communities, municipalities have largely had a pioneering role with their exemplary practices with regard to the citizen-oriented management approach in Turkey. In this statement, the citizen-oriented management approach of municipalities is addressed and some of the relevant practices are examined. The statement firstly discusses how a customer/citizen-oriented management approach can be applied when providing public services. Then the ideas and developments affecting the citizen-oriented management approach are analyzed. Transformation activities which strengthen the citizen-oriented management approach in Turkey are presented. The citizen-oriented management approach in municipalities is analyzed through Nilüfer, Tarsus, Şanlıurfa Municipalities and Istanbul Metropolitan Municipality Directorate of Revenues which have been awarded for their successful practices by adopting a total quality management approach.

Keywords: Citizen oriented management, public service, total quality management, EFQM excellence model.

Yerel Yönetimlerde İnovasyon: Şeffaf Yönetim-Açık Veri

Araş. Gör. Nilgün Kahraman
Fırat Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Araş. Gör. Esmâ Gültekin
Fırat Üniversitesi İİBF İktisat Bölümü

Özet

Kamu politikasının nihai amaçlarından birisi vatandaşların yaşam standartlarını yükseltmektir. Günümüzde ise bu amaç teknolojiye yardım alınarak, değişimlere ayak uydurularak yapılmaktadır. Yerel yönetimler de bu anlamda inovasyonun ayrılmaz bileşeni olan teknolojiyi kullanarak, vatandaşlara daha şeffaf bir yönetim sunmak amacıyla açık veri portal uygulamasını kullanmaya başlamışlardır. Bu çalışmanın amacı; inovasyon kavramının bağlamında açık veri portal uygulamasının yerel yönetimler içinde kullanımını, anlamını ve yerini incelemektir. Ayrıca bu portal ile ulaşılmak istenen hedefler üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: İnovasyon, açık veri, şeffaf yönetim, belediye, yerel yönetimler.

Abstract

One of the ultimate goals of public policy is to raise the standard of living of citizens. Today, this goal is achieved by taking the help of technologists and making adjustments to the changes. In this sense, local governments have started to use open data portal application to provide more transparent management to citizens by using technology which is an integral component of innovation. The purpose of this study is; The meaning and place of open data portal application in local governments in the context of innovation concept. In addition, the objectives to be reached through this portal will be emphasized.

Keywords: Innovation, open data, transparent administration, municipality, local government.

Vatandaş Karnesi: Yerel Hizmetlerde Vatandaş Memnuniyeti Nasıl Sağlanır?

Yrd. Doç. Dr. Erhan Örselli
Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sosyal ve Beşeri Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi

Yrd. Doç. Dr. Erdal Bayrakçı
Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sosyal ve Beşeri Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi

Özet

Hizmet sundukları vatandaşların istek ve beklentilerini ne ölçüde tatmin ve memnun ettiği konusu yerel yönetimlerin gelecekle ilgili planlamalarında ve toplum tarafından başarılı olarak görülüp değerlendirilmelerinde kilit konulardır. Bu yüzden günümüzde, vatandaşlara hizmet sunma noktasında en yakın hizmet birimleri olan yerel yönetimler özelde de belediyeler açısından yaşam kalitesi, hizmet kalitesi ve vatandaş memnuniyeti kavramları çok daha önemli hale gelmiştir. Çünkü yerel yönetimler, vatandaşlara kaliteli hizmet verebildikleri sürece başarılı olarak kabul edilmektedir. Çalışma kapsamında, Konya'da yerel düzeyde sunulan hizmetlerin özellikle de belediyeler tarafından sunulan yerel hizmetlerden vatandaşların memnuniyet düzeylerinin tespit edilerek bir nevi Konya'da yerel hizmetler konusunda "Vatandaş Karnesi"nin oluşturulması amaçlanmaktadır. Çalışmada kullanılan veriler Necmettin Erbakan Üniversitesi, Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinatörlüğü tarafından "141221003" Proje numarasıyla desteklenen "Vatandaş Karnesi: Yerel Hizmetlerde Algılanan Hizmet Kalitesi ve Vatandaş Memnuniyeti" başlıklı projeden elde edilmiştir. Proje kapsamında gerçekleştirilen anket çalışması, 17 Şubat 2016 - 3 Mart 2016 tarihleri arasında, Konya İlinde on üç ilçe ve yüz on bir mahallede toplam 1503 katılımcı ile yüz yüze görüşme yöntemiyle gerçekleştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yerel hizmet, hizmet kalitesi, vatandaş memnuniyeti, vatandaş karnesi.

Citizen Report: How Citizen Satisfaction Is Provided in Local Services

Abstract

The issue that to what extent service units can satisfy and make happy of the demands and expectations of the citizens are key issues for the future of local governments with regard to their success and failures in the eyes of society. At the present time, the local government units in particularly municipalities which are in the nearest service units to provide services to citizens has become very important in terms of concepts of "quality of life", "quality of service" and "citizen satisfaction". Because local governments are considered successful as long as they can provide high quality services. In this study citizens' satisfaction levels will be determined by assessing the services presented by municipalities for local level in Konya. From this perspective it will be prepared "Citizens Report Card" on local services in Konya. The data used in this study is obtained from the project entitled "Citizens Report Card: Perceived Service Quality and Citizen Satisfaction in Local Services" and it is carried out at the Scientific Research Project Coordination Unit of Necmettin Erbakan University with the Project number 141221003. The survey conducted between 2016, 17 February and 03 March within the Project was conducted in 13 distinct and 111 neighborhood in Konya. It was surveyed through face to face interviews with a total of 1503 participants.

Keywords: Local service, quality of service, citizen satisfaction, citizen report card.

Mülki İdare Amirinin Belediye Meclisi Kararlarındaki İdari Vesayet Denetimi: Yargı İctihatları ve Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı Bağlamında Bir İnceleme

Kadir Burak Turgut

İstanbul Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü Doktora Öğrencisi

Özet

Türk idari yapısında merkezi idare, idarenin bütünlüğünü sağlamak amacıyla yerel yönetimler üzerinde idari vesayet yetkisine sahiptir. İdari denetim türü olan idari vesayet, kanunla belirlenen istisnai bir yetkidir. İdari vesayet kavramıyla ilgili tartışmalara katkı yapmak amacıyla, bu çalışmada, Anayasa, kanunlar, yüksek mahkeme kararları ve Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı bağlamında, mülki idare amirlerinin belediye meclisi kararlarına karşı sahip olduğu idari vesayet yetkisi araştırılmıştır. Yapılan araştırma sonucunda, iç ve dış denetimin yetersiz kalması sebebiyle belediye meclisi kararlarında idari vesayet gerekliliği olduğu ve idari vesayet nasıl kullanılacağına ilişkin soru işaretlerinin olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: *İdari vesayet, mülki idare amiri, belediye meclisi kararları.*

Administrative Tutelage Supervision in Municipal Council Decisions of Civil Governors: A Research in the Context of Judicial Precedent and European Charter of Local Self Government

Abstract

In the Turkish administrative structure, the central administration has the authority of administrative tutelage over the local governments in order to ensure the integrity of the administration. Administrative Tutelage, which is the type of administrative supervision, is an exceptional authority determined by law. In order to make a contribution to the debate on the concept of administrative tutelage, this study investigated administrative tutelage supervision in municipal council decisions of civil governors in the context of the Constitution, the laws, the high court decisions and the European Charter of Local Self Government. This study found that administrative tutelage is required in the decisions of the municipal council due to insufficient internal and external supervision and there are questions about how to use administrative tutelage in the decisions of the municipal council.

Keywords: *Administrative tutelage, civil governor, municipal council decisions.*

BİMER Uygulamasının Hesap Verebilir Yönetime Etkisi: Van Sağlık Hizmetleri Örneği

Atıf Çiçekli
Kaymakam, YYÜ SBE Sosyoloji ABD Doktora

Özet

Modern yönetimlerde geleneksel sorumluluk mekanizmalarının yetersizliğinden hareketle, kamu yönetiminde yönetişimin etkinliğini artırmaya yönelik temel bir prensip olarak hesap verebilirlik kavramına vurgu yapılmaktadır. Kamu yönetiminin hesap verebilirliği, değişen kamu hizmeti anlayışı bağlamında oldukça önemli bir konudur. Bu bağlamda yönetişim anlayışının temel dayanaklarından olan hesap verebilirlik prensibi şeffaf ve demokratik bir yönetimin vazgeçilmezidir. Gelişmiş ülkelerde son 30 yıllık süreçte, ülkemizde ise özellikle son 10 yıllık süreçte uygulamaya konulan yönetişim prensiplerinden hareketle, kamunun hesap verebilirliğini sağlamaya yönelik pek çok yasal düzenleme yapılmıştır. Ülkemiz yönetim sisteminde, bu yasal düzenlemelerden hareketle kamuda daha şeffaf ve daha hesap verebilir bir yönetime geçiş sürecinde geliştirilen ve uygulamaya konulan birtakım projeler mevcuttur. Bu projelerin en önemlilerinden biri de 2006 yılında hayatımıza giren BİMER uygulamasıdır. Bu çalışmada Türkiye'de, BİMER uygulamasının hesap verebilir bir yönetime etkisi, 2015 yılı Van sağlık hizmetleri örneklemini bağlamında, incelenerek, sonuçları değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: BİMER, hesap verebilirlik, yönetişim.

Abstract

With reference to inability of traditional responsibility mechanism at modern managements, it has been emphasized to accountability concept as a basic principle for increasing governance impact in public administration. The accountability of public administration is a quite important subject in the context of perception of variable public service. Thus, the accountability principle which is basic foundation of governance mentality is indispensable for a transparent and democratic management. A number of legal regulations have been made for providing accountability of public with reference to governance principles that introduced at the last 30 years in developed countries and especially at the last 10 years in our country. In consideration of these legal regulations in management system in our country, there are so many projects developed and introduced at transition process for more transparent and accountable management. One of the most important projects is BIMER application introduced in 2006. In this study, impact and result of BIMER application to the accountable management in Turkey is evaluated with perspective of health services example of Van in 2015.

Keywords: BİMER, accountability, governance.

